

Hoa Thải Thái Tử Gia

Contents

Hoa Thải Thái Tử Gia	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	11
4. Chương 4	17
5. Chương 5	20
6. Chương 6	26
7. Chương 7	32
8. Chương 8	35
9. Chương 9	40

Hoa Thải Thái Tử Gia

Giới thiệu

Mười năm trước, có một người lạ mặt đã xuất hiện ở trong cung. Mọi chuyện kỳ lạ đã bắt đầu, tất cả

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoa-thai-thai-tu-gia>

1. Chương 1

Trong ngôi miếu đồ nát, một có ngọc chi ngưng phụ, gương ặt trái xoan , đôi mắt to tròn sáng ngời, mê người đích anh đào cái miệng nhỏ nhắn đích cô gái hai mắt thả ra chói mắt quang mang, nụ cười quỷ dị ngay khoé miệng. Không sai! Nàng chính là nghe đồn trung đích”Dạ Tu La”. Xuất ra mới từ tiểu khất cái nơi nào dùng ngân lượng mua tới tên khất cái phục thay, vốn là người có nhan sắc khuynh quốc khuynh thành, trong nháy mắt lại biến thành một tên tiểu khất ăn mặc lôi thôi bẩn thỉu.

“Đại gia xin thương xót nha! Tiểu nhân đã ba ngày chưa ăn cơm rồi, van cầu ngài liền vết thương ăn đích nha! Tiểu nhân ở này cho ngài dập đầu rồi!” Tiểu khất cái thương cảm hề hề đích tại ven đường ăn xin,”Cút

ngay!” Tên đại gia sợ quần áo hoa lệ của chính mình bị bôi bẩn bởi cái tên hành khất bẩn thỉu này.”Đại gia cho cà lăm đích nha!” Vừa bẩn vừa gầy đích tiểu khất cái không muốn bỏ qua cái này đại phi ngư tiếp tục dây dưa.”Mẹ kiếp, biết người nào cũng cảm lan sao? Tại không cố, đừng trách đại gia ta không khách khí!” Tiểu khất cái hù dọa đích vội vàng khiêu khai.”Ai u! ~” , mọi người mặc không lên tiếng đích nhìn hẩn, hảo muốn vì hẩn phủ đi nhân đau đón đích nhẩn lại đích mầy, mọi người đều bắt mắt đích trừng mắt nhìn tiểu khất cái”Xin lỗi, xin lỗi đại gia!” Hiển nhiên tiểu khất cái rất không ánh mắt đích giẫm đến người”Quên đi, mau tránh ra nha

“Dạ dạ dạ ... Tạ ơn đại gia!” Mẹ của ta a! Nam nhân để làm chi trương xinh đẹp như vậy a! Nhìn nhìn, nước miếng cũng đi theo xoạch xoạch đích đi xuống tích... Bẩn thỉu đích tay nhỏ bé cũng không tự chủ đích hướng nọ trương xinh đẹp đích trên mặt xâm lược đi, rất giống đại hôi lang nhìn thấy mỹ vị đích tiểu bạch thỏ.”Uy! ~ nước miếng tích y phục của ta thượng rồi” sách sách sách... Trương đích xinh đẹp như vậy không phải là làm cho người ta xem đích ma! Sờ sờ cũng sẽ không ít khối thịt! ~ thiếu niên cho đã mắt ghét đích nhìn nằng một cái, xoay người rời đi.

Tiểu khất cái lần nữa lậu ra nụ cười quỷ dị, xem ra nàng vừa tìm được niềm vui thú, a a... Nhớ tới cái kia xinh đẹp đích thiếu niên, hình như đã quên hỏi hẩn tên, ân! ~ lần sau nhìn thấy hẩn nhất định phải hỏi một chút hẩn tên gì, hẩn là danh nếu như người, giống nhau dễ nghe nha?

Vừa tiến vào khách sạn, lập tức hấp dẫn rồi ánh mắt mọi người, không lo sợ bởi cảnh tự đích hướng chủ quán muốn rồi một gian tốt nhất đích phòng, phân phó đem thực vật đưa vào trong phòng sau, đang muốn ly khai, nhưng lại có cảm giác bị người khác kéo áo lại,”Công tử có việc?” Mỹ nhân miễn cưỡng đích hỏi.”Xin hỏi tiểu thư phương danh? Có thể ăn chung với tại hạ một bữa cơm?” Về mặt bị sắc đẹp mê hoặc đích quý công tử giá trị muốn có thể tại mỹ nhân cộng tiến một ăn, nói không chừng mỹ nhân còn có thể coi trọng nhà mình đại tài đại, tiến tới gả cho mình ni, mặc dù trong nhà đã có rồi ba thiếp thất, nếu mỹ nhân nguyện ý, vậy coi như quản gia trong đích toàn tổng đích thanh lâu cũng không phải không thể a...”Tiểu nữ tử họ Vân, khuê danh Như Yên, công tử họ gì?” Mỹ nhân tựa hồ không biết mình gặp gỡ rồi đại đã lang, tất cả mọi người không nhận được vì mỹ nhân niết một thanh mồ hôi lạnh ”Tại hạ Triệu Chí Hằng”

“Vậy làm cho Triệu công tử tiêu pha rồi!” Nói còn không quên đưa tay lên che lại nụ cười khuynh quốc khuynh . Nói thừa, con người làm era tiền làm chi? Sự pho có giao pho quá, có thể tỉnh tắc tỉnh, hoa người khác đích tỉnh chính mình, không đi là đứa ngốc a!”Chủ quán, không cần thực vật rồi, đem phòng cho ta lưu lại nha, ta muốn ở chỗ này đa ở vài ngày, ngày mai lại cho bạc khỏe? Hôm nay ngân lượng đã xài hết rồi, mình sớm ta liền phái người khứ thủ được không?” Quý công tử vừa nghe bận phó thượng ba ngày đích tiền thuê nhà tới lấy lòng mỹ nhân.”Vân tiểu thư, này ngài trước dùng, không đủ nói ta lại cho ngài đưa lên, chủ quán, đem tất cả đồ ăn tốt nhất đưa lên!” Mỹ nhân lại nở một nụ cười quyến rũ, làm cho Triệu công tử kia thiếu chút nữa đã quên, nay tịch ra sao tịch.

Long Ngự Phong vừa vào khách sạn, liền chứng kiến cảnh tượng như vậy. Miệt thị đi tới trước mặt Phương Như Yên, nếu không có có thể hẩn thật sự không muốn để ý đến hẩn môn”Hai vị, phiền toái nhường một chút!” Di? Cái này thanh âm rất quen thuộc tất!”Người là ai? Dám kêu bổn thiếu gia ta nhường cho? Cút ngay! Không phát hiện đại gia bận rộn đích sao?” Họ Triệu đích công tử vội vàng biểu diễn thị uy quyền lực tiền tài trước mặt mỹ nhâ, “Người là ai dám cùng chúng ta công tử nói như vậy?” Người hầu của tên thiếu niên đẹp trai (hồ hồ, có trai đẹp) lên tiếng thay cho chủ nhân hẩn,”Ta là hộ bộ thượng thư chi tử Triệu Chí Hằng. Ở kinh thành ai chẳng biết ai không hiểu?”

“Hừ” một tiếng cười lạnh khoé miệng Long Ngự Phong mở ra. Cũng không quay đầu lại đích từ bọn họ trung gian lướt qua.”Người đây là cái gì thái độ?” Nói đuổi đi lên lầu lạp long ngự phong, chỉ sợ tại mỹ nhân trước mặt mất đi mặt mũi, “Cổn”,một quay về đá đem Triệu Chí Hằng từ trên lầu trực tiếp đá tiếp theo lầu.”Không biết sống chết!” Nói bắn đạn trên người không tồn tại đích tro bụi. Xoay người tiến vào phòng.”Oa! Tính tình thật đúng là kém a!” Vân Như Yên đi theo tiến vào bọn họ cách vách đích phòng, vừa đi vừa lẩm bầm.

Một bộ khoái trang phục đích người hướng chủ tử báo cáo”Chủ tử, phái đi truy tung hoa ngân quân đích người quay lại.” Mỹ thiếu niên kinh ngạc đích hỏi”Chuyện gì xảy ra?” “Quay lại đích người ta nói bọn họ là theo dõi hoa ngân quân quay lại.” “Xem ra hoa ngân quân là tới đến kinh thành rồi, muốn nhanh hơn nhân mã, nơi này là kinh thành, muốn cho hoa ngân quân tại hoàng đế đích lúc này tai họa mấy nữ nhân tử,

thiên hạ này còn không rối loạn sao?” Mỹ thiếu niên nhẹ nhõm mồm”Vâng! Thủ hạ cái này đi làm!” “Huynh đệ đang nghe trộm bên kia vách tường, chẳng biết có cùng chỉ giáo?”

Thuộc hạ đi rồi Long Ngự Phong một bộ dạng lười biếng đích hỏi người đang nghe trộm.”A a... Tiểu nữ Vân Như Yên ra mắt công tử” oa! Nam nhân này thật sự đẹp quá nga!,”Vân cô nương mời chú ý dung nhan! Đem nước miếng lau sạch sẽ rồi, không biết Vân cô nương cũng nghe được cái gì rồi?” A! Mau đi rồi, Vân Như Yên chứng kiến mỹ thiếu niên nhõm mồm đích bộ dáng tâm cũng hơi bị đau xót”A a... Chỉ bất quá không cần thận, cái gì không nghe cũng nghe được rồi” “Đã như vậy, sợ rằng muốn ủy khuất Vân cô nương một thời gian ngắn, mời theo ta trở về chờ chuyện sau khi kết thúc ta thì sẽ tống Vân cô nương quay lại, hảo?”

“Hảo hảo, không ủy khuất, không ủy khuất, chỉ cần có thể với người cùng một chỗ nơi nào cũng không ủy khuất” Long Ngự Phong nhất thời sững sốt. Cô nương này cũng quá lớn mật rồi nha? Không nhận ra đều phải cùng người gia đi? Như thế nào cảm giác nàng tựa hồ vẫn còn thật cao hứng? “Gia, tới rồi.” Long Ngự Phong mang Vân Như Yên tiến vào thái tử cung sau, giao đãi hạ nhân cho Vân Như Yên tìm gian khách phòng”Mời Vân cô nương trong khoảng thời gian này liền ở nơi này, có cái gì cần giao phó dọa người là được, Vân cô nương không cần chạy loạn cũng không có thể đi ra ngoài” . Nơi đó nghe được nói a, tâm tư sớm bị cái này xinh đẹp đích cung điện câu đi, Long Ngự Phong vừa đi, Vân Như Yên đã bắt đầu không đứng yên được. Bây giờ nàng bắt đầu thám hiểm cung điện nga ...

“Người đến, Vân cô nương đi đâu rồi?” Long Ngự Phong một hồi tới hỏi Vân Như Yên đích nơi đi, tỉnh đích nàng xông loạn gặp chuyện không may, “Thưa Thái tử điện hạ, Vân cô nương tại ngự hoa viên ngắm hoa” Long Ngự Phong thiêu thiêu mi, nàng đến là đỉnh sẽ hưởng thụ!,”Điện hạ, cần nô tỳ đi kêu Vân cô nương quay lại sao?”

“Không cần “. Long Ngự Phong bước vào ngự hoa viên nghe được một tiếng thanh tiếng cười như chuông bạc mặc tới. Chứng kiến một thân đồ tươi đích Vân Như Yên tại hoa từ đó hi hí. Vốn liền diễm lệ đích tuyệt dung, vào thời khắc này càng khuynh quốc khuynh thành. Ngay cả Hoa nhi cũng vì nàng thất sắc. Không cảm thấy xem ngây dại...

“Hải! Thái tử gia, ngài bận xong rồi?” Long Ngự Phong xấu hổ đích thu thần sắc,”Người đến là đỉnh sẽ hưởng thụ, bản cung nhớ kỹ cũng không phải là tới xin người đùa, làm sao người biết bản cung là thái tử?” “Hỏi hạ nhân một chút chẳng là biết rồi! Đừng nhỏ mọn như vậy ma! Nhân gia chơi một chút này ngự hoa viên cũng sẽ không không thấy a” nhìn nàng phong phú đích vẻ mặt Long Ngự Phong như thế nào cũng vô pháp cự tuyệt nàng,”Nếu biết bản cung là thái tử, nhớ người cũng biết nơi này là hoàng cung rồi nha? Tốt nhất không cần chạy loạn, xảy ra chuyện gì chính mình tự chịu trách nhiệm ,” nói xong cũng không quay đầu lại đích rồi đi mấy ngày nay không có nhìn thấy long ngự phong không biết tên kia tại bận cái gì,”A! Đáng chết, ta tại sao lại nhớ tới hần rồi, đem nhân gia làm đến chính mình nhưng lại không gặp người, đáng ghét, đáng ghét” Vân Như Yên bắt mồm đích mồm mê cái miệng nhỏ nhắn.”Bản cung còn không biết nguyên lai Vân cô nương nghĩ như vậy nói với ai a?” Long Ngự Phong hôm nay thật vất vả thanh nhàn xuống, không nghĩ tới sẽ nghe được có người oán giận hần đích không phải”Người nào... Ai ngờ người rồi! Người đem ta làm đến nơi đây bất kể không hỏi, ta đương nhiên sẽ nhớ người rồi... Ta... Ta... Ta là nói muốn người chuẩn bị lúc nào tống ta đi” vẫn không yên về mặt đồ bưng, rất rõ ràng đích khẩu thị tâm phi.”Chờ ta bận hoàn này trận nói nữa nha”

“Người bận cái gì ni?” Thái tử liền bận rộn như vậy? Mặc dù muốn bận triều chánh, nhưng là có hoàng đế hỗ trợ không phải sao? Hần vẫn còn bận cái gì?”Người lần trước không phải tại khách điểm nghe lên đến chúng ta nói chuyện rồi sao? Hoa ngân quân đã đến trong kinh thành tới, trong khoảng thời gian này người ở chỗ này cũng là an toàn, giấu lại người mỹ nhân như thế nếu để cho hoa ngân quân cho đập hư còn không bằng cho ta đập hư rồi, người nói là nha? Người chuẩn bị lúc nào gian làm cho ta đem người đập hư rồi ni?”

“Người! Không biết xấu hổ!”

“Cái này không biết xấu hổ rồi? Nợ như vậy ni” nói liền hôn lên đôi môi nhỏ nhắn mà hần nằm mơ mấy ngày qua,

”Ngô...”

“Sách sách, ăn ngon thật!

“Có muốn hay không lo lắng cho ta làm Trắc phi? Ta sẽ hảo hảo sủng ái người đích nga”

“Tại sao là trắc phi a?”

“Làm ta Trắc phi có gì không tốt ?”

“Không cần chính là không cần, ta muốn phu quân của ta chỉ thuộc về ta một người, làm không được ta tình nguyện không cần”

“Ta đây không tiễn người rời đi, coi như vô danh vô phân cũng không cho người đi”

“Ác bá!” Vân Như Yên tức chết rồi, người này như thế nào cùng mình mới vừa gặp mặt là không giống với a? Hoàn toàn là người trước một dạng, người sau vừa một dạng. Như thế nào có người có thể như vậy đích đáng ghét? Coi như hần lớn lên đẹp mắt, chính mình cũng không kém a, coi như hần là thái tử, ta còn là Dạ Tu La nha. Ta mới là người quyết định a! ~ ai nha! Ta nghĩ đi đâu rồi, chẳng qua chỉ là lời nói vui đùa của hần, hần cũng không phải thích ta, ta để làm chi thật a,”Ngân quân tới kinh thành, còn muốn người tự mình đi bắt sao? Nghe nói hoa ngân quân đích khinh công rồi, hần thích dùng mê dược, thân mình đích công phu bình thường bàn, về phần lao nhai đại giá sao? Công phu của người thế nào a? Đừng đến lúc đó liên lụy thủ hạ của người a!” Vân Như Yên địa nguyên rửa hần”Như vậy không tín nhiệm bản cung? Còn có, người sao biết hần am hiểu dùng mê dược? Người của chúng ta cũng là bị hần cho đào thoát vài lần mới điều tra ra, làm sao người biết?” Đến bây giờ Long Ngự Phong mới nhớ rằng mình chưa điều tra ra nàng là ai liền đem về cung,”Bởi vì ta cũng là người giang hồ a, ngu ngốc! Người nghĩ rằng ta là nhu nhược tiểu nữ nhân a? Nhìn người lớn lên xinh đẹp như vậy vạn nhất hoa ngân quân đem người cho rằng đàn bà, bị hần cho... Ai! Đến lúc đó người khóc cũng muộn !” Hiển nhiên là mỗ đàn bà hạnh tai nhạc họa”Người không phải nói rồi, hoa ngân quân am hiểu dùng mê dược, thân mình công phu bình thường, chúng ta người nhiều như vậy vẫn còn chế phục hần không được?” Hần Long Ngự Phong không phải muốn hù dọa,”Các người người nhiều như vậy, hần cũng không phải ngu ngốc, chịu đi ra không? Ta vừa một kế, có muốn hay không nghe?”

“Kế gì ? ”

“Người lớn lên xinh đẹp như vậy nếu giả trang thành đàn bà đi ở trên đường dụ dỗ hần ra, hần khẳng định sẽ sập bẫy, hơn nữa người cũng biết võ công, so với những người đàn bà bình thường dụ dỗ hần càng dễ dàng nha?” Sư chủ ý..... Long ngự phong trừng mắt nhìn nàng”Người cái này yêu nữ, cảm muốn bản cung đi giả trang đàn bà?”

“Ách? A a...” Ngụy rồi chạy mau, hổ nổ giận rồi a ...”

“Vân Như Yên !” Thái tử “gầm” lên một cách giận dữ.

Màn đêm buông xuống, một thân ảnh vận trang phục màu đỏ từ Thái Tử cung bay ra, tại trên đường bước chậm, đi một đã thấy có một đám người đứng chờ nàng, lúc này bóng đèn tối phía sau nàng ,”Cô nương, đã trễ thế này, như thế nào còn ở nơi này a? Nếu không làm cho ca cùng người chơi chơi?”

“Tốt! Ta đang ở chờ người nì!” – Nói và còn cười một nụ cười quyến rũ.

“Chờ ta? Cô nương người biết ta là ai không?” Người đến lộ ra tự cho là rất mê người đích tươi cười

“Biết a! Người không phải là Hoa Ngân Quân sao? A a...” Bàn người cô gái rơi xuống một bông hoa vũ.

“Người... Người... Người là Dạ Tu La!” Nam nhân nhất thời biến sắc

“Như thế nào vẫn còn muốn chơi với ta sao?” Vân Như Yên ngây thơ cười

“Cầu người, van cầu người tha ta đi!” Bóng đèn sợ đến quỳ xuống đất xin tha .

“Làm sao có thể? Ta tha người, trên giang hồ không đều biết rồi ta là cái dạng gì tử rồi đích sao? Nghe nói người am hiểu nhất chính là xuân dược, có đúng không?”

“Van cầu người, ta không dám nữa rồi, ta đem chứng sẽ không nói không đi bộ dáng của người, chỉ cần người buông tha ta, cái gì ta cũng đáp ứng người”

“Dem ngươi xuân được cũng giao ra đây!” Vân Như Yên muốn những thứ này để làm gì? Nàng cũng không biết, có lẽ có một ngày có thể dùng được với ...

“Dạ Dạ Dạ ... Đây là mê được, đây là xuân được, tất cả đều ở chỗ này , nhiều hơn nữa thì ta không có” nam nhân vẫn còn tính toán giữ lại một ít để phòng Dạ Tu La không buông tha chính mình có lẽ còn có thể chạy trốn được

“Một lọ như thế nào đủ?”

“Đừng xem thường một lọ mê được, ít nhất cũng có thể mê đảo hơn trăm người, này bình xuân được chỉ cần dùng vậy một điểm liền đủ hành hạ một người thống khổ đến tận cùng rồi.”

“Ân, hảo, đem mình con mắt đào nha? Đầu lưỡi cắt có thể rời đi” liền đơn giản như vậy? Quên đi, hôm nay không giết người, đem con mắt đào hẩn là sau này sẽ không nữa lại làm hái hoa đạo tặc rồi nha? Đầu lưỡi cắt hẩn là sẽ không nói ra bản thân đích bộ dáng nha?

“Ngươi... Ngươi cái này yêu nữ cũng quá độc ác nha? Ta cũng thề sẽ không nói ra đi ngươi còn muốn bức ta, vậy chớ có trách ta hạ thủ không lưu tình rồi, ngươi một nữ nhân có thể lợi hại đi nơi nào? Nói không chừng là giang hồ đồn đãi mà thôi, xem chiêu!”

“Thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi xông tới” chỉ thấy tức thì mưa bay đầy trời đích cánh hoa quay chung quanh trụ hoa ngân quân, phiến cánh hoa biện giống như lợi kiếm, đâm hướng hoa ngân quân

“Thật không có ý nghĩa, những công phu ấy mà cũng có thể làm hái hoa đạo tặc a” cô gái lắc đầu, trang hảo từ hoa ngân quân nơi đó cầm tới đích được xoay người bay đi trong hoàng cung đích thái tử cung...

“Tham kiến diện hạ”

“Chuyện gì?”

“Tối hôm qua Hoa Ngân Quân chết ở bên đường tại thành Đông rồi”

“Đã chết? Làm đích điều tra ra rồi sao?” Long Ngự Phong kinh ngạc đích hỏi, chính mình phái ra người nhiều như vậy cũng cho hẩn thoát được, nói như vậy chết thì chết rồi?

“Tra ra người nào làm không ?”

“Theo tình trạng người chết thì có lẽ là do Dạ Tu La”

“Dạ Tu La cũng tới kinh thành rồi? Có thể tra ra Dạ Tu La là ai sao?”

“Không thể nào điều tra được , Dạ Tu La người này làm việc từ trước đến nay quỷ dị, có khi thích làm vui người khác, có khi trí người vào chỗ chết. Đến nay cũng không có người gặp qua nàng đích diện mục, chỉ biết là nàng thích dùng cánh hoa giết người, từng hiện trường trừ bỏ cánh hoa cái gì cũng không có, ngay cả người chết đích vết thương trải qua khám nghiệm tử thi nghiệm chứng, đều là cánh hoa, chưa từng có gì lợi kiếm.”

“Ngươi cảm giác được nàng lần này đích mục đích là cái gì?”

“Tại hạ chẳng biết!”

“Ân ta đã biết, ngươi đi xuống trước đi!” Kỳ quái rồi, Dạ Tu La cư nhiên sẽ ở kinh thành lộ diện, nàng có mục đích gì?

“Đoán xem ta là ai?” Vân Như Yên nghịch ngợm che mắt Long Ngự Phong từ phía sau

“Trừ ngươi còn có thể là ai? Tại ta thái tử cung có ai dám đối ta như vậy không lớn không nhỏ đích?” Long Ngự Phong lập hạ nàng đích tay nhỏ bé, nhẹ nhàng thở dài.

“Làm sao vậy? Như vậy không cao hứng”

“Hoa Ngân Quân đã chết.”

“Đó là chuyện tốt a! Không còn có cô nương thụ hại rồi, người vẫn còn thở dài cái gì?”

“Ta không phải không cao hứng, chỉ là cảm giác được có điểm kỳ quái” Long Ngự Phong lắc đầu

“Người kỳ quái cái gì a?” Vân Như Yên khó hiểu đích hỏi

“Giết chết Hoa Ngân Quân chính là Dạ Tu La, ta không biết mục đích của nàng là cái gì, tại sao muốn làm như vậy?”

“Giết sẽ giết còn có thể cái gì a? Chẳng lẽ người thật kỳ vọng chính mình đi giả trang thành đàn bà câu dẫn Hoa Ngân Quân sao?” Vân Như Yên buồn cười hỏi hẩn

“Ta ... ai! Thật sự là bị người làm cho tức chết rồi”

“Như thế nào người chẳng lẽ còn muốn bắt đêm đó Tu La không được? Dạ Tu La giết người vô số nhưng chưa từng giết qua thiện lương dân chúng a!”

“Cũng là, ta nghĩ nàng hẳn là có nguyên nhân đích nha! Nói nữa có chút võ lâm chánh phái đích người lên cũng làm chút lên không được thai đích hoạt động?” Vân Như Yên nghĩ Long Ngự Phong chưa từng thấy Dạ Tu La chỉ là nghe nói liền như vậy tín nhiệm nàng,”Đừng quên, nàng là Dạ Tu La a”

“Nhưng tên này hiệu cũng không phải là chính nàng lấy đích không phải sao? Thế nhân chẳng qua là thấy nàng dùng cánh hoa làm vũ khí, bị giết có không ít đại hiệp của võ lâm chính phái, cảm giác được nàng ác độc mới xưng nàng vì Dạ Tu La. Ta nghĩ nàng phải làm sự có nàng lý do của mình nha?” Long ngự phong muốn biết Dạ Tu La có lẽ thật là một cô gái tốt nha

“Đúng, người nói rất đúng, bất luận nàng làm chuyện gì, người đều phải tín nhiệm nàng, nàng sẽ không không lý do, nàng cũng tuyệt không sẽ uống hại người thiện lương.”

“Ta thấy người và Dạ Tu La giống nhau tựa hồ có điểm giống nhau ?”

Long Ngự Phong cười hỏi nàng, tựa hồ cảm thấy điều gì nhưng không muốn nói.

“A a... Nếu chính là ta Dạ Tu La người không sợ ta sẽ giết người sao? Người nhưng là rất xấu xa a!”

“Không sợ!”

“Tại sao?”

“Ta rất tin người sẽ không nỡ ra tay” Long Ngự Phong thâm tình nhìn nàng

“Chán ghét! Ta tuyệt đối bỏ được” Vân Như Yên nhìn ánh mắt của hẩn tâm như muốn nhảy ra.

“Vậy chúng ta này đồng thời vài ngày rồi ta như thế nào hoàn hảo hay còn sống”

“Giết người ta còn sợ bị Hoàng thượng thông tập ni!”

“Ha ha... Ta đích tiểu Yên nhi người quá đáng yêu rồi, không nỡ giết ta cứ việc nói thẳng! Gì chứ vậy mạnh miệng? Nữa lại mạnh miệng cẩn thận ta hôn người úc!”

“Người cái này vô lại! Nơi đó giống cá thái tử a?”

“Giống hay không giống chúng ta vào phòng thử xem chẳng phải sẽ biết rồi?”

“Long Ngự Phong ! Ta thật muốn giết người!”

“Ha ha... Tới a”

Vân Như Yên lần này đối long ngự phong đích ấn tượng cũng có sở cai xem. Cảm giác được hẩn là người mà nàng có thể tin cậy cả đời người...

2. Chương 2

Mấy ngày ở chung, Vân Như tâm cảm thấy Long Ngự Phong mặc dù xấu miệng, hơn nữa hắn vẫn còn là một rất dạn người, mấy ngày qua vẫn không yên tại thái tử cung sống được tự do tự tại, cũng đã quen nay tịch hà tịch rồi!

“Yên nhi, đang suy nghĩ gì ni?” Long Ngự Phong nhìn thấy Vân Như Yên ngẩn người ra liền hỏi

“Người hạ hướng rồi? Như thế nào không đổi hạ triều phục đã tới rồi?”

“Tôi thăm người một chút muốn ta rồi không?”

“Đã nhìn ra sao? Vậy người nói ta nghĩ người không a?” Vân Như Yên buồn cười nhìn hắn

“Suy nghĩ, vẫn còn có phải hay không đang suy nghĩ như thế nào đem ta cho ăn a!”

“Đúng vậy! Ăn không xong trước làm thành thịt muối có được hay không?” Nghịch ngợm đích hướng Long Ngự Phong giả thành cá mặt quỷ “Người a” L

Long ngự phong nàng vừa yêu vừa bắt đắc dĩ”Không cần nhu nhân gia tóc rồi! Cũng cho người nhu rối loạn”

“A a tiểu Yên nhi tức giận rồi?” Mỗi lần chứng kiến Vân Như Yên đùa mà hai gò má đỏ hồng, khi thì bắt mãi quyết khởi đích cái miệng nhỏ nhắn cũng nhịn không được hôn lên đi, song mỗi lần cũng vẫn đích nàng lâm vào hắn đích nhu tình trong. Vốn chơi da sáng ngời đích mắt to, bởi vì hắn đích hôn mà xuất hiện mê ly đích mỹ. Đáng yêu đích môi anh đào cũng bị hắn đích kiều diễm mê người”A... Ta đích tiểu Yên nhi, ta càng ngày càng không thể thoát ra mê trận của người rồi”

“Điện hạ, Tần tiểu thư báỉ kiến”

“Mời nàng vào đi” chỉ thấy một vị mỹ nhân kiều diễm thướt tha nhiều vẻ đích đi tới,”Như Mộng báỉ kiến Thái tử biểu ca”

“Đứng lên đi! Như Mộng người như thế nào có rảnh rồi tới Thái tử cung của ta rồi?” Long Ngự Phong kỳ quái đích hỏi nàng

“Biểu ca, người xem người nói gì vậy? Ta là người biểu muội vẫn không thể tới sao? Ta nghe nói người từ bên ngoài mang về tới một dã đàn bà, ta là quan tâm người a. Chúng ta còn không có thành thân, người đã bị nàng mê hoặc, thành thân sau này ta còn như thế nào quá a?” Long Ngự Phong sắc mặt nghiêm túc đích nhìn nàng,”Nói chuyện chú ý một chút, còn có ai nói chúng ta muốn thành hôn?”

“Bác a! Biểu ca ta rốt cuộc có thể làm Thái tử phi của người rồi, người có cao hứng hay không?” Tần Như Mộng từ nhỏ thì có vấn đề mộng chính mình có một ngày có thể trở thành thái tử phi, trở thành cùng bác giống nhau đích hoàng hậu

“Như Mộng, mẫu hậu cũng không có cho ta đề cập qua. Hơn nữa ta cũng chỉ coi người là muội muội” thật sự là nhứt đầu, mẫu hậu không có việc gì quan nhiều như vậy để làm chi? Chỉ tiếp nhận phụ hoàng đích quan ái thì tốt rồi

“Có phải hay không bởi vì người mang về tới cái kia hồ ly tinh, người mới không thích ta đích?”

“Như Mộng! Ta không muốn nghe người mắng Như Yên lại lần nữa” nghe được Tần Như Mộng mắng Vân Như Yên như thế nào nghe cũng chói tai

“Biểu ca ta nghĩ ta cũng không thể ở tại đây nữa?” Tần Như Mộng nghĩ tới cận thủy lâu thai tiên đắc nguyệt (gần gũi người có thể lực nên được lợi trước), thuận tiện còn có thể lợi dụng thân phận của mình đánh lui Vân Như Yên, song Long Ngự Phong cũng không biết suy nghĩ của nàng,”Muốn ở thì ở, đừng cho ta phiền toái là tốt rồi”

“Ân, ta liền biết biểu ca đối ta tốt nhất rồi” a a, không nghĩ như vậy dễ dàng liền trụ vào được”Người đến, cho Tần tiểu thư an bài một chút, tốt lắm, người trước tùy bọn hắn hạ đi nghỉ ngơi một chút nha! Muộn thiện tốt lắm sẽ gọi người!” Tần Như Mộng vừa rời đi, Vân Như Yên liền đi ra rồi.

“Không tệ lắm! Thân càng thêm thân” đáng ghét, chính mình có cá nói cười nói về gã đích biểu muội gì chứ vẫn còn trên chọc nàng? Làm hại nàng tâm lý mau khó chịu đã chết.

“Yên nhi? Người tại sao lại ở chỗ này?” Long ngự phong kinh ngạc nhìn nàng”Nga, ta không nên xuất hiện ở nơi này quấy rầy các người chuyện tốt đúng không?” Vân Như Yên bắt mắt

“Yên nhi, biết rõ ta không phải nọ ý tứ, tốt lắm ngoan. Không tức giận, ta mang người đi ngự hoa viên chơi khỏe?” Ai. Mới vừa thích Yên nhi, mẫu hậu vừa an bài lấy Như Mộng, lấy Yên nhi đích tính tình tuyệt không sẽ ủy khuất cầu toàn, này nên làm thế nào cho phải a....

“Điện hạ, Vân tiểu thư nói nàng thân thể không khỏe không cần ăn rồi” tì nữ của Như Yên bẩm báo

“Yên nhi ngã bệnh rồi? Có không tìm thái y nhìn một chút?” Xế chiều hôm nay đích lúc Yên nhi nói không quá thoải mái, lúc ấy cũng không có để ý, thoạt nhìn bệnh đích không nhẹ a!

“Vân tiểu thư nói nàng chỉ là khẩu vị bất hảo, nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi”

“Ân, người đi xuống đi, chuẩn bị điểm tâm muộn đưa đến phòng của Vân tiểu thư đi” Long Ngự Phong nghĩ tới một hồi hay là hẳn tự mình đi thật là tốt

“Biểu ca, nhân gia thật vất vả mới đến, người liền không thể cao hứng điểm ma!” Tần Như Mộng chứng kiến Long Ngự Phong quan tâm bệnh tình của Vân Như Yên liền lôi kéo sự chú ý của hắn về mình

“Như Mộng người ăn trước nha, ta đi xem Như Yên” nói xong không để ý tới Tần Như Mộng nữa.

Vân Như Yên trốn trong phòng hờn dỗi, vốn nàng cùng Long Ngự Phong tại ngự hoa viên đùa hão hão, ai biết tần Như Mộng dám thêu rồi tiến đến. Một ngượng một thái tử biểu ca, hoàng hậu bác. Chính mình thủy chung là cá người ngoài cuộc, nếu như vậy đi, tâm cũng mang không đi a! Như thế nào mới có thể không có tiếc nuối đích rời đi ni?

“Vân tiểu thư, Thái Tử tới” hẳn tới làm gì? Không phải cùng biểu muội dùng bữa sao?

“Yên nhi, người làm sao vậy? Ta nghe Thúy nhi nói người không hợp khẩu vị thức ăn ?” Long Ngự Phong đau lòng nhìn nàng

“Không, không có việc gì, sao người lại tới đây?” Vân Như Yên khẽ tựa vào người hắn, tham luyến sự ấm áp của hắn, có lẽ sẽ có cá biện pháp, rồi đi hẳn cũng sẽ không quá cảm giác được tiếc nuối rồi....

“Đây không phải là lo lắng người sao? Ngoan, đem cơm ăn rồi, nếu không ta sẽ đau lòng.” Long Ngự Phong cảm giác được hôm nay đích Yên nhi tựa hồ có tâm sự gì

“Ngày mai mang ta đi ra ngoài chơi một ngày có được hay không? Chỉ chúng ta thôi. Hảo ma!” Có lẽ sẽ là lần đầu tiên cũng như lần cuối cùng hai người đi chơi

“Hảo, ăn cơm nhanh lên, sớm một chút nghỉ ngơi, ta hạ hướng chúng ta liền đi.” Nếu như có thể làm cho Yên nhi vui vẻ, đi ra ngoài chơi cũng không có gì

“Chỉ chúng ta hai người, không mang theo người khác, nếu không ta liền không trở lại rồi.” Nàng không hy vọng thời gian cuối cùng bọn họ ở chung một chỗ cũng bị người khác chiếm đi

“Tuân mệnh! Chỉ chúng ta hai người, tốt lắm, người sớm một chút nghỉ ngơi nha! Ngày mai ta một chút hướng chúng ta liền đi”

“Ân, người cũng sớm một chút nghỉ ngơi nha!” Ngày mai qua đi nên rời đi, hảo hảo quý trọng nha, sẽ là kỷ niệm một đời nhớ mãi a...

Hôm nay khí trời tốt, thích hợp nhất đi ra ngoài chơi, Vân Như Yên sớm đích liền rời giường rồi, đổi lại hảo quần áo chờ Long Ngự Phong hạ hướng.

“Như thế nào như vậy không may? Đụng tới nữ nhân này?” Vốn vô cùng cao hứng đích tâm tình. Sát thì đây mây đen.

“Vân tiểu thư sớm a? Chẳng biết đây là chuẩn bị đi đâu a?” Tần Như Mộng sáng sớm liền chứng kiến Vân Như Yên tựa hồ muốn đi ra ngoài, có lẽ chính mình còn có thể đi phá hư bọn họ

“Tần tiểu thư quan tâm rồi, ta đi nơi nào còn không thụ hạn chế đích”

“Đừng tưởng rằng biểu ca thích người liền cùng người cùng một chỗ, ta bác là sẽ không đáp ứng.” Tần Như Mộng đem ra hoàng hậu tới áp chế nàng

“Thì sao?” Vân không yên lơ dềnh đích thiêu thiêu mi

“Biểu ca sớm muộn gì cũng là của ta, người xem rồi nha!”

“Không cần nhìn rồi, ta dùng quá liền tặng cho người, đến lúc đó ta còn sợ hấn người nào cũng không muốn ni! A a...” Đúng vậy, nàng như thế nào không nghĩ tới ni, như vậy liền sẽ không đi đích tiếc nuối rồi

“Người...” Tần Như Mộng bị tức đến nói không ra lời đích”Ta thế nào?” Nghĩ thông suốt hậu tâm tình tốt Vân Như Yên đã nghĩ cùng nàng đấu vô mồm

“Yên nhi” Long Ngự Phong thay triều phục xong liền chạy tới cùng Vân Như Yên hội hợp, Vân Như Yên vừa nhìn thấy Long Ngự Phong lại đây lập tức liền úy đi tới, mọi người mau rơi vào long ngự phong đích trong thân thể rồi”Thái tử gia, ngài rốt cuộc hạ hướng rồi? Sớm tỉnh lại không thấy được ngài, ngài không biết nhân gia suy nghĩ nhiều ngài ni! Vào triều cũng phải làm cho người ta gia nói một tiếng a, nhân gia hảo thay người thay quần áo a!” Nói vẫn còn ôm chặt lấy long ngự phong không tha.”Người nha đầu kia...” Long ngự phong vô nại đích sủng nịch cười.”Như Mộng, hôm nay ta cùng Yên nhi ra cung bàn bạc sự. Người đi trước mẫu hậu nơi đó nha!”

“Biểu ca, ta cũng muốn đi ma! Biểu ca...” Tần Như Mộng không thuận theo không buông tha đích cũng muốn đi theo phá hư hai người bọn họ,”Không được, người thành thật chờ chúng ta quay lại, chúng ta phải đi làm việc đích” đã đáp ứng Yên nhi, tại sao có thể làm cho Yên nhi thất vọng?”Nga, vậy người muốn đi sớm về sớm nga”

“Yên nhi, chúng ta đi thôi!”

Tần Như Mộng đích mặt cũng khí biến hình rồi, ai! Sự ghen tị của đàn bà quả nhiên đáng sợ a!.....

“Yên nhi muốn đi chơi chỗ nào?”

“Người nói đi nơi nào liền đi nơi nào.”

“Yên nhi lúc nào trở nên như vậy nhu thuận ta như thế nào không biết?” Long Ngự Phong cười hỏi nàng

“Đáng ghét! Vừa giễu cợt ta. Ta đi vào trong đó cũng đáp ứng?” Muốn nói đi kỹ viện có thể đáp ứng hay không?”Người trước đáp ứng rồi ta nói nữa”

“Hảo, ta đáp ứng” thật sự rất hiếu kỳ nàng sẽ tuyển địa phương nào”Địa phương nào?”

“Không cho đối ý nga! Ta muốn đi kỹ viện!”

“Không thể, đổi lại cái địa phương” nơi đó không phải đàn bà đi đích địa phương

“Chỉ một lần ma! Được không Ngự Phong ?” Yên nhi chỉ cần một làm nũng, hấn liền không cách nào cự tuyệt,”Ngự phong, liền một lần có được hay không?”

“Sách sách... Cái miệng nhỏ nhắn ba điềm, có thể không tốt sao?”

“Ta liền biết ngự phong tốt nhất rồi” nói xong nàng hôn hấn xem như tạ lễ,”Trước kia có việc cầu ta không đều là thái tử gia, thái tử gia đích bảo. Hôm nay như thế nào bỏ được hô tên của ta rồi?” Long ngự phong kỳ quái đích nhìn nàng”Đây không phải là tại ngoài cung sao? Người không sợ người khác biết người là thái tử? Trong cung kêu tên người chắc chắn sẽ là hoạ sát thân a” nàng ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn hấn, khuôn mặt nhỏ nhắn thượng trần ngập rồi,”Người rất ngốc”

“Người a!” Long Ngự Phong vô nại lắc đầu, liền này quý nha đầu sẽ nói. Vân Như Yên liền quay về về mặt đáng yêu

Màn đêm lạng lẽ lạp hạ, hai mỹ nam 18,19 tuổi cùng nhau đi tới kỹ viện lớn nhất kinh thành.

“Oa! Đây là trong kỹ viện a? Đàn bà cứ như vậy câu dẫn nam nhân đích? Sách sách... Cũng không khó khăn ma? Không biết có thể học cách câu dẫn Long Ngự Phong hay không a? ” cái miệng nhỏ nhắn lầm bầm nhìn nơi này đích cô nương.

“Người nói cái gì?”

“Úc. Không có gì. Chúng ta đi thôi,” Long Ngự Phong lắc đầu buồn cười nhìn nàng, a a... Học câu dẫn hử? Thật không biết nha đầu kia muốn cái gì, bất quá hử chờ mong nàng đích biểu hiện.

“Không muốn chơi?”

“Ân, không muốn chơi, mệt mỏi, muốn trở về tắm rửa, nơi này khó nghe đã chết”

“Vậy được rồi. Chúng ta trở về” sớm đi cũng tốt, nơi này dù sao không phải nữ nhân cai tới, đi đang hợp hử ý nguyệt hắc phong cao ban đêm thích hợp làm gì? Đương nhiên là làm chuyện xấu rồi... Mới vừa tắm Vân Như Yên một thân đồ tươi cảm chuẩn bị cho xuân được tốt, đoạn đường thông suốt đích tới tắm cung của Long Ngự Phong. Bây giờ mọi người trong Thái Tử cung đều lâm vào hôn mê, kế tiếp sẽ chờ Long Ngự Phong uống xong ly trà mà nàng pha.”Ngự phong? Đã ngủ chưa?”

“Yên nhi? Đã trễ thế này người như thế nào còn chưa ngủ?”

“Ta ngủ không được, nhìn người còn chưa ngủ liền cho người bưng tới chén tham trà. Uống nhanh rồi, đừng lãng phí tâm ý của ta. Thế nào? Có cảm giác được ở đây nóng quá không?”Long ngự phong không rõ ngày nàng nói đích có ý tứ gì, bất quá thật sự rất nóng, rất khát. Không nhịn được đích hôn lên nọ mê người đích cái miệng nhỏ nhắn. Giờ phút này đích thái tử cung tản ra nhàn nhạt đích mùi hoa. Long Ngự Phong đích tắm cung trong bay đầy trời vũ đích cánh hoa vũ vì đêm khởi vũ, trên giường đích hai người vô hà bận tâm những khác. Chúc cho bọn hử đích đêm mới bắt đầu...

Sắc trời có chút trắng bạch, một mặt nhỏ nhắn đích thân ảnh, tại thái tử cung bay lên phi hạ, vừa một lần đích tăng mạnh rồi nàng đích mê được sau, đầu cũng không dám quay về đích thoát đi kinh thành. Tiếp theo mua con khoái mã, hướng hoa rơi cốc chạy vội đi...

Chưa bao giờ Thái tử lại vô cớ không lâm triều, nhất thời triều đình đại thần đoán đều, một chút lâm triều, Hoàng thượng cùng hoàng hậu lập tức chạy tới thái tử cung, đầu tiên là nghe thấy được từng đợt mùi hoa, đại môn đóng chặt, như thế nào cũng đánh không ra cũng không từng có người đến đây mở cửa. Mấy thân thủ tốt hơn đích thị vệ khinh công bay vào, nhất thời ngăn người. Mở cửa Hoàng thượng hoàng hậu cũng kinh ngạc đích phi thường. Sở hữu cung nữ thị vệ ngã trái ngã phải đích nằm trên mặt đất, trong viện bay xuống cánh hoa. Tiến vào thái tử tắm cung sau, Hoàng thượng hoàng hậu càng kinh hách đích nói không ra lời, chỉ thấy thái tử vẫn là hôn mê chưa tỉnh. Rõ ràng có hoan ái quá đích dấu vết. Trên giường dưới giường đều là cánh hoa tựa hồ là xuống tràng cánh hoa vũ.”Hoàng nhi. Tỉnh tỉnh”

“Phụ hoàng mẫu hậu, các người như thế nào tới?”

“Hoàng nhi đây là chuyện gì?”

“Chuyện gì xảy ra?” Long Ngự Phong chứng kiến này cánh hoa cùng thân thể của chính mình, nhớ tới sắp sửa trước vẫn không yên theo như lời nói, nhất thời thanh tỉnh. Ngay sau đó gằm lên giận dữ,”Dạ Tu La, chân trời góc biển ta cũng phải tìm đến ngươi!” Vân Như Yên đang đi trên đường bỗng hắt xì từng đợt...

Triều đình xuống một đạo mật chỉ, vô luận như thế nào phải tìm được Dạ Tu La, biết kỳ hạ lạc người số tiền lớn tưởng thưởng...

Không lâu giang hồ đồn đãi: Dạ Tu La sửa làm hái hoa đạo tặc. Đêm dạo đông cung thái tử... Tục truyền nghe thấy màn đêm buông xuống thái tử cung xuống một đêm đích cánh hoa vũ. Từ nay về sau, trên giang hồ tại cũng chưa từng thấy qua Dạ Tu La, có người nói nàng bị triều đình phong giết. Có người nói nàng mai danh ẩn tích rồi. Trong chốn giang hồ mới xuất hiện mới tú cũng từng bị hoài nghi quá ban Dạ Tu La. Đến cùng Dạ Tu La đi nơi nào rồi? Không ai biết...

3. Chương 3

Ba năm trước đây phụ hoàng thoái vị huê mẫu hậu dạo chơi đi, cũng rồi nhưng lại rồi phụ hoàng hơn hai mươi năm đích tâm sự, từ hơn mười năm trước mà bắt đầu làm cho hấn tham chính bồi dưỡng hấn. Chỉ tới ba năm trước đây phụ hoàng cảm giác được hấn có thể một mình chấp chính rồi, biến buông tay dạo chơi. Những đại thần khác môn đều là thê thiếp thành đàn, song phụ hoàng vì mẫu hậu cũng không lại ngăn một người, bọn họ đích cảm tình là không ai có thể lý giải, đương nhiên cũng hy vọng hấn đồng dạng tìm đến chân ái. Chỉ là người đàn bà kia đi nơi nào rồi? Mười năm dao vô âm tín. Hấn phải ra đi đích người thường thường tay không mà quay về. Thỉnh thoảng đích chỉ có thể ngồi ở ngự hoa viên trong nhớ lại vẻ đẹp của nàng hảo. Nhớ lại mười năm trước một đêm kia, nàng nói nàng thích hấn, không muốn giấu diếm hấn, nàng nói nàng là Dạ Tu La, một năm trước vì cả nhà báo thù diệt diệt Long Hồ Sơn trang, một tịch thành danh, nàng sát Phi Dương đạo trưởng là bởi vì hấn đùa giỡn đàn hoàng con gái, vân vân... Nàng nói đích hấn cũng tin, nàng nói qua, nàng không cách nào cùng người cộng thị một phu, hấn là thái tử, sau này hấn là hoàng đế. Không thể chỉ có nàng một người, hấn là của cả thiên hạ, không phải chỉ là người của nàng, cho nên nàng phải rời khỏi rồi... Nàng nói nàng kiếp này chỉ là hấn một người đích Yên nhi, mà hấn là người trong thiên hạ đích Long Ngự Phong.”Yên nhi, người đến tới cùng ở nơi đâu?”

Giang hồ nghe đồn: Dạ Tu La tái xuất giang hồ, một tịch gian thay triều đình diệt tâm phúc đại họa Thanh Long trại, nhất thời thành dân chúng cảm nhận trung đích đại hiệp. Nhưng vẫn không có người gặp qua nàng chân diện mục. Thật sự không ai gặp qua sao? Đại gia không khỏi nhớ tới mười năm trước thái tử hạ lệnh vô luận như thế nào cũng phải tìm đến Dạ Tu La, biết kỳ hạ lạc cường điệu phần thưởng! Nhưng từ vì có người đăng báo. Có lẽ là sợ Dạ Tu La tìm tới môn, có lẽ thật sự không ai biết chưa...

“Mẹ, kinh thành không phải khoái mã ba ngày là được tới? Chúng ta như thế nào cũng đi hai tháng rồi còn chưa tới?” Tiểu hài tử sao lại không biết mẫu thân tâm tư? Nhưng đối mặt đích trung cần đối mặt a”Ách... Mẹ là muốn cho các người đa thấy thực một chút ma!”

“Mới có quý! Người rõ ràng là sợ hãi thấy Phụ thân.” Tiểu nam hài thông minh đích vạch mẫu thân đích rùa tâm lý”A a... Phàm nhi ngoan. Cho mẹ một chút thời gian ma” Vân Như Yên cười xấu hổ nhìn đứa bé

“Mười năm qua còn chưa đủ? Còn muốn có thêm thời gian?” Tiểu nam hài tiểu đại nhân đích không chịu buông tha mẫu thân”Hảo, mẹ đáp ứng người một tháng, liền một tháng chúng ta liền đi kinh thành. Có được hay không?” Một tháng đích thời gian kém bất quá cai đủ rồi nha?

“Chỉ một tháng, không chuẩn loạn tha” tiểu nam hài kết thúc cuộc nói chuyện của bọn họ, kéo muội muội không để ý tới mẫu thân đích một đi thẳng về phía trước.

“Khởi bẩm Hoàng thượng, giang hồ đồn đãi Dạ Tu La tái xuất giang hồ”

“Cái gì? Chuyện khi nào?” Xem ra Yên nhi rốt cuộc muốn xuất hiện, lúc đầu nàng đi đích vậy tiêu sái, vừa đi chính là mười năm, hấn không hận nàng, nhưng hấn oán, oán nàng có từng nghĩ tới hấn? Vì sao có thể ngoan quyết tâm tới mười năm không thấy?

“Thưa Hoàng thượng hai tháng trước Thanh Long trại một tịch bị diệt, cũng là gần nhất lực tục đích truyền ra có khả năng ban Dạ Tu La tái xuất giang hồ, cho đến hôm nay đã được chứng thật”

“Người đâu, tiếp tục tìm cho ta! Nhất định phải đem về con người hoàn hảo không thương tích cho ta” Yên nhi, ta sẽ cho người rời đi nữa,

“Tuân mệnh!”

“Mẹ, mau nhìn, nơi đó có phòng ở, đêm nay chúng ta không cần nữa lại nghe lang kêu, cũng không cần ngủ thụ rồi.” Long Vô Diệp cao hứng la lên, cũng không biết tâm mẫu thân mình có bao nhiêu đau xót

“Điệp nhi chậm một chút phòng ở sẽ không chạy đích”

“Mẹ người trước đi thông thả, chúng ta đi quán môn” Long Phi Phàm chứng kiến mẫu thân về mặt đích sắc mặt muốn cho mẫu thân chừa chút không gian

“Ân, cũng tốt. Phải có lễ phép !” Vân Như Yên lo lắng đích giao phó ân huệ nữ, hiển nhiên bọn nhỏ ứng kinh nghe không được rồi

“Ngài hảo gia gia, hôm nay sắc trời đã tối có thể hay không tá túc một lưu?” Long Phi Phàm rất có lễ phép đích hỏi, hiển nhiên gia giáo tốt lắm. Nhìn trước mắt quen thuộc đích khuôn mặt nhỏ nhắn trong lúc nhất thời nhớ không nổi đã gặp nhau ở nơi nào

“Các người chỉ có 2 người?”

“Không, mẹ chúng ta ở phía sau, đi ra rồi” lúc này Vân Như Yên đã đi tới, “Lão nhân gia ngài hảo, chúng ta muốn tại ngài nơi này tá túc một đêm có thể được không?”

“Nga, mời đến, phu nhân, này hoang giao dã ngoại đích như thế nào lại muốn tới nơi này?”

“Chúng ta là tránh né người kia đuổi giết mà đi sơn đạo đích” Long Ngự Phong vô luận như thế nào cũng phải đem nàng bắt trở về, hẳn là xem như đuổi giết nha?

“Mẹ, người vừa không gặp Phụ thân, làm sao người biết hẳn muốn đuổi giết người a? Nói không chừng là người không dám đi tìm hẳn, hẳn xin người ni!” Long Phi Phàm lần nữa phủ quyết rồi mẫu thân đích ý nghĩ, ai! Hẳn này mẹ liền yêu miên man suy nghĩ

“Không đuổi giết ta, về phần khắp thiên hạ tìm ta sao? Cũng mười năm rồi, vẫn còn như vậy ghi hận. Ta làm sao dám đi tìm hẳn ma” ai! Thật bị mẹ cho đánh bại. Long Phi Phàm không khỏi thay hẳn nọ vô duyên đích Phụ thân thâm biểu đồng tình.

“A a... Các người ngồi xuống trước tới nghỉ ngơi một hồi, ta đi làm cho vợ cho các người làm điểm ăn đích tới” ốc chủ hợp thời đích tổ chức rồi hai mẫu tử đích nói chuyện “Cám ơn gia gia” vừa nghe đến ăn đích điệp nhi con mắt sát lượng.” “Tới tới, bọn nhỏ nhanh lên một chút ném thử xem” một vị lão phụ nhân cầm thực vật đi đến

“Đối người, lão nhân gia. Thoạt nhìn các người cũng không giống sơn dã người, chẳng biết ngài họ gì?” Vân Như Yên thấy thế nào bọn họ cũng không giống thì sơn dã người

“A a, phu nhân hảo nhãn lực, chúng ta là tới nơi này ẩn cư, kẻ hèn họ Long”

“Gia gia cũng họ Long? Chúng ta cũng vậy, ta tên Long Vô Điệp. Đây là ta ca ca, gọi là Long Phi Phàm” Long Vô Điệp gặp người cùng họ thì tự giới thiệu bản thân

“Nghe nói họ Long cũng ít khi thấy, không chỉ phu nhân là nọ gia tộc đích? Nói không chừng chúng ta còn là họ hàng xa” cái này Long lão gia hơn hiểu kỳ rồi, long vì nước họ này họ đích cũng không có nhiều người

“Long lão gia, ta cũng không xuất giá. Chỉ biết bọn họ cha tên, cùng đi nơi nào tìm, cũng không nhận thức kỳ người nhà. Đang nói ta cùng bọn họ cha gặp lại thì. Hẳn vẫn là mười tám tuổi thiếu niên. Mà ta mà năm phương mười sáu. Hôm nay đã qua mười năm. Hẳn người nhà ta không thể nào biết được” ngẫm lại cũng là trừ biểu muội của hẳn ra thì nàng cùn chưa gặp qua thân nhân nào khác của hã

“Nọ phụ thân hẳn là làm cái gì đích? Tên gì? Có lẽ ta còn có thể giúp các người tìm hiểu” Long lão gia nhiệt tâm muốn giúp giúp cái này thương cảm đích thiếu phụ

“Đa tạ hảo ý của Long lão gia. Ta biết làm sao tìm hẳn” Long Phi Phàm lập tức hủy đi mẫu thân đích thái, “Chính là mẹ không đi tìm, nàng sợ Phụ thân, cũng chưa bao giờ nói qua Phụ thân là làm cái gì, chúng ta chỉ biết là Phụ thân gọi là Long Ngự Phong”

Hoàng nhi? Vợ chồng Long thị kinh ngạc đích nói không ra nói, quái không đích hai tiểu oa nhi như vậy quen mặt, nguyên lai là bộ dáng của hoàng nhi mười mấy năm trước.” “Nọ chẳng biết cô nương như thế nào xưng hô?”

“Tiểu nữ tử Vân Như Yên”

“Vân cô nương, dù sao các người đã ở trốn đuổi bắt các người người, hẳn là không vội tại rời đi nha? Chúng ta hai lão ở chỗ này ẩn cư hậu thế, hàng năm không người tiến đến, chẳng biết có thể không làm cho bọn nhỏ theo chúng ta mấy ngày khỏe? Chẳng biết cô nương trong nhà còn có những người khác sao?” Long lão gia tâm lý suy tư về nên như thế nào thành toàn hoàng nhi

“Ta từ nhỏ phụ mẫu đều mất, lớn lên bên sư phụ ta”

“Ai! Hải tử đáng thương a! Nếu người không chê có thể làm nghĩa nữ của Nhị lão ta a? Chúng ta cũng là phi thường thích mẹ con các người ba người, không biết người có nguyện ý hay không?”

“Long lão gia? Ngài không chê ta, ta như thế nào sẽ không đáp ứng ni! Bái kiến nghĩa phụ” từ nhỏ Vân Như Yên luôn mong muốn được gọi một hai tiếng cha, mẹ, nếu có ý không chê muốn tiếp nhận nàng làm nghĩa nữ, như thế nào không đáp ứng?

“Hoàng thượng, thái thượng hoàng khoái mã cấp hàm”

“Mau trình lên tới” phụ hoàng ẩn lui sau cũng nữa không viết quá cấp hàm, sẽ là phát đã xảy ra chuyện gì sao?

“Hoàng nhi tìm kiếm một người tung tích không rõ ràng mười năm qua, có phải hay không gọi là Vân Như Yên? Ta cùng với người mẫu hậu tận lực bày lan rộng họ mấy ngày, nếu là người hoàng nhi đang tìm kiếm, phụ hoàng ở chỗ này chúc mừng người rồi, không yên huê một nam một nữ hai đem mãi mười tuổi đích tiểu hải tử. Cùng người phi thường tương tự...” mặc dù không biết phụ hoàng nói có đúng là Yên nhi của hần không, nhưng là có một chút đầu mối hần cũng không nguyện buông tha, “người đâu, mau chuẩn bị ngựa. Lý đức, tuyên trăm chỉ ý, hựu hướng năm ngày”

“tra! Nô tài tuân chỉ”Thay đổi thân y phục hàng ngày vội vàng đích đuổi ra cung, rất sợ chính mình một chân chờ Yên nhi vừa chẳng biết nơi nào đây.

“Hoàng nhi bái kiến phụ hoàng mẫu hậu”

“Mau nhìn xem. Bọn họ là không phải cùng người nhi thì giống nhau?” Long Ngự Phong thật sự không nghĩ tới chính mình có hải tử rồi, hơn nữa cũng đã mười tuổi rồi, Vân Như Yên yêu nữ chết tiết kia, chẳng những tránh né hần mười năm qua, cạnh ngay cả hần đích con nối dòng cũng dám giấu đi...

“Nói cho phụ hoàng các người tên gọi là gì?” Long Ngự Phong vội vàng đích muốn lý giải con của mình

“Phụ hoàng? Không phải bảo Phụ thân sao?” Long Vô Diệp kỳ quái đích oai đầu

“Phụ hoàng là chúng ta hoàng thất đích tôn xưng, cùng Phụ thân giống nhau, nhưng các người tương lai là thái tử là công chúa, hần là tuân theo chúng ta cách gọi của hoàng thất” Long Ngự Phong hướng nữ nhi giải thích”Phụ hoàng ta gọi là Long Phi Phàm. Mọi người gọi là Long Vô Diệp” Long Phi Phàm thay em mình giải thích rồi phụ hoàng nói,”A a... Ngoan! Các người mẹ ni? Như thế nào không gặp?” Kỳ quái đến bây giờ cũng chưa từng thấy qua Yên nhi

“Mẹ cho chúng ta săn thú đi” Diệp nhi vừa nghĩ đến lập tức sẽ có ăn ngon, cao hứng về phía phụ hoàng huyền diệu,”Phụ hoàng mẫu hậu, trăm muốn tiếp bọn họ hồi cung thụ phong” Long Ngự Phong nhìn về phía Long lão phu phụ,”Được, tốt thôi”

“Chúng ta cái này lên đường đã đi”

“Hoàng nhi, người không đợi Như Yên sao?” Long lão phu nhân kỳ quái đích hỏi hoàng nhi

“Ta muốn nàng hôm ấy đào tẩu ra sao, hôm nay như thế ấy quay lại. Phụ hoàng mẫu hậu chỉ cần báo cho Yên nhi, ta tại thái tử cung chờ nàng, phàm nhi diệp nhân huynh môn trước theo phụ hoàng hồi cung chờ các người mẫu thân khỏe?”

“Ân, hoàng cung so với chúng ta hoa rơi cốc hảo chơi sao?” Diệp nhi thứ nhất nghĩ đến đích chính là chơi

“Đương nhiên, đi, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện nói các người đích sinh hoạt địa phương khỏe không? Tối, hướng hoàng gia gia hoàng nãi nãi cáo từ”

“Hoàng gia gia hoàng nãi nãi chúng ta sẽ nhớ người môn, các người muốn thường đi xem chúng ta ác” diệp nhi khóc đối Long lão phu phụ cáo biệt

“Được rồi, ta dĩ thu nhận Vô Yên vì nghĩa nữ, chúng ta là nữa lại trong rừng gặp nhau, liền ban thưởng danh lâm yên công chúa nha, sau này cũng tốt ngăn chặn này cự thần đích miệng” xem ra phụ hoàng cũng dĩ giúp hần muốn tốt lắm,”Tạ phụ hoàng mẫu hậu, các người bảo trọng” một đám người trùng trùng diệp diệp đích rời đi.

Cây xanh vờn quanh, khói nhẹ lượn lờ một nữ tử nữa lại trong rừng bay lên phi hạ đích bắt xem trúng đích con mồi,”Hôm nay thu hoạch không ít, xem ra buổi tối có món ăn thôn quê rồi” Vân Như Yên thầm nghĩ về nhà nhanh một chút để nhìn thấy hai bảo bối. Đoạn đường khinh công bay đến Long lão gia gia,”Phàm nhi điệp nhân huynh môn mau ra đây, hôm nay có tiểu thỏ tử ăn ác!” Vẫn còn không liên hô con nữ nhi”Như Yên, người đã trở lại, phàm nhi cùng điệp nhi làm cho Hoàng thượng tiếp đi. Hắn nói hắn tại thái tử cung chờ người, cho người nắm đó như thế nào đào tẩu như thế nào trở về”

“Hoàng thượng? Hắn làm sao biết nơi này? Ta cũng chưa từng thấy Hoàng thượng a?” Kỳ quái không phải Long Ngự Phong tìm nàng, như thế nào ngay cả Hoàng thượng cũng tìm nàng rồi?”Không nghĩ tới người chính là năm đó đích Dạ Tu La, người cũng biết, năm đó người đi đích tiêu sái cũng biết giang hồ như thế nào đồn đãi? Vẫn vô bá quan như thế nào giấu cợt? Ngày ấy thái tử không có lâm triều, Hoàng thượng cùng hoàng hậu lo lắng, vừa vào thái tử tử tam cung đầy đất hoa rơi, thái tử hôn mê chưa tỉnh, thân không sợi nhỏ. Liền như giang hồ đồn đãi giống nhau Dạ Tu La sửa làm hái hoa đạo tặc, đêm đạo đông cung thái tử” Long lão gia nói không nhịn được bật cười,”Ngẫm lại thái tử như nào kiêu ngạo? Người sao lại chẳng biết? Biết rõ hắn tìm người, trốn hắn nhiều năm qua, nha đầu, người có thai! Hơn nữa ba năm trước đây hắn liền đăng cơ làm hoàng đế rồi”

“Ô... Ta như thế nào sẽ không biết hắn cỡ nào kiêu ngạo! Chỉ là lúc ấy không biết hậu quả nghiêm trọng như thế ma! Nếu không ta sẽ trốn ở hoa rơi cốc mười năm không dám ra đây? Nay bắt tài đi ra đã bị hắn đã biết, trốn vào rồi ngọn núi. Không nghĩ tới...” Vân Như Yên trăm triệu không nghĩ tới Long Ngự Phong bây giờ là Hoàng thượng rồi

“Không nghĩ tới hắn sẽ tìm được người? Vậy người sớm thấy muộn thấy không cũng giống nhau muốn gặp sao?” Long lão phu nhân cũng cười hỏi nàng”Không phải không có làm hảo tâm trong chuẩn bị đã bị sư phó bắn cho đi ra bức bách ta tìm hắn ma! Sau đó vòng vo hơn hai tháng liền chuyển đến nơi đây rồi”

“A a... Mau đi đi, tốt nhất nữa lại trước mặt hắn hảo hảo sám hối sám hối”

“Nọ hắn gì chứ còn đang thái tử cung chờ ta? Hoàng thượng không phải có thuộc về hoàng thượng tam cung sao” Vân Như Yên như thế nào cũng không hiểu hắn như thế nào sẽ ở thái tử cung chờ nàng

“A a... Đương nhiên là chờ người đầu thú tự thú rồi, Hoàng thượng như nào kiêu ngạo, hắn sẽ liền như vậy bỏ qua người?” Ô... Liền rơi vào ma trảo rồi, trong lòng Vân Như Yên khóc thầm,tùy thời đều có loại muốn khóc đích cảm giác. Không đi tìm Long Ngự Phong nói ai biết sau này đích tai nạn có hay không lớn hơn nữa? Muốn lời của hắn... Ngẫm lại cũng một trận ác hàn. Kinh thành gần ngay trước mắt, Vân Như Yên thủy chung khuôn không dậy nổi chân mại vào...

Mấy ngày sau... Triều đình xuống tới một đạo thánh chỉ: trầm cảm giác sâu sắc may mắn, tìm về thất lạc mười nhiều năm đích hoàng tử Long Phi Phàm, sắc phong vì thái tử, công chúa Long Vô Điệp sắc phong Vô Điệp công chúa, thái thượng hoàng sở thu nghĩa nữ phong Lâm Yên công chúa, do đó đại xá thiên hạ, khắp nơi ăn mừng...

Tiết thu phân vào đêm một mặt đồ tươi chỉ có rơi vào thái tử cung, mưa bay đầy trời đích cánh hoa hơn người đến gia tăng rồi một tia xinh đẹp.

“Yên nhi, người rốt cuộc tới” trong đó một phòng sáng nổi lên, từ đó đi ra một vị khiến người yêu thích và ngưỡng mộ đích mỹ nam. Nam tử để trầm đích tiếng nói lộ vẻ bất mãn, có vẻ cảm thán, có vẻ bất đắc dĩ.

“Oa! Người càng ngày càng đẹp thêm nha! Như thế nào không chút lão vẫn còn so với nguyên lai càng hấp dẫn người ni?”

“Yên nhi, bận tâm một ngụm nước được hay không?” Nam tử bất đắc dĩ đích để rống.

“Ô... Người như thế nào có thể càng ngày càng mỹ ni, nhân gia cũng càng ngày càng già, người cái kia thói con luôn mắng ta lão yêu bà” Vân Như Yên thương cảm hề hề đích hướng hắn ai oán

”Đình! Tưởng rằng như vậy ta sẽ tha thứ người”

Vân Như Yên đảo cặp mắt trắng dã, như thế nào như vậy cũng không thể vượt qua kiểm tra?

“Ngự phong...”

“Người không phải nói tại trong cung bảo tên của ta sẽ có họa sát thân?” Này cũng không được?

”Hoàng thượng... Người nhớ nhân gia sao? Nhân gia đều nhanh nhớ ngài chết rồi, cả ngày thực không thể tắm, đêm không thể寐. Xem, nhân gia vì ngài trà không nhớ cơm không nghĩ đích mọi người biến đích vừa già vừa xấu rồi”

“Nhớ trà? Trà không nhớ cơm không nghĩ?”

” Ân ân...”

” Đã nhớ trà như vậy sao còn trốn trà tận mười năm? Trà không nhớ cơm không nghĩ? Ta nhưng nghe Phàm nhi Diệp nhi nói người quá đích so ai cũng tiêu sái?

Tiểu hải tử đáng chết dám bán đứng lão nương của các người?, “Ngự phong... Hoàng thượng, nhân gia nhưng mà cho người suy nghĩ đích ác!”

“ nga? Nói nghe một chút”Long ngự phong cầu cười nhìn Vân Như Yên

” hắc hắc... Ngài ngẫm lại a, ngài vậy thống hận ta, ta đương nhiên muốn buông lỏng tâm tình chuẩn bị cho tốt ngày khác ngài đích báo thù kế hoạch a. Nếu năm đó ta trực tiếp theo ngài muốn giết cứ giết nọ ngài chẳng phải một điểm niềm vui thú cũng mất? Hơn nữa ta không cần còn muốn giáo dưỡng ngài đích hoàng tử công chúa đương nhiên càng tốt đích tâm tình rồi, tránh cho quá khí đau nhức hạ sát thủ a”

“ nọ vì sao không tiến trong cung tới giáo dưỡng?”

” ngài vì nước chính đã tâm lực tiêu tụy rồi, sao dám lại cho ngài tăng gây chuyện?”

“ sách sách... Thật sự là một mảnh nhọc lòng tâm a! Vậy người có thể tưởng tượng ta thành thiên hạ cười bình?”

” khi đó nhân gia cũng liền mười sáu mười bảy tuổi nơi nào có thể muốn nhiều như vậy a? Tục ngữ không phải nói ‘Biết sai có thể cải thiện lớn lao yên’ nhân gia lần này không phải là tới chuộc tội đích ma!”

“Người đích chuộc tội chỉ lữ thật là trường đích a! Từ hoa rơi cốc đến kinh thành chỉ cần ba ngày, hôm nay người nhưng mà được rồi ba tháng có thừa a! Từ hoa rơi cốc đến đó là bắc thượng. Người vì sao nam hạ ni?” Vân Như Yên càng nói càng mau không lý do nhưng biên rồi

”Cái này... A, cái này là bởi vì bọn nhỏ muốn đa thấy thực thấy thực”

“Có đúng không? Đầu giờ lên tới, mau chạm đất rồi, ta đích tiểu Yên nhi, người nói ta nên như thế nào trừng phạt người ni? Đem người quan tiến lãnh cung? Còn là đại vào ngày lao?”

Không phải đâu? Như vậy ghi hận?,”Ồ... Cũng không thể cũng không tuyền a?”

“Cũng không muốn? Nọ chỉ còn cuối cùng một cái đường rồi”

“Còn có đường? Đường nào?”

Vân Như Yên khuôn mặt nhỏ nhắn trong phút chốc thả lỏng.”Làm nha hoàn thị tẩm cho trà”

Khuôn mặt nhỏ nhắn tối sầm,”Cũng không thể không cần? Rất đau ai!” Nha đầu kia nghĩ đi đâu vậy? Bất quá nàng nghĩ đích cũng không thường không thể. Long Ngự Phong không tự chủ mở ra một nụ cười mê người, người nào đó rất không biết mặt sỉ đích nước miếng tràn lan... Đến cùng ai là đại hôi lang? Ai là tiểu bạch thỏ?

Người trong thiên hạ chi hướng tới đích địa phương không hổ là hoàng cung, đã vào thu tiết đích hoàng cung ngự hoa viên vẫn là giống như đầu mùa xuân khắp nơi đều là bách hoa tranh thắm. Tranh kỳ đoạt tươi đẹp. Hoa từ đó, người so với hoa kiều đích mỹ nhân giờ phút này đang bất mãn đích quyết miệng. Dựa vào cái gì bọn họ ba phụ tử tại nơi ngắm hoa nhăm nháp mỹ thực? Phải biết rằng này ngự trù làm đích nhưng đều là cực phẩm, đối với nàng cái này thích ăn đích người, chỉ có thể nhìn không có thể ăn còn muốn hầu hạ bọn họ ba phụ tử quả thực là chịu tội ma! Tên thói hoàng đế Long Ngự Phong còn nói là không phải trừng phạt. Ăn thì ăn đi, còn dùng từ ngữ miêu tả hương vị, làm hại nàng chỉ có thể cam nuốt nước miếng. Đáng chết, đáng chết.

“Không cần ở trong lòng mắng trẫm” Long Ngự Phong thiêu thiêu mi, không cần đoán cũng biết, trên mặt nàng đã viết ra hết rồi.

“Nô tỳ sao dám mắng bệ hạ ngài ni? Ngài thật đa nghi a” hần làm sao biết?

“Chết vệt mạnh miệng!” Phàm nhi không khách khí đích ngăn chặn mẹ ôi miệng.

“Tiểu tử thói người nói người nào! Dám đối với lão nương bất kính...”

“Yên nhi, sao ngươi dám mắng thái tử, ngươi hiện giờ là một tỳ nữ, này đại bất kính chi tội xá ngươi kỳ người nào?” Long Ngự Phong nhìn như trách cứ, rồi lại lộ ra hứng thú đích tươi cười.

“Nô tỳ biết sai rồi” ngay cả con trai ruột của mình cũng không thể giáo huấn, làm mẹ ôi còn muốn đem con tôn sùng là tiểu tử tông, đây là cái gì thiên lý?

“Sai phải biết, phạt cũng không có thể thiếu, đêm nay liền cho trẫm tắm rửa thay quần áo lấy nha, tốt lắm, dẫn chỉ quỳ an đi xuống chuẩn bị đi!” Chứng kiến vẻ mặt Vân Như Yên giận mà không dám nói gì, ghen cười đều nhanh ghen ra nội thương, nếu không làm cho nàng đi nói không chừng lập tức cũng phá công rồi.

“Nô tỳ cáo lui” Vân Như Yên mau khí tặc rồi, vừa đi vừa mắng Long Ngự Phong. Tiểu nhân, ác ôn, hôn quân...

“Lý đức, hôm nay chuẩn bị điểm tâm muộn...” Long Ngự Phong chuẩn bị một bàn toàn những đồ mà Yên nhi thích ăn, nhưng là chỉ làm cho nàng xem không cho nàng ăn đích vẻ mặt muốn tưởng đồ tưởng cười.

“Phụ hoàng, vì sao đều là thứ mà nương thích ăn?” Điệp nhi bất mãn

“Người mẹ chỉ đối lương dạng chảy nước miếng, chỉ tới cái gì sao?” Long Ngự Phong ôm tiểu nữ nhi hỏi.

“Phụ hoàng, nhi thần đã biết, phụ hoàng thầm nghĩ làm cho mẹ xem mà thôi, chúng ta ăn, thật giống như vừa rồi giống nhau, nhưng một khác dạng có thể làm cho mẹ chảy nước miếng đích là cái gì?” Phàm nhi đoán không ra trừ bỏ thực vật còn có cái gì

“Long Ngự Phong nhìn về phía Vân Như Yên đang đi nhưng cười không nói.

Điểm tâm muộn chuẩn bị cho Long Ngự Phong làm cho khuôn mặt Vân Như Yên thêm chảy nước miếng. Long ngự phong cầu cười xấu xa về mặt sắc bí hỏi, “Muốn ăn?”

“Người có tốt như vậy?” Vân Như Yên cau mày thể hiện rõ không tin, đánh chết nàng, nàng cũng không tin hần quay về đột phát thiện tâm.

“Đương nhiên không, có điều kiện” xem đi? Liền biết, hần nào có tốt như vậy tâm.

“Điều kiện gì?”

“Đêm nay được giao ra đây” hần đêm nay còn muốn hấp dẫn nàng trong, nữa lại làm cho nàng cho mê ngắt vẫn còn đi?

Vân không yên ở trong lòng giãy dụa đem dĩ, hần cùng mỹ thực giống nhau mê người, không đem hần mê ngắt, nàng sợ nàng vừa sắc tính quá. Nhưng mà mê người là mỹ thực... Không nhịn được đích vừa nuốt nước miếng một cái

”Nghĩ tốt lắm sao?”

“Không ăn” nhịn đau bỏ những thứ yêu thích rồi. Nếu muốn chịu không nổi hần đích nam sắc có thể tùy thời đem hần hôn mê rồi nữa lại đối hần muốn làm gì thì làm.

“Nếu mỗi ngày mỹ thực mặc cho người tuyển ni?” Người nào đó trong lòng lần nữa mở ra chiến mạc. Long Ngự Phong hưởng nàng tới gần đích cũng có thể nghe thấy được Long Ngự Phong trên người đích mùi rồi, tựa hồ nam sắc muốn lại một lần nữa chiến thắng.”Nếu là hơn nữa trẫm tối nay cũng cung người thưởng thức ni?” Nha đầu kia, đích điểm tâm tư hần còn không biết? Giữ lại mê được tùy thời cũng có thể làm cho nàng đối hần muốn làm gì thì làm. Hần mới không ni! Nếu hôn mê rồi nọ muốn ít hơn bao nhiêu niềm vui thú? Mỹ thực hơn nữa hần đại khái có thể chiến thắng rồi nha?”Người là nói mỗi ngày mỹ thực mặc

cho ta ăn? Đêm nay người cung ta thưởng thức? Nói chuyện giữ lời?” Mỹ thực ta tới! Hơn nữa đêm nay có thể quang minh chính đại đích đi thưởng thức mỹ nam có gì không thể?

“Trẫm một lời chín đỉnh. Nọ đến đây đi” sợ hấn hối hận tự đích nhanh lên đem được ném quá khứ bắt đầu đại mau cần ăn...

4. Chương 4

Sương nhiều, lụa mỏng tung bay, hơn nữa mỡ sắc nữ vì lấy lòng mỹ nam làm cho cả bể bị vây bay đầy trời hoa trung, bể trung đích mỹ nam cho dù nhẹ một chút nhú mảy cũng chọc người đau lòng. Mà giờ khắc này mỹ nam tại mỡ sắc nữ đích hầu hạ hạ nhẹ giọng dật ra thân ngâm. Chọc đến mỡ sắc nữ tâm dương khó nhin, sắc tâm nổi lên hôn lên mỹ nam đích môi, nhân cơ hội hoạt vào đầu lưỡi hấp dẫn đích liếm hấn đích môi. Hai tay cũng không an phận đích tại mỹ nam trên người chạy... A a... Tiểu bạch hổ muốn rơi vào đại hôi lang trong miệng rồi...

Mãnh liệt đích ánh nắng theo vào nhà trong, giường người trên nhi dài tỉnh lại, “Ách, đau quá!” Thân thể đích khác thường đích đau đớn biểu hiện đêm qua miệt mài đích hậu quả. Mềm mại đích da tay thượng phiền phiền tử hồng. Mấy nha hoàn chứng kiến Vân Như Yên tỉnh lại, đổ mặt thay nàng tắm rửa thay quần áo,

“Vân tiểu thư bây giờ là không dùng điểm tâm?” Nhìn bầu trời sắc mau cai dùng ngọc thiện rồi nha? Còn là một hồi cùng phạm nhi điệp nhi đồng thời dùng nha!

“Ông chúa và thái tử đâu?”

“Hoàng thượng an bài lâm học sĩ làm Tiểu công chúa cùng thái tử đích học nghề sự phụ, này sẽ đang đi học tới, Hoàng thượng phân phó Vân tiểu thư dùng quá giải quyết tốt hậu quả đến ngự thư phòng chờ” không đi cũng không thể hảo khốn nga! Còn muốn ngủ...

Vân Như Yên a Vân Như Yên, một điểm nhỏ nhỏ đích hấp dẫn người cũng chịu không nổi. Ngu ngốc đã chết...”Nô tỳ tham kiến Hoàng thượng, chúc hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế” ! Vân Như Yên không có hảo ý đích nói chúc mừng từ.

“Nếu người nói đích cùng tâm lý suy nghĩ là một dạng nói, trẫm sẽ thật cao hứng” a a, ngủ đến bây giờ mới khởi vẫn còn phát giận đích thiên địa hạ liền nàng một rồi.

“Lại đây Yên nhi” một thanh đem nàng ôm vào trong lòng, “Cùng trẫm nói một chút làm sao vậy? Người nào vừa chọc trẫm đích yêu tử sanh khí?” Vân Như Yên hưởng thụ, nàng nằm trong lòng Long Ngự Phong thiu thiu chuẩn bị ngủ.

“Không phải người còn ai vào đây? Nhân gia thân thể đến bây giờ vẫn còn đau nhức rất. Hình như bị người hủy đi trọng tố bình thường. Bây giờ cũng vậy đích muốn chết, đừng âm ỉ ta muốn đi ngủ” Long Ngự Phong không nhin được đích cười ra tiếng, xem ra hấn đem mười năm đích tình cảm mãnh liệt tại đêm qua đồng thời phát tiết đi ra rồi. Cũng đem Yên nhi hoàn toàn đích yêu cá đủ...

Lý đức ở bên cạnh tròn tròn mắt, đây là chính mình nhận thức đích cái kia nghiêm cẩn lãnh tuấn đích Hoàng thượng sao?

Vân Như Yên quá hạnh phúc tiểu nữ nhân đích sinh hoạt bất tri bất giác dĩ là một tháng có thừa rồi, mấy ngày nay đặc biệt yêu vậy, mỗi lần tỉnh lại đã ngọc thiện qua đi rồi. Long Ngự Phong mỗi lần xem nàng tỉnh lại đều cười mắng nàng con heo nhỏ. Gần đây hai ngày cũng không biết Long Ngự Phong tại bận những thứ gì, mỗi lần đều đến sau khi Như Yên nàng ngủ rồi, mà nửa lại nàng tỉnh lại là ngày kế sau giờ ngọc, tiếp theo nhất liên vài ngày cũng là như thế này, ngày hôm đó Vân Như Yên lại là quá ngọc sau mới tỉnh lại, các thị nữ giúp nàng rửa mặt qua đi liền đem thiện thực bị thượng, “Ác!” Một trận cam nôn kéo tới,

“Vân tiểu thư, làm sao vậy có muốn hay không truyền ngự y?” Các thị nữ khẩn trương đích hỏi tới, Hoàng thượng mệnh lệnh tốt hảo chiếu cố Vân tiểu thư, nếu xảy ra chuyện gì các nàng sao tha thứ đích khởi?

“Không có việc gì chỉ là hôm nay không hợp khẩu vị thôi, nhớ lấy không thể nói cho Hoàng thượng, Hoàng thượng nhậ lý vạn kỵ không thể nữa lại làm cho hấn lo lắng, tốt lắm các người đi xuống trước đi” song Vân

Như Yên đã tâm lý hữu sở liễu, ngẫm lại này hơn một tháng qua nàng cùng Long Ngự Phong hàng đêm đồng giường cộng tẩm hơn nửa tháng sự lấy tri tới nửa tháng, sinh quá hài tử đích nàng sao lại chẳng biết? Nàng vừa nên như thế nào báo cho Long Ngự Phong?

Chẳng biết người nào đem Yên nhi đích bức họa công khai tại giang hồ, trong chốn giang hồ đều bị nóng lòng muốn thử võ công của Dạ Tu La, thậm chí có người muốn mượn lấy diệt trừ Dạ Tu La mà đề cao mình tại trong chốn giang hồ đích địa vị, nhưng lại kỵ tại triều đình, nếu như Yên nhi rời đi hoàng cung, hậu quả không dám tưởng tượng... Hoàn hảo, Yên nhi này hơn một tháng qua tại trong hoàng cung có Phạm nhi Diệp nhi tương tống, cùng hẩn ở nơi đâu cũng giống nhau. Nhưng chuyện càng thoát đích càng lâu trên giang hồ biết Dạ Tu La đích càng nhiều người, Yên nhi cũng liền càng nguy hiểm rồi.”Tra ra người nào làm chưa?”

“Thưa Hoàng thượng, có tuyến người tra quay lại nói là trong người trong hoàng cung, là ai vẫn còn cũng không tra ra” xem ra muốn sớm cử hành phong sau đại điển, như vậy này người trong giang hồ cũng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ rồi.”Phong sau đại điển chuẩn bị đích như thế nào rồi?”

“Ba ngày sau là ngày tốt là được cử hành, thái thượng hoàng ngày mai liền có thể tới kinh sư” ai! Chỉ còn ba ngày, hy vọng không cần nữa lại xuất gì sai lầm rồi....

“Vân tiểu thư, hàn lâm học sĩ Vu đại nhân đích phu nhân báỉ phủng ngài, không biết là không mời nàng tiến đến?” Hàn lâm học sĩ phu nhân? Nàng không nhận ra người này a! Nàng tìm nàng chuyện gì?”Mời nàng vào đi”

“Vân tiểu thư đừng tới vô giả vờ a!”

Tần Như Mộng không nghĩ tới mười năm chỉ sau nữ nhân này còn có thể quay lại, năm đó nếu không nàng từ đó làm ngạnh, hôm nay đích hoàng hậu đã nàng, bảy năm trước vốn muốn cùng thái tử gao nấu thành cơm xác thực bị thái tử xuyên qua, nháo đích dư luận xôn xao, bị bách gả tại lễ bộ thị lang, hôm nay dựa vào nhà mẹ để quan hệ bò lên trên rồi hàn lâm học sĩ, vừa ghét bỏ nàng tịch ngày đích gièm pha, hôm nay này hết thấy đều là Vân Như Yên tạo thành, nàng sẽ không để cho nàng sống khá giả, nhất định phải nàng nỗ lực đại giới. Nàng biết Vân Như Yên chính là Dạ Tu La, đem kỳ bức họa rải tại giang hồ, người trong giang hồ sẽ chờ nàng ra cung rồi, đều bị muốn giết rồi nàng để tăng lên mình ở trong chốn giang hồ đích quyền thế địa vị.

“Tại sao là ngươi?” Vân Như Yên không nghĩ tới sẽ là Tần Như Mộng, trách không được lần này tiến cung không có nghe người nhắc tới quá nàng, nguyên lai là lập gia đình rồi,”Không nghĩ tới nha? Ngươi không nghĩ tới đích hơn nhiều, nói cho ngươi biết nha, Dạ Tu La đích bức họa đã là người trong giang hồ không người chẳng biết không người không hiểu rồi, chờ đợi báo thù, muốn mượn lấy giết ngươi đề cao địa vị đích muốn vì dân trừ hại đích đều bị lau quyền chờ đợi.” Nàng muốn tận mắt nhìn thấy phản ứng của Vân Như Yên

”Là ngươi?” Vân Như Yên kinh ngạc đích nhìn nàng, nếu như là nàng làm, nàng vì sao phải tới nói cho nàng biết?”Ngươi đích bức họa bèn xuất núi tự trong cung đích họa sĩ, có phải rất ngạc nhiên hay không? Có phải hay không rất đau lòng? Không sai! Đúng là ngươi suy nghĩ người nọ. Không như sẽ nói cho ngươi biết sự kiện nha?” Chứng kiến sắc mặt Vân Như Yên trắng bệch, nhất thời tâm tình thật hảo

”Còn có chuyện gì?” Vân Như Yên đau lòng hỏi nàng, không tin sẽ là hẩn

“Ngươi có phải hay không mấy ngày nay cũng không thấy được Hoàng thượng rồi? Biết không? Hoàng thượng gần nhất cùng thái thượng hoàng sở thu đích một vị nghĩa nữ Lâm Yên công chúa cùng một chỗ, hai ngày sau liền sắc phong Lâm Yên công chúa , a a... Ngươi sinh long tử thì sao? Kết quả không đều là giống nhau sao? Như thế nào không tin? Ngươi ngẫm lại trong cung ngày gần đây tới là không dị thường bận rộn? Có thể hỏi cung nữ bên cạnh ngươi. Ngươi nhìn không ra Hoàng Thượng muốn sắc phong Lâm Yên công chúa?”

Vân Như Yên đem hi vọng cuối cùng ký thác ở tại bên người thị nữ đích trên người, song các nàng từng cúi đầu không dám nhìn nàng, nhất thời rõ ràng Tần Như Mộng nhất định không phải nói dối, trong lòng đau đớn khó nhin một cổ máu tanh lao ra khoang miệng, Vân Như Yên như nghiền nát đích búp bê xụi lơ tại địa

.”Vân tiểu thư!” Thị ứng mà lên,

“Phiền các vị thu dọn sạch sẽ chỗ này, không phải nói cho việc hôm nay cho Hoàng Thượng biết, đại gia coi như làm cái gì cũng không biết, Hoàng thượng ngay hôm đó muốn phong Lâm Yên công chúa vì sau, nếu như Hoàng thượng biết hôn kỳ vẫn còn có thể thuận lợi sao? Ngày sau Lâm Yên công chúa vì sau tất cả mọi người không thể an bình” các nàng này làm cung nữ đích sao lại chẳng biết Vân Như Yên theo như lời? Đều yên lặng không nói bắt đầu rửa sạch lên...

Vân Như Yên như là mất đi linh hồn bàn chẳng biết đi con đường nào, coi như hẫng như thế thương tổn nàng, nàng vẫn là đau lòng đích yêu hẫng, hẫng cho tới bây giờ sẽ không nói qua muốn phong nàng làm hậu, từ gặp lại hẫng thì, hẫng không phải đã rõ ràng đích cho thấy nàng chỉ là nha hoàn của hẫng, là chính nàng nhìn không rõ còn có sở kỳ vọng, cho dù hàng đêm đồng giường cộng tắm thì sao? Hẫng vẫn như cũ không phải nàng một người đích a! Đây không phải là tại mười năm trước cũng đã hiểu chưa? Mà yêu hẫng đích nàng vừa như thế nào tận mắt đến người yêu khác lấy người kia? Cho dù hẫng đích bị bạn thì sao tại trong lúc nhất thời đem tràn đầy đích yêu thương chuyển đổi thành hận ý ni? Xem ra là nên nàng lúc rời đi rồi, mặc dù biết rõ chỉ cần vừa rời đi hoàng cung giang hồ nhân sĩ tuyệt sẽ không bỏ qua tại nàng, nếu là hẫng tặng cho nàng đích lễ vật, khởi cũng không thu?

Phân phó cung nữ đem Phàm nhi cùng Diệp nhi mang đến sau một người lâm vào trầm tư, hôm nay từ biệt không biết sinh thời vẫn còn có thể hay không tại nhìn thấy hai hài tử, mười năm gian nàng mọi việc tự mình làm đem hài tử mang đại, cũng không cổ người kia tay, trừ bỏ hơn một tháng trước Long Ngự Phong sớm dẫn bọn hẫng quay lại, nàng còn không từng tại bọn nhỏ tách ra quá, nếu như dẫn bọn hẫng đồng thời rời đi, trong chốn giang hồ còn không biết có bao nhiêu nguy hiểm chờ các nàng, nàng như thế nào bỏ được hài tử cùng nàng đồng thời lâm vào hiểm cảnh ni?

“Mẹ, người gọi chúng ta?” Phàm nhi mở miệng cắt đứt suy nghĩ của Vân Như Yên .

“Đúng vậy. Một ngày không thấy mẹ đã nghĩ niệm tình các người rồi, nếu để cho mẹ sẽ không còn được gặp lại các người, mẹ nên như thế nào quá a” Vân Như Yên nhìn hai hài tử mà nước mắt suýt chút nữa chảy ra.

“Mẹ, người làm sao vậy? Tại sao người nói vậy? Người không cần Phàm nhi cùng Diệp nhi rồi sao?” Phàm nhi cảm giác được mẹ mình có điểm kỳ lạ, khẩn trương đích hỏi tới, ngay cả Diệp nhi cũng mơ hồ cảm thấy.

“Như thế nào sẽ ni? Mẹ như thế nào yêu các người, như thế nào bỏ được không cần các người ni? Chỉ là các người cuối cùng muốn lớn lên, phải rời khỏi mẹ a” Vân Như Yên nói, đồng thời cũng kêu bọn thái giám cung nữ đi ra, nếu những bọn họ nghe được chắc hẳn cũng sẽ trình lên Long Ngự Phong.

“Phàm nhi, người cuối cùng sẽ có sinh lão bệnh tử, nếu có một ngày mẹ mất người nhất định phải chiếu cố Hảo muội muội, kiên cường đích giống người phụ hoàng giống nhau có một ngày trở thành một hảo Hoàng thượng, biết không?” Phàm nhi mặc dù còn nhỏ, nhưng hẫng đã sớm có suy nghĩ trưởng thành nhìn mẹ hứa hẹn,”Phàm nhi vô luận gặp phải thập sự nhất định sẽ bảo vệ tốt muội muội, học phụ hoàng giống nhau, nhưng mẹ cũng không phải rời khỏi chúng ta khỏe không?” Hài tử cuối cùng là cá hài tử, nói liền khóc đi ra.

“Phàm nhi ngoan, nam tử hãn đại trượng phu không thể khóc, khóc liền không kiên cường rồi, mẹ đáp sẽ một mực các người bên người xem các người lớn lên, tới, đây là mẹ tú đích hà bao người cùng Diệp nhi một người một” hy vọng này hai cùng hà bao có thể thay thay mẹ chờ đợi tại các người đích bên người. Vân Như Yên thật sâu đích nhìn hai hài tử, giống như là muốn mãi mãi khắc sâu trong trí óc hình dạng. Sau đó gấu gao đích ứng trụ bọn họ hận không thể bọn họ có thể dong làm một thể, lệ nhẹ nhàng đích xẹt qua khuôn mặt.

“Phàm nhi, người trước mang Diệp nhi đi chơi một hồi, mẹ mệt mỏi muốn nghỉ ngơi một chút, một hồi lại đây chúng ta đồng thời dùng điểm tâm” chờ hài tử vừa rời đi Vân Như Yên cũng không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi. Chiếm giữ bạch đích sắc mặt nhân khoe miệng đúng vậy vết máu càng sẫm bạch, nhẹ nhàng lau vết máu trên khoé miện, xin lỗi rồi hài tử, mẹ không thể mang người tới trên đời này rồi, không nên oán mẹ, mẹ cũng là tự thân khó bảo toàn rồi, hy vọng người lần sau tại tìm một nhà khá giả nha...

“Mẹ, tới giúp ta môn trào con bướm khỏe không? Ca ca hảo ngu ngốc nga, cái gì cũng trào không được” Diệp nhi đồng ngôn đồng ngữ đích cáo ca ca đích trạng.

“A a, hảo, mẹ giúp chúng ta đích điệp nhi bắt con bướm” được rồi! Thời gian không nhiều lắm rồi, là tốt rồi hay tổng tổng bọn nhỏ nha! Nhìn Điệp nhi thói quen tính đích kiêng ăn Vân Như Yên nhú mày

”Điệp nhi, không thể kiêng ăn, nếu không mẹ kể người không thích rồi” nhìn Điệp nhi quyết miệng nha không thích đích thực vật ăn hết, nàng lúc này mới ôn nhu vuốt đầu hài tử, nước mắt trong đôi mắt to như muốn rớt ra.”Điệp nhi, đêm nay chúng ta đồng thời ở tại ca ca đích tẩm cung khỏe không? Mẹ hồi lâu không ôm các người đồng thời ngủ rồi”

“Hảo” Điệp nhi vô cùng cao hứng đích trả lời, nàng hảo muốn cùng mẹ đồng thời ngủ. Phàm nhi nhìn Vân Như Yên, hẳn cảm giác được mẹ hôm nay rất quái lạ, hình như tùy thời phải rời khỏi giống nhau. Phàm nhi yên lặng không nói đích đang ăn cơm...

Vân Như Yên ngủ ở giữa hai hài tử, thẳng đến bọn nhỏ ngủ thiếp đi, nàng mới đứng dậy vuốt ve hai hài tử thật thanh khóc rống. Nước mắt rớt xuống trên mặt Phàm nhi làm cho hẳn bình tĩnh, song hẳn cũng không mở mắt, bởi vì hẳn biết mẹ cũng không muốn cho hẳn biết nàng tại khóc. Qua một hồi lâu nước mắt dần dần hết, Vân Như Yên đem bọn họ cái hảo chăn xuống giường xoay người rời đi... Theo tiếng đóng cửa vang lên Phàm nhi mới mở mắt, lẳng lẳng đích nhìn mẹ rời đi đích phương hướng, vuốt ve mẹ tích tại hẳn nước mắt trên mặt. Ngày mai, ngày mai nhất định phải nói cho phụ hoàng...

Vân Như Yên trở lại tẩm cung thì Long Ngự Phong cũng chưa trở về, hẳn bây giờ nhất định là cùng cái kia công chúa cùng một chỗ nha? Đêm nay hẳn sẽ quay lại sao? Có lẽ là khóc mệt mỏi nha? Bất tri bất giác ngủ thiếp đi...

Long Ngự Phong cùng mấy ngày nay giống nhau, khi trở về Vân Như Yên đã ngủ thiếp đi, nhiên mà hôm nay hẳn cảm giác rất không an, nhìn khuôn mặt Vân Như Yên ngủ say bất giác lại cảm thấy đau lòng. Là làm sao vậy? Yên nhi hôm nay đích khuôn mặt như thế tái nhợt? Nhẹ nhàng đích ôm lấy nàng ngủ, nghĩ thầm ngày mai nhất định phải ngự y quá đến xem...

Long ngự phong ngủ sau làm một giấc mộng, trong mộng Yên nhi chảy nước mắt nước quuyền luyến đích vuốt ve hẳn, khóc lóc kể lể hỏi hẳn”Người vì sao phải đối ta như thế quyết? Không nên trí ta vào chỗ chết sao? Hơn một tháng qua đích yêu say đắm đều là dối trá đích nói dối sao?” Một ngụm máu tươi từ Yên nhi đích trong miệng phun ra, ói ra hẳn một thân, tới không vội phản ánh đích bị vắn vào hàm máu tươi đích thân, một cổ nồng đậm đích mùi máu tươi truyền tiến cảm quan. Tiếp theo một trận mùi thơm ngát hẳn liền nặng nề đích thiếp đi... Long Ngự Phong vừa tỉnh liền phát hiện Vân Như Yên trong lòng hẳn đi mất, khi hẳn chứng kiến trên người đích vết máu thì mới phát giác nguyên lai đêm qua đích mộng cũng không phải mộng, nhất thời một trận đau lòng,”Yên nhi...”

Lâm triều một chút liền thấy Long Phi Phàm chạy tới,”Phụ hoàng, mẹ không thấy rồi, ngay cả nàng tẩm cung trong đích cung nữ tất cả đều không thấy, hôm qua xế chiều nhi thần liền chưa từng thấy các nàng, sau đó mẹ liền vẫn nói những chuyện kì quái với chúng ta, đêm qua vẫn còn xem chúng ta khóc hồi lâu, phụ hoàng mẹ thật sự đi rồi chưa?”

“Ngay cả người mẹ tẩm cung đích người đồng thời không thấy rồi sao? Đến cùng chuyện gì xảy ra?” Long Ngự Phong thì thào nói nhỏ, Yên nhi, người đến cùng ở nơi đâu? Ta còn bao nhiêu năm có thể chờ?

“Lý đức, ta muốn xuất cung một thời gian ngắn, trong khoảng thời gian này có chuyện gì, đi tìm thái thượng hoàng nha, lâm triều cũng làm cho thái thượng hoàng đi thôi!”

“Phụ hoàng, ta cũng đi” Phàm nhi nhất tâm thâm nghĩ nhìn thấy mẹ,”Không, phàm nhi, người phải ở lại trong cung chiếu cố muội muội, phụ hoàng sẽ đem mẹ người mang về” theo sau thiêu rồi mấy thị vệ, Long Ngự Phong an bài tốt lắm hết thấy sau hướng Hoa Rơi cố đích phương hướng chạy đi...

5. Chương 5

“Ta gọi Bùi Tư Tư , người gọi ta Tư Tư là được, ta xưng hô như thế nào người ni?”

“Đã bảo ta Vân Như Yên nha!”

“Ta năm nay mới vừa hai mươi, gọi người Như Yên tỷ tỷ nha!” Bùi Tư Tư từ nhỏ liền sùng bái Dạ Tu La, không nghĩ tới nàng đúng như Phụ thân theo như lời là một tuyệt sắc mỹ nhân. Vân Như Yên cười cười xem như nhận lời. Dọc theo đường đi Bùi Tư Tư giống con Ma Tước bàn đích kêu la không ngừng. A a. Thật là một cô gái đáng yêu

Trong bất tri bất giác đi tới lá đỏ sơn trang,”Cha, ta đã trở về, xem ta mang ai tới rồi?” Bùi Tư Tư vừa vào cửa liền hướng cha huyền diệu. Bùi lão gia vừa nhìn thấy người đến lập tức quỳ xuống,”Cảm tạ ân nhân năm đó đích ân cứu mạng, bằng không lão phu cũng sống không đến bây giờ” Vân Như Yên không nghĩ tới đúng như lời Bùi Tư Tư nói, nhưng nàng cũng không nhớ rõ Bùi lão gia a.

”Bùi lão gia ngài trước hết mời khởi, ta không nhớ rõ năm đó chuyện rồi, không thể thụ ngài lớn như thế ân”

“Năm đó là lão phu tại trong rừng bị người đuổi giết, là người thay lão phu giải thoát thoát khỏi cảnh đích” từ vừa vào cửa cũng cảm giác một đôi ánh mắt nhìn chăm chăm vào nàng, nhân Bùi lão gia quỳ lạy quên nó cũng không để ý tới, không nghĩ tới này sẽ càng khó có thể làm cho người ta quên, Vân Như Yên cau mày nhìn phía cặp kia ánh mắt đích nơi phát ra, này thấy một người nam tử bình tĩnh đích nhìn chăm chăm nàng. Nóng bỏng đích ánh mắt giống như chứng kiến tịch ngày đích người yêu, hận không thể lập tức ôm vào trong lòng

”Vị này chính là?”

“Nga, đây là khuyển tử Bùi Tư Hoành, con dâu đường nhiệm” nàng gật đầu không nói cái gì nữa, nhưng này nóng bỏng đích ánh mắt như trước không thay đổi

“Cha, ta cho người biết nga, vừa mới ta gặp thổ phỉ, chính là Yên tỷ tỷ cứu ta. Yên tỷ tỷ vẫn còn đáp ứng nói muốn ở lại nhà chúng ta ni! Bất hảo hảo ma!” Bùi lão gia vừa nghe lập tức cao hứng đích nhìn nàng

”Tạ ơn cô nương đã cứu tiểu nữ, mời lưu lại, làm cho chúng ta báo đạt người đối với chúng ta phụ nữ đích ân cứu mạng, chẳng biết xưng hô như thế nào cô nương?”

“Gọi ta Như Yên là được”

“Yên nhi...” nàng mới vừa buông lỏng đích mày lập tức chặt thu cũng vừa không nhận được đích nhìn về phía Bùi Tư Hoành,”Bùi công tử. Xin người xưng hô ta vì vân tiểu thư hoặc Long phu nhân. Yên nhi không phải người nên gọi, còn có xin hỏi ngài có hay không thói quen ánh mắt kia nhìn chăm chăm người khác? Nhưng ta không thích. Xin người tự trọng. Bùi lão gia, xem tới nơi này cũng không thích hợp ta, không yên ở đây cáo từ rồi”

“Yên tỷ tỷ, không cần đi. Người bây giờ có thể đi nơi nào, như vậy tốt lắm, người sau này liền cùng ta cùng một chỗ, không cần nhìn thấy ca ca đích” Bùi Tư Tư trừng mắt nhìn ca ca, thật vất vả nhìn thấy chính mình sùng bái đích người, thậm chí lưu lại nàng, nàng cũng không phải không phát hiện ánh mắt ca ca nhìn về phía Như Yên

“Đúng vậy! Lão phu ở đây hướng Long phu nhân bồi tội rồi, xin mời lưu lại làm cho chúng ta phụ nữ báo đáp người đích ân tình a” Bùi lão gia một tiếng này Long phu nhân làm như bồi tội, làm như báo cho con. Cứ như vậy nàng bị Bùi Tư Tư kéo đi

Bùi Tư Hoành ánh mắt đau thương nhìn về phía nàng đi,”Nguyên lai nàng đã được gả cho người khác rồi a!”

“Người làm cái gì vậy? Có thể như thế mà đối với khách sao? Huống chi ân nhân cứu mạng của phụ thân và muội muội người?” Bùi phụ phần nộ đích nhìn con trai độc nhất.

“Cha, ngài biết không? Từ khi người nói về nàng, ta liền dĩ đã yêu nàng. Mặc dù chưa từng gặp qua nàng, nhưng dĩ yêu rồi mười năm a!” Bùi Tư Hoành không ngờ nàng so với người trong mộng càng đẹp hơn. Càng thêm muốn được nàng rồi.”Cha, không nên ngăn cản ta, nếu để cho nàng trở thành người con dâu nọ có bao nhiêu tốt!”

Bùi Tư Hoành như bị tẩu hỏa nhập ma, trong ánh mắt hắn có nhiều phần tham vọng, nhiều phần yêu thương. Bùi lão gia bị con đích tham luyến cho xuống vừa nhảy,”Thật sự là gia môn bất hạnh a! Ta như thế nào

có đứa con như vậy? Ta cảnh cáo người đừng nên có bất kì hành động gì pji lẽ với nàng, nàng vĩnh viễn là Long phu nhân a, không phải người có thể động đích khởi đích người. Nếu người bởi vì tham luyện mà hại chúng ta cửa nát nhà tan, ta liền là chết cũng sẽ không bỏ qua người!”

Mười năm trước nọ vừa thấy, nàng còn là một ngây thơ đích tiểu cô nương, sau lại lại có giang hồ truyền hủi nàng cùng thái tử trong lúc đó chuyện, sau vừa né mười năm chung quy bị năm đó đích thái tử, mà vừa đích Hoàng thượng tiếp quay về hoàng cung, mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng hần tin tưởng nàng cuối cùng là thuộc về hoàng thượng. Ai! Bù lão gia lắc đầu thở dài, như làm cho Hoàng thượng biết Tư Hoành với Như Yên có tham luyện, nhẹ diệt môn trọng tru cử tộc. Ai! Thật không biết mình lưu Như Yên lại là đúng hay sai...

“Yên nhi, một ngày nào đó người sẽ là của ta!” Song Bùi Tư Hoành cũng không rõ suy nghĩ của cha, vẫn âm thầm nghĩ tới Như Yên, nhưng lại quên rồi thể tử của hần Đường Nhiễm. Đường Nhiễm chứng kiến trưởng phu đối Vân Như Yên có ánh mắt si mê, phần nộ đích nhìn hần, thành thân ba năm qua, cho dù thay hần sinh hai đứa con trai. Hần chưa từng dùng ánh mắt đó nhìn nàng. Mỗi lần nhìn nàng tựa hồ hoặc như là nhìn người khác, cái này nàng rõ ràng rồi, nguyên lai nàng chỉ là cá thể thân, càng buồn cười chính là nàng là hần một chưa từng thấy đích người đích thể thân. Nàng chỉ là bằng hần trong tưởng tượng đích thể thân...

“Ha ha ha... Bù tư hoành, người thật buồn cười a! Yêu nhân gia mười năm. Nhân gia nhưng không biết người là ai! Uống người ba năm qua coi ta là làm thể thân, hôm nay chứng kiến bản thân, người cũng biết người có bao nhiêu ngu xuẩn?” Bù gia phụ tử xoay đầu lại nhìn nàng, bọn họ cũng đã quên sự tồn tại của nàng, Bù lão gia lo lắng đích nhìn con dâu, song Bùi Tư Hoành vẫn không thêm để ý, trong lòng của hần chỉ có duy nhất Vân Như Yên, trong mắt sớm đã mất thể tử cùng cha.

“Bù tư hoành, người sẽ chờ cửa nát nhà tan nha!” Đường Nhiễm nhìn cũng không nhìn một cái đích rồi đi.

Tại mấy năm này trung nàng cùng Bùi Tư Tư như khuê trung bạn thân, nàng sẽ không bởi vậy dặt gien Bùi Tư Tư, tới phòng Tư Tư cáo biệt, cũng bày nàng chiếu cố hai đứa con trai.” Tư tư, ta đi, người ca diên rồi, hần vì được Vân tiểu thư ngay cả phụ thân người cũng không nhận rồi, người mau cùng phụ thân người rồi đi đem! Nếu không các người sẽ bị người ca cho làm hại cửa nát nhà tan a! Hai hài tử là các người gia đích căn, người cùng cha cũng thay ta như thể hảo, liền để cho bọn họ lưu lại làm bạn các người đem! Người ca là không thể nào được Vân tiểu thư rồi, trong chốn giang hồ đồn đãi người sẽ không biết sao? Hoàng thượng làm sao có thể sẽ thả khai Vân tiểu thư? Vân tiểu thư cuối cùng là người của hoàng thượng, như người ca như vậy đi xuống, triều đình vậy chúc lá đồ sơn trang không xa rồi a” nàng nói đích nàng sao lại chẳng biết? Nhớ tới yên tỷ tỷ cùng mình khi trở về nhìn phía phương bắc đích bầu trời cùng nước mắt ràn rụa nước, cho dù nàng tại ngu ngốc cũng biết yên tỷ tỷ trong lòng chỉ có Hoàng thượng một người.

“Ân, ta đã biết, người trên đường cẩn thận a” ai! Ca ca như thế nào sẽ như thế? Yên tỷ tỷ là giống như tiên nữ hạ phàm, là người bình thường sao có thể khiến cho nàng động tâm? Muốn trong thiên hạ yên tỷ tỷ trợ giúp người sao mà đa, như cũng như ca ca như vậy há có thể đến phiên ca ca? Nghe hủi đương kim Thánh thượng là một vị minh quân, hơn nữa có là thiên hạ đệ nhất mỹ nam, muốn chỉ có nhân tài như vậy có thể phối đích thượng Yên tỷ tỷ, làm cho Yên tỷ tỷ yêu rất sâu nha?

Như Yên vừa đang nhìn hướng bắc phương đích bầu trời ngẩn người rồi, mấy ngày nay Bùi Tư Hoành thường xuyên xuất hiện trước mắt nàng, chọc đến nàng phiền không thắng phiền, có lẽ cai rồi đi nha! Không biết Long Ngự Phong có khỏe không? Hần sống có vui không?

“Yên tỷ tỷ” Bùi Tư Tư nhìn nàng vừa ngẩn người rồi, lên tiếng cắt đứt suy nghĩ của nàng, nếu không giống dĩ vãng giống nhau lại là hồi lâu,” Tư tư. Người đã đến rồi, ta đang suy nghĩ cai rồi đi”

“Ân, ta biết ca ca vừa phiền người rồi, người nhẫn nại nhiều như vậy ngày ngày cả ta cũng xem bất quá rồi. Nhưng là đáp ứng ta, mang ta cùng đi khỏe không? Ca ca càng ngày càng đáng sợ rồi, cha ta cũng quyết định mang theo hai hài tử ẩn cư đứng lên, nhưng là chính là lo lắng ta, mang ta rồi đi, ta biết cùng người cùng một chỗ có lẽ sẽ gặp nguy hiểm, nhưng tối thiểu ta là vui sướng, nói không chừng ta sẽ gặp gỡ kiếp này sở yêu, hơn nữa cha cũng đã đáp ứng rồi, cha vẫn còn làm cho ta cho người biết, hần xin lỗi người đích ân cứu mạng, cho người rước lấy lớn như vậy đích phiền toái, hần không mặt mũi thấy tới người rồi” Vân Như Yên rõ ràng bù lão đích tâm tư, nàng cũng không trách hần,” Đi, nói cho người biết Phụ thân chúng ta tối nay

đã đi, làm cho hần bây giờ liền nhanh lên rồi đi nha! Nếu đi chúng ta phía sau lấy ca ca người đánh mất nhân tính đích cách làm, cha người nhất định sẽ bị thương tổn, nhưng ngàn vạn đừng cho ca ca người biết, hiểu không?”

“Ân, ta cái này đi” không nghĩ tới một người đích tham lam sẽ như thế điên cuồng...

“Hoàng thượng, đã nửa tháng rồi, cũng không biết Vân tiểu thư đi nơi nào?” Yên nhi, ta có thể cảm giác đích đến người thời khắc cũng cùng ta nghĩ nhớ kỹ người giống nhau tưởng niệm ta. Ta biết lòng của ta mỗi đau nhức một lần, cũng là của người tư niệm, ngay lúc này lòng của ta đang đau đớn kịch liệt, ta biết là người đang suy nghĩ độc ta đúng không?

“Yên tỷ tỷ? Người làm sao vậy?” Mới vừa cất bước cha quay lại đích Bùi Tư Tư chứng kiến Vân Như Yên sắc mặt tái nhợt, tay ôm ngực.

“Không ta không sao, ta cảm ứng được rồi Ngự Phong, ta cảm thấy người là đang nhớ đến ta sao? Ta và người giống nhau, người mỗi lần nhớ đến, lòng của ta lại cảm thấy đau như” Bùi Tư Tư nhìn Vân Như Yên bọn họ như thế yêu nhau, nhưng lại không rõ tại sao không thể cùng một chỗ. Cũng không dám hỏi Yên tỷ tỷ, sợ sẽ làm nàng thương tâm, nhưng ở trong lòng nhưng lại kỳ vọng nàng cũng có thể có yên tỷ tỷ cùng Hoàng thượng như vậy đích cảm tình, cho dù không thể gần nhau, nhưng cũng là thê mỹ.

Bóng đêm phủ xuống đại địa bị màu đen bao phủ. Hai mặt lén lút đích bóng người leo tường rồi đi lá đỏ sơn trang. Đoạn đường hướng đông đi. Ngày kế, “Thiếu gia đêm qua vân tiểu thư lấy kinh rồi đi. Tiểu thư cũng không thấy rồi”

“Tìm người đi trên giang hồ đồn đãi, Dạ Tu La chỉ cần có thể trở lại lá đỏ sơn trang, ta bùi tư hoành đem bắt kể trước ngại nguyện bảo vệ nàng” hần không tin nàng sẽ không cảm động chính mình sở làm gây nên, chiêu này vừa vặn nói cho trên giang hồ Dạ Tu La xuất hiện, mà chỉ có hần có thể bảo vệ nàng. Từ mười năm trước nghe được cha nói nàng thì liền dĩ đã yêu nàng, mười năm này tới hần chăm chỉ tập võ chính là tại chờ đợi ngày này. Yên nhi, người nhất định sẽ quay lại làm cho ta yêu người...

Mấy ngày sau, giang hồ nghe đồn: lá đỏ sơn trang Thiếu trang chủ tại trong chốn giang hồ huyền ngôn, Dạ Tu La như quay về lá đỏ sơn trang, Thiếu trang chủ bắt kể trước ngại nguyện ý bảo vệ nàng...

Không lâu sau lúc. Trong chốn giang hồ lại có một nghe đồn rai: lá đỏ sơn Trang trang chủ cùng đại tiểu thư cùng Thiếu trang chủ thoát ly phụ tử huynh muội quan hệ, mặt khác hướng Dạ Tu La dĩ cực người trong giang hồ cảnh cáo, Thiếu trang chủ điên rồi, vì được Dạ Tu La đem cha, thê tử, muội muội cùng với hai đứa con trai đuổi ra rồi lá đỏ sơn trang...

“Người đến, triệu Lý tướng quân đến đây, lấy mẫu tủy lá đỏ sơn trang” Long Ngự Phong vừa nghe đến tin tức do lá đỏ sơn trang tung ra, nhất thời giận dữ, hần thiên tâm vạn khổ phong tỏa đích tin tức chỉ vì được Yên nhi mà không để ý nàng đích sanh tử, người này chết không đủ tức.”Chủ tử, bị Bùi Tư Hoành đuổi ra tới người đâu?”

“Buông tha bọn họ nha!” Yên nhi, người có khỏe không? Lá đỏ sơn trang tản mát ra đi đích thông cáo ta nghĩ nhất định cho người chế tạo rất nhiều khó khăn nha? Yên nhi, ta đau quá, tâm tính thiện lương đau nhức. Người nhất định phải hảo hảo đích chờ ta thay người quay lại...

“A!” Vân không yên ngực đau đớn kịch liệt, lần này hần muốn nàng muốn đích như thế thâm, nàng cơ hồ mau không chịu nổi hần đích tư niệm rồi, nhưng nàng không thể sẽ đi, là hần tại trong chốn giang hồ phát ra nàng đích bức họa, là hần muốn phong Lâm Yên công chúa. Cho dù là tin tưởng hần đối nàng chính là chân ái, cũng thay đổi không được sự thật. Kiếp này mặc dù không thể cùng hần cùng một chỗ, chỉ cần bọn họ tâm ý tương thông, nàng chính là của hần duy nhất. Mặc dù sẽ bởi vì hần đích tư niệm mà đau đớn, nhưng đó cũng là sự đau đớn ngọt ngào...

Bất tri bất giác rồi đi hoàng cung một tháng rồi, Long Ngự Phong gần đây tâm không yên, tựa hồ muốn phát sinh sự rồi, bây giờ chỉ hy vọng nhanh lên một chút tìm được nàng. Đột nhiên trong lòng một trận đau đớn, một ngụm máu tươi phun ra

“Hoàng thượng!”

“Yên tỷ tỷ!” Long Ngự Phong cảm giác được rồi, là Yên nhi gặp phải nguy hiểm rồi.”Yên tỷ tỷ người thế nào?” Bùi tư tư khóc chạy đến trước mặt Vân Như Yên,”Ta không sao, chỉ là đoạn thời gian trước khí huyết công tâm sở tới đích trong thượng, mà võ công của ta chính là dựa vào lực, mà công phu của hần không kém mới đưa đến nội thương học máu, không cần lo lắng, nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi” Vân Như Yên nhẹ nhàng đích an ủi nàng. Mấy ngày nay nàng cùng Long Ngự Phong đích cảm ứng càng ngày càng mãnh liệt rồi, ngay vừa rồi nàng học máu đích lúc nàng cảm giác đích đến hần cũng bị nội thương... Nếu ngày nào đó nàng đã xảy ra chuyện, hần sẽ như thế nào? Đây đến tốt cùng là phúc hay là họa? Long Ngự Phong cũng cảm giác được đến mấy ngày nay cùng Yên nhi đích cảm ứng lướt qua càng mãnh liệt rồi, như thế có thể nói là bọn họ kiếp này nhất định buộc ở cùng một chỗ, có lẽ có thể bằng vào này phân cảm ứng tìm được nàng nha!

“Chủ tử, Lý tướng quân tới rồi”

“Truyền hần vào đi!”

“Thần cho Hoàng thượng khấu an!”

“Lý triết, trầm sở giao đãi việc, người nhưng đã biết?”

“Thần đã biết, thần dẫn theo một ngàn tinh binh mỗi người võ công đều là thần tự mình huấn luyện ra đích” Long Ngự Phong nghĩ lại chỉ bằng chính mình tự đi! Tất nhiên là chuyện riêng của hần, là chuyện về người phụ nữ mà hần yêu nhất.”Chờ chút chúng ta cùng đi”

“Hoàng thượng?” Long Ngự Phong không để ý tới bọn họ trực tiếp đi ra ngoài...

Ba ngày sau Long Ngự Phong giống như tử thần bàn đích xuất hiện ở lá đỏ sơn trang, Bùi Tư Hoành chứng kiến một Như Mộng huyền giống nhau đích mỹ nam tử kỳ quái đích hỏi”Người là người phương nào đến ta lá đỏ sơn trang vị chuyện gì?” Long ngự phong nhàn nhạt đích quét mắt nhìn hần một cái”Người chính là bùi tư hoành? Ta tới vì Yên nhi”

“Yên nhi?” Người này chẳng lẽ cũng là sát Yên nhi đích?,” Mời xưng hô Long phu nhân hoặc vân tiểu thư, Yên nhi người không xứng bảo” người này nói chuyện như thế nào cùng Yên nhi giống nhau, bùi tư hoành kinh ngạc đích nhìn về phía long ngự phong”Người... Người là...”

“Người không cần biết, cũng là bởi vì người làm cho Yên nhi lâm vào trong lúc nguy hiểm, người chết không đủ tích. Người đến, cho ta huyết tẩy lá đỏ sơn trang” nói xong liền rút kiếm hướng bùi tư hoành đâm tới, mười mấy hiệp xuống tới bùi tư hoành có chút ăn không tiêu rồi”Hừ! Liền điểm ấy công phu còn dám ở trên giang hồ tuyên bố bảo vệ Yên nhi?” Long ngự phong lạnh lùng cười kết thúc cuộc đời ngắn ngủi của Bùi Tư Hoành. Bùi Tư Hoành trước khi chết mới tỉnh ngộ, cả đời hần cũng không thể sở hữu Vân Như Yên, chứng kiến nam nhân này đối với mình cười lạnh cũng là mỹ vậy đích kẻ khác trí hấp, cùng sinh cụ tới tôn quý khí chất, muốn so với chính là Hoàng thượng rồi nha! Chỉ có bọn họ cùng một chỗ mới có thể cảm giác được thích hợp, đáng tiếc biết đến quá muộn rồi...

Ngày hôm sau, trên giang hồ đồn rằng lá đỏ sơn trang đã bị huyết tẩy, quan phủ tiếp được thượng cấp chỉ thị không tiếp án này, trong chốn giang hồ cũng không tra khởi nữa.”Tư tư, xin lỗi, bởi vì ta, ca ca người mới phải chết” Vân Như Yên nàng cảm giác được rồi. Là hần huyết tẩy đích lá đỏ sơn trang, nhưng nàng không biết hần tại sao muốn làm như vậy.

“Không, ca ca ta bị trừng phạt là đúng tội, ta không trách người, hơn nữa, nói không chừng không liên quan chuyện của người” Bùi Tư Tư biết ca ca mình sẽ sớm rơi vào kết quả này, nàng cũng không trách Như Yên

“Không, ta biết là hần, ta cảm giác được rồi, là Hoàng thượng”

“Ta nghĩ cũng là, bất quá ta còn là rất cảm tạ Hoàng thượng ca ca của ta, ca ta là trừng phạt đúng tội, không không cần tự trách, kỳ thật cha ta ngay cả nhất phá hồng đích cũng toán tốt lắm, khi đó đã nghĩ đến có thể diệt môn hoặc là tru ta cửu tộc, bất quá Hoàng thượng chịu buông tha chúng ta, chúng ta đã cảm ơn rồi, hơn nữa chị dâu chạy đem hài tử giữ lại, nhà của chúng ta coi như là có sau rồi” Bùi Tư Tư vui mừng đích cười.

Long Ngự Phong cảm giác khoảng cách giữa hần và Như Yên ngày càng gần. Song hần cũng càng ngày càng cảm giác được bất an rồi, cảm giác đau đớn xuất hiện thường xuyên hơn, đó không phải Yên nhi tư niệm

đích đau nhức, mà là Yên nhi bị thương sở cảm ứng đích đau nhức, khi thì phun ra máu tươi, hẳn biết, đó là nàng bị trọng thương, hẳn phải nhanh một chút tìm được nàng, hẳn càng ngày càng không cách nào thừa nhận này trùy tâm đích đau đớn rồi. Hẳn muốn biết thương tích của nàng như thế nào, hẳn muốn bảo vệ nàng, hẳn muốn thay nàng bị thương...

“A a... Đứa ngốc, người thay ta bị thương ta chẳng lẽ ta không đau lòng sao?” Vân Như Yên thỉnh thoảng đích có thể cảm giác được tim của hẳn đau, hẳn đích yêu. Chỉ là... Nếu như có thể quên đối hẳn đích yêu có phải hay không tất nhiên không thể đau lòng rồi sao?

“Không, ta không cho phép, Yên nhi, người như thế nào có thể đem ta quên ni?” Long Ngự Phong bá giác cảm thấy khó chịu. Sau đó vân Như Yên cũng bị một trận đau đớn từ lồng ngực phát ra, liền đột nhiên không tại đau nhức rồi, nàng không biết chuyện gì xảy ra, ngay cả Long Ngự Phong cũng không cảm giác rồi, đặc biệt mấy ngày nay, bọn họ vô thì vô khắc đích cảm ứng đối phương đích tồn tại, giống như vậy đột nhiên gián đoạn cảm ứng còn là lần đầu tiên. Huống chi lâm gián đoạn trước đích nọ một trận trước nay chưa có đau đớn rồi. Vân Như Yên nhất thời lâm vào khủng hoảng...

“Hoàng thượng?” Lý Triết vào tham kiến Long Ngự Phong thấy hẳn té xỉu nằm trên sàn, vội vàng đem hẳn khuôn trên giường,

“Trương đình, Hoàng thượng là làm sao vậy? Thường như vậy sao?” Lý triết khẩn trương đích thị vệ của hoàng thượng, muốn lý giải hoàng thượng tình hình gần đây

“Không, như vậy chính là lần đầu tiên, bất quá gần nhất Hoàng thượng thường thường nói hẳn cảm ứng được rồi Vân tiểu thư, ngẫu nhiên đích lâm lâm bầu bầu. Như là trả lời người khác nói, vừa vậy một hai lần Hoàng thượng học ra máu tươi, mà hẳn chỉ là lau sau ai thán một tiếng nói,” Yên nhi vừa bị thương, sau lúc Hoàng thượng thật sự một chút việc cũng mất”

Lý triết chưa bao giờ biết sẽ có chuyện như vậy, còn là không yên lòng” người đến, đem trong thành sở hữu đại phu mời rồi cho Hoàng thượng xem bệnh”Trương đình cũng hiểu được kỳ quái, người như thế nào mới có thể có như thế tâm linh cảm ứng? Như như thế là Vân tiểu thư gặp cái gì bất hạnh mới đưa đến Hoàng thượng hôn mê đích sao?

“Đại nhân, đại phu đưa”

“Mau tất cả đều tiến đến đồng thời chứng kiến để làm sao vậy” Lý Triết bước nhanh đích đi tới,”Đại phu thế nào?”

“Vị công tử này cũng không lo ngại, chỉ là nhất thời khí huyết công tâm, điều dưỡng một chút thì tốt rồi”

“Nhưng mà, chúng ta chủ tử nói hẳn gần một tháng qua có thể cảm ứng được một người khác, hẳn nói mỗi đau lòng một lần hẳn cũng cảm giác được người nọ muốn hẳn một lần, ngày gần đây tới hẳn sẽ vô cố học máu, hẳn nói là người nọ bị thương, ngẫu nhiên còn có thể lâm lâm bầu bầu sẽ đáp đồng thời vấn đề, nhưng cũng không vài lần” đại phu con mắt mở to đích nhìn trương đình,”Cảm ứng đích đối phương nhưng mà vì nữ tử, hơn nữa là rất người?”

“Đúng vậy! Cái này cũng không kỳ quái, chỉ có thể nói hiếm thấy, theo sách thượng nói lần trước bị phát hiện giống như này cảm ứng đích nam nữ thượng ba trăm năm trước đích hoàng thất, không chỉ là vị công tử này...”

“Nga, chúng ta đã biết, đại phu đi thông thả, người đến tống đại phu” lần này hai người đích tâm rất cuộc kiên định rồi, chỉ cần Hoàng thượng không có việc gì, bọn họ liền yên tâm rồi.

Đã hai ngày không cảm ứng được sự tồn tại của Long Ngự Phong, hẳn không thể không mạo hiểm vào thành tìm hiểu chuyện tại sao bá giác không cảm ứng được đối phương nữa, hôm nay làm sao cảm ứng không được, chỉ nhớ rõ cuối cùng một lần, nàng tựa hồ là nói,”Có phải hay không quên rồi đối hẳn đích yêu sẽ không nữa lại thống khổ rồi” sau lúc liền một trận đau đớn cũng nữa cảm ứng không được hẳn rồi.” Ai! Ngự Phong, người làm sao vậy? Mau nói cho ta biết a!”

“Yên tử tử, người làm sao vậy? Có phải hay không chuyện gì xảy ra?”Bùi Tư Tư nhìn nàng thần sắc lo lắng của nàng, cảm thấy khẩn trương lên.

” Ta không cảm ứng được hần nữa rồi! Đã hai ngày rồi! Bất kể là trên giang hồ, còn là lòng ta trung, cũng cảm ứng không được sự hiện hữu của hần”

“ Như vậy người không phải liền sẽ không nữa lại đau lòng rồi? Đây không phải là tốt lắm sao?”

“ không, người không rõ, cho dù nữa lại đau lòng ta cũng nguyên ý, đó là hần tại tư niệm. Hôm nay đột nhiên mất đi cảm ứng, chỉ sợ là hần đã xảy ra chuyện gì”, Vân Như Yên nhìn phương bắc đích phương tây đích bầu trời thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, nàng cuối cùng một lần cảm một lần cảm ứng được hần tại phương tây, ly lá đỏ sơn trang không xa có lẽ ngày mai đi chỗ đó tìm xem nha!

” A! Yên tỷ tỷ, người...”Bùi tư tư nhìn nàng kêu sợ hãi lên tiếng” ân? Làm sao vậy tư tư?”Nàng chứng kiến Bùi Tư Tư hình như đã bị kinh hách tự. Bùi Tư Tư che miệng, hai mắt mở to, nhìn nàng sợ hãi,” Yên... Yên tỷ tỷ rồi, người có cảm giác hay không có chỗ nào không thoải mái sao?”

“ đến cùng làm sao vậy? Nói cho ta biết”Nhìn ánh mắt khẩn trương của Tư Tư,nàng nóng lòng biết chuyện gì xảy ra. Bùi Tư Tư nhẹ nhàng nuốt nước miếng nói,” Yên tỷ tỷ mắt của người...”

Vân Như Yên lúc này mới chú ý tới trên mặt của nàng thẳng ảm áp, hần là vừa rồi vì lo lắng cho Ngự Phong nên đã chảy nước mắt a ? Sao Tư Tư lại khẩn trương như vậy chứ ? Đây đâu phải là lần đầu tiên nàng trước mặt nàng ta rơi lệ a, nàng cười nhẹ, thân thủ phủ đi.” Đây là chuyện gì? Tư Tư? Đây không phải là lệ, là huyết? Mau! Cầm gương cho ta!”Bùi Tư Tư vẽ mặt nước mắt đích nhìn nàng,” không cần, không nên nhìn rồi Yên tỷ tỷ! Không nên nhìn rồi!”

“ đưa cho ta, làm cho ta biết! Tư Tư nhất định phải làm cho ta biết mình đích bộ dáng”,Bùi Tư Tư run rẩy đích dề ra gương, nàng hy vọng Yên tỷ tỷ phải có tâm lý chuẩn bị. Từ bùi tư tư trong tay tiếp nhận gương, ngàn muốn vạn muốn cũng muốn giống không được nàng vốn tuyệt lệ đích dung nhan giờ phút này tái nhợt không chút nào huyết sắc, hai hàng vốn là cai thẳng lệ ngân đích hai mắt giờ phút này cũng là tiên điểm đích màu đỏ. Hai hàng huyết lệ theo khuôn mặt hoa hạ...

“A!” Một người đích kêu sợ hãi cắt đứt rồi Vân Như Yên , Vân Như Yên chứng kiến hai thân ảnh vận trang phục giang hồ đang hoảng sợ nhìn nàng, nàng đối bọn hần nở ra một nụ cười dữ tợn,”Các người cũng là tới giết ta đích sao? Ta thật sự đáng sợ như vậy sao?”

“Không... Không... Không, chúng ta... Chúng ta không... Cầm rồi... Không dám rồi” hai người giờ phút này sợ đến nói không ra lời rồi. Một thân huyết sắc tươi đẹp y phục màu đỏ, tuyệt sắc mà mặt tái nhợt thượng lộ vẻ hai hàng huyết lệ giống như địa ngục đi ra đích sứ giả, giờ phút này dùng”Dạ Tu La” để hình dung nàng hơn thích hợp. Vân Như Yên nở ra một nụ cười.”Các người đi thôi! Nói cho này muốn giết người của ta, từ nay về sau ta Dạ Tu La sẽ tất nhiên ngục đích sứ giả, tuyệt không nơi tay nhuễn.” Hai vừa nghe đến có thể rời đi, té đích chạy đi, sợ nàng hối hận rồi.”Vân tỷ tỷ” Bùi Tư Tư dề thượng khăn lụa làm cho nàng chà lau huyết lệ.”Tư tư, người không sợ ta sao?” Vân Như Yên cũng không có nhận quá khăn lụa, bình tĩnh đích nhìn nàng, hình như muốn nhìn thấu đáy lòng nàng

“Tư Tư không sợ, người cũng vĩnh viễn sẽ là tỷ tỷ của ta, ta biết người là lo lắng Hoàng thượng mà chảy xuống đích huyết lệ, là đáy lòng sâu nhất tình đích huyết lệ” Tư tư đi lên phía trước thay nàng lau mặt,”Hảo hảo chiếu cố chính mình, chiếu cố hải tử” Vân Như Yên kinh ngạc nhìn nàng, không nghĩ tới nàng phát hiện rồi...

6. Chương 6

Ngự Phong. Người ở nơi đâu? Người đến cùng thế nào? Vân Như Yên trong lòng một tiếng thanh đích kêu gọi.

“Yên nhi!” Long Ngự Phong hôn mê ba ngày rốt cuộc cũng tỉnh, hần nghe được lời kêu của Yên nhi.

“Tư tư, ta cảm ứng được hần rồi, hần không có việc gì rồi” nàng hưng phấn đích ôm lấy Bùi Tư Tư

“Đó không phải tốt lắm sao? Như vậy cũng không cần cả ngày người cũng không cần vì Hoàng thượng lo lắng” Bùi Tư Tư cười nhìn nàng, từ nhận thức nàng đến bây giờ còn là lần đầu tiên thấy nàng như thế vui vẻ.

“Hoàng thượng, ngài thức dậy? Có không cảm giác cái gì không thoải mái?”

“Trẫm không có việc gì. Trẫm hôn mê mấy ngày rồi?”

“Hoàng thượng, ngài hôn mê ba ngày rồi” ba ngày? Ba ngày nay không biết Yên nhi thế nào.” Các người phái cá nhân hồi cung triệu mấy thái y tới, nữa lại mặc dù mang chút tốt nhất đích được liệu, trẫm cảm giác đích đến Yên nhi gần nhất nội thương ngoại thương không ngừng có lẽ sẽ dùng đích đến”

“Dạ thần cái này đi làm”

Ngày kế trên giang hồ thịnh truyền Dạ Tu La giống như sứ giả của địa ngục, báo cho giang hồ, từ nay về sau nếu như tại trêu chọc nàng, ai cũng không buông tha. Cá môn cá phái cho nhau bái phỏng, kết chuẩn bị liên thủ tại mấy ngày sau vây sát Dạ Tu La, tại những người này trung không thiếu đích muốn lần này đích vây sát đề cao mình đích danh vọng, song chính mình vừa giết không được Dạ Tu La, chỉ có đoàn kết cùng một chỗ mượn này phân một chén canh.

“Hoàng thượng, trên giang hồ nghe đồn trong chốn giang hồ sở hữu môn phái muốn ngay cả hợp cùng một chỗ chuẩn bị tại mấy ngày nay vây sát Vân tiểu thư”

“Cái gì? Bọn họ muốn liên thủ? Liên chỉ vì muốn giết một nữ nhân?” Lý Triết là một quân nhân, trong lúc nhất thời không thể chịu đựng được này lấy nhiều khi ít, hơn nữa người ở đây vẫn còn tự xưng danh môn chánh phái, không nghĩ tới làm việc tiểu nhân như thế.

“Này không kỳ quái, trẫm sớm đã tính toán rồi. Bọn họ một mình cũng giết không được Yên nhi, trẫm sợ lo lắng đích đang là bọn họ liên liên thủ, Yên nhi. Người nhất định phải cẩn thận a!”

“Yên tỷ tỷ, bọn họ liên thủ chuẩn bị vây công người rồi”

“A a... Bọn họ đích tính nhẫn nại cũng liên nhiều như vậy rồi. Tư Tư, người hãy đi với cha người đi! Ở bên cạnh ta sẽ liên lụy người đích”

“Không, Yên tỷ tỷ đường là chính mình lựa chọn, ta phải đi đi xuống, bất kể sanh tử, chỉ cần có thể cùng người cùng một chỗ, vô luận chuyện gì xảy ra ta cũng sẽ không hối hận, từ khi người cứu ta, liền nhất định rồi ta muốn làm bạn người cả đời” nàng bắt đầu đi đích lắc đầu, “Người cuối cùng cũng sẽ phải rời đi ta, tương lai người con phải thành thân, này người làm sao có thể xem thường tánh mạng của chính mình như vậy?”

“Yên tỷ tỷ, chứng kiến người cùng hoàng thượng sanh tử cảm tình, cả đời này nếu không chiếm được như vậy đích cảm tình ta muốn thành con ruột tử lại có hà dùng? Không cần hơn nữa, bất kể người có đáp ứng hay không ta cũng muốn cùng người sanh tử tương theo. Nếu không cho ta đi theo bên cạnh người ta cũng vẫn đang theo người sanh tử làm bạn!”

“Tư Tư người...” Nàng không nghĩ cả đời lại có thể gặp được một cô gái bầu bạn như thế, đại chiến này nếu như các nàng may mắn sống sót, nhất định phải giúp cho Tư Tư tìm được một trưởng phu a...

Mưa gió trước là yên lặng, mấy ngày nay không còn có gặp phải đánh lén đích người, nàng cùng Bùi Tư Tư đồng thời đến trong thành, hồi hương, sơn dã. Chơi cá lần, nếu đã biết hậu quả rồi, ngược lại các nàng biến đích càng hào hiệp rồi, các nàng biết vô luận như thế nào cũng trốn bất quá lần này đích đại vây công, đơn giản cũng liền không tại đi nữa lại hô nộ đoạn sanh tử rồi. Vân Như Yên thường xuyên sẽ cảm ứng đích đến Long Ngư Phong nồng đậm đích lo lắng cùng thật sâu đích tư niệm. Có lẽ cả đời này bất tương thủ, nhưng từ không hối hận quá, nàng đã không quan tâm hẳn muốn sắc phong cho người nào nữa rồi, chỉ cần hẳn có này phân đối nàng đích yêu, sanh tử cũng liền vĩnh tương theo rồi.

“Tư tư, chúng ta đi tìm Hoàng thượng đi thôi!” Bùi Tư Tư kinh ngạc nhìn Vân Như Yên.”Ta biết người cảm giác được rất kỳ quái, có lẽ hẳn tất cạnh giết ca ca người, người không muốn nhìn thấy hẳn, nhưng mà hẳn mỗi ngày cũng ở chỗ này của ta” Như Yên vừa nói vừa chỉ vào trong lồng ngực, “Hắn mỗi ngày cũng ở chỗ này kể ra hẳn đích tương tư, hẳn nồng đậm đích quan tâm. Có lẽ ta thời gian còn lại không nhiều lắm rồi, nhưng ta hy vọng có thể gặp hẳn cuối cùng một mặt. Cho dù nhìn thấy đến hẳn, ta cũng muốn tận một lần cuối cùng đích cố gắng cho dù đã chết cũng muốn cách hẳn gần một chút”

“Ta biết, người yên tâm ta sẽ không trách hẳn, ta cùng người cùng đi, thuận tiện nhìn một chút nghe đồn trung thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử. Chỉ là kỳ quái người như thế nào đột nhiên nghĩ thông suốt rồi”

“Quý trọng bây giờ sở hữu, không thể chết không nhắm mắt”

“A a... Vẫn còn ngẩn ra gì chứ?” Bùi Tư Tư đi trước sững sờ nhìn Vân Như Yên. Yên tâm trung đích ai oán, theo tâm đi, Như yên nàng nhất thời thông suốt được nhiều điều, thầm nghĩ nhanh lên một chút nhìn thấy Long Ngự Phong. Cả đời này có thể yên lòng chúc hân hạnh phúc a...

“Hoàng thượng, thái y cũng tới rồi, dược liệu cũng chuẩn bị cho tốt rồi”

“Ân, trương đình chuẩn bị một chúng ta đi hảo Yên nhi hội hợp, trầm cảm giác được đến, Yên nhi cũng tới tìm trầm rồi” lần đầu tiên trong hai tháng qua Long Ngự Phong để lộ vẻ mặt tươi cười. Trong nháy mắt tất cả mọi người vì hân thất sắc.”Tới rồi, trầm cảm giác được rồi, Yên nhi ngay nọ phiến trong rừng cây”. Trương Đình cùng Lý tướng quân nhìn về phía tay Long Ngự Phong chỉ,”Nếu chúng ta nhanh hơn tốc độ đại cai tại quá một canh giờ liền tới rồi.” Lý triết thường nghe Trương Đình nhắc tới Vân Như Yên không cảm thấy cũng đối nàng hiếu kỳ lên. Hơn nữa Vân Như Yên nhất định sẽ trở thành Hoàng hậu, hân cũng muốn mau chóng nhìn thấy nàng. Lý Triết là trong triều đức cao vọng trung đích đại thần cũng là long thị thời đại đích giữ nhà, cho nên biết chút ngoại nhân sở không biết đích long thị bí mật.

“Dạ Tu La, xem người hôm nay có thể như thế nào chạy trốn!”

“Hừ! Ta Dạ Tu La cần gì phải tránh ? Chỉ có người là tự lo đi”

“Bất kể như thế nào, yêu nữ như người hôm nay chết chắc rồi”

“Dài dòng cái gì? Muốn lên cũng nhanh điểm!” Vân Như Yên dùng khinh công bay lên, tại cánh hoa đích quay chung quanh trung đình thân lấy vận dụng nội công khổng chế được cánh hoa. Chỉ ở trong nháy mắt vốn ôn nhu đích cánh hoa giống như lợi kiếm đâm hướng mấy muốn đánh lén nàng đích tiểu nhân.

“Mau! Yên nhi gặp nguy hiểm” Long Ngự Phong cảm ứng được tình cảm của nàng bây giờ liền thúc ngựa chạy nhanh,

“Như thế nào? Đây là vị đích danh môn chánh phái làm phong? Sau lưng đánh bất ngờ? Ta cũng cùng người không oán không hận, các người muốn giết ta chỉ có thể là muốn thêm địa vị trong chốn giang hồ, mà một người không được nên liên thủ phải không?” Mấy đại phái đích lòng người hư đích cúi đầu khi Vân Như Yên dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn họ, khóe miệng xé ra một tia hèn mọn đích cười.”Hừ! Người cái này yêu nữ, mỗi người đến mà tru chi, vẫn còn nói chuyện gì quang minh không quang minh! Chỉ cần có thể giết người, liền là vì dân trừ hại!” Mấy không ra gì đích môn phái nhỏ rất sợ chỗ dựa vững chắc ngã nói chia rẽ.”Mọi người cùng lên, ai có thể trừ bỏ yêu nữ này sẽ là minh chủ vô lâm” không biết người nào hô như vậy một tiếng mọi người cũng không cố giang hồ đạo nghĩa đích thuyết pháp một ủng mà lên, nàng nhanh tay lẹ mắt đích diệt trừ rồi mấy ám địa tới mệnh đích người đánh lén, Bùi Tư Tư cũng gia nhập chiến đấu, a, không nghĩ tới Tư Tư công phu cũng tốt như vậy. Vân Như Yên phân thần nhìn Bùi Tư Tư một cái. Hơi không chú ý liền bị tìm một đao, Hồng Y chỉ có đích giai nhân mang theo huyết tinh vị mùi hoa vị cùng người tê sát, vốn an tĩnh tường hòa đích rừng cây ngay lúc này thành nhân gian địa ngục. Tiếng gào, tê tiếng giết, ai tiếng khóc, phần nộ thanh giao tạp vang lên. Trong đó có một nhỏ bé đích tiếng cười thiếu chút nữa mền quá nghe không được rồi,”A a... Như thế nào? Nhiều người như vậy vậy giết ta giá trị được các người chôn vùi nhiều người như vậy mệnh sao?”

“Giết nàng để báo thù cho những người đã chết!” Trong lúc nhất thời cá môn cá phái không cần kỳ cục. Đánh lén, ám khí, độc được đều bị bắt chuyện đi lên. Nàng đối mặt này đấu pháp hiển nhiên cố hết sức rất nhiều. Trong lúc nhất thời thượng đã bị ám khí đâm bị thương rồi mấy miệng máu. Bận tránh né độc được gian, không có chú ý một người đánh lén đích đâm hướng nàng ngực.”Yên nhi cẩn thận!” Thời gian tĩnh, trong lúc nhất thời ở đây đích tất cả mọi người ngẩn người, chỉ thấy một tuyệt sắc đích nam tử tại Vân Như Yên trước mặt rồi ngã xuống. Long Ngự Phong lộ ra một nụ cười an tâm, nhắm mắt lại ngủ say đi xuống. Hoàn hảo hân đích Yên nhi không có việc gì rồi.

“Không!” Vân không yên ôm hân ngựa mặt lên trời hét dài.”Ngự Phong! Người không thể như vậy, người đi triều đình làm sao bây giờ? Con của chúng ta làm sao bây giờ? Ta có thể làm sao bây giờ?” Có lẽ là nàng đã động rồi hân, Long Ngự Phong phát ra một âm thanh yếu đuối,”Yên nhi, đừng khóc, nước mắt của người làm cho lòng của ta đau, người của ta lập tức muốn tới rồi, người tốt hay... Hay đích sống sót!” Long Ngự Phong và Vân Như Yên lập cùng nhau phun ra một ngụm máu tươi. Bọn họ ai cũng phân mờ hồ này

khẩu máu tươi là bởi vì người nào dựng lên.”Không!, ta không đáp ứng! Người đi như vậy, ta một người sống sót còn ý nghĩa gì?”

“Yên nhi, người đẹp quá đẹp quá...” Lần này Vân Như Yên hoàn toàn đích mắt đi cùng long ngự phong tâm linh tương tề đích cảm ứng.

“Không cần đi, không cần lưu lại ta một người! Không cần a!” Vân Như Yên đích trên mặt xẹt qua một trận âm áp, nhưng nàng vô lực đi bận tâm nó, chỉ là ôm hân khóc rống. Trương đình đám người chạy tới thì cũng tỉnh bất động đích nhìn nàng cùng Long Ngự Phong.

“A! Quý!” Không biết là người nào trước tỉnh lại kinh hách đích kêu thảm thiết đi ra. Ở đây mọi người vẫn không cách nào phục hồi tinh thần lại, không biết là chứng kiến Long Ngự Phong rồi ngã xuống mà chấn kinh hù dọa còn là nàng khiến cho bọn hân kinh hách. Bọn họ trong mắt chỉ nhìn thấy Long Ngự Phong nằm trong lòng Vân Như Yên, nàng tươi đẹp y phục màu đỏ thừa dịp đích sắc mặt của hân hơn tái nhợt. Nàng cũng tái nhợt đích hai gò má thượng lộ vẻ phân mờ hồ là lệ còn là huyết đích đỏ tươi. Hai tờ tuyệt mỹ đích khuôn mặt như thi như họa. Nàng ôm hân, đối hân lộ ra nhất mị hoặc đích cười, nhẹ nhàng đích đối hân vừa nói chuyện, sợ đánh thức hân tự. Thanh âm của nàng rất nhẹ rất nhẹ, nhẹ đến cơ hồ nghe không được.”Ngự Phong, ta biết người chỉ là ngủ thiếp đi, tựa như mười năm trước giống nhau cũng là như thế này ngủ ở trong lòng ta, bọn họ những người này hảo chứng mắt có đúng không? Ta đem bọn họ giết tới cùng người khỏe không? Như vậy chúng ta có thể đời đời kiếp kiếp đích ở cùng một chỗ, tại cũng không có ai có thể đem chúng ta ra đi. Người chờ ta, ta rất nhanh thì tốt rồi.” Vân không yên đem long ngự phong nhẹ nhàng đích thả trên mặt đất sau đứng lên. Hồng Y phiêu phiêu, cánh hoa bay múa, đỏ tươi đích huyết lệ đọng ở khuôn mặt cũng không đi lau lau. Sắc mặt tái nhợt cười đích tuyệt tươi đẹp, nhưng giờ phút này thoạt nhìn giống như địa ngục tới sứ giả, nhẹ nhàng đích đi tới bọn họ trước mặt triển khai giết chóc...

Ở này tràng giết chóc trung không ít người sợ hãi đích đào tẩu, giờ phút này đích Dạ Tu La tất nhiên ngục đích sứ giả, so với một hướng này sẽ là bọn hân trong lòng vĩnh viễn đích bóng ma. Vân Như Yên không bận tâm đến người nào đang chạy, bây giờ nàng thâm nghĩ lẳng lẳng đích cùng Long Ngự Phong cùng một chỗ. Một trận âm áp từ nàng trong thân thể chảy ra đích hai chân gian, bụng đích đau đớn cũng không cùng để ý tới, chỉ là nhẹ vỗ về,”Hải tử đừng nháo! Chúng ta cùng đi tìm phụ hoàng, Ngự Phong ta tới, người xem này là con của chúng ta” nói nằm vào Long Ngự Phong đích trong lòng ôm hân đã ngủ say...

Bùi Tư Tư cũng sợ cháng váng, nàng nhìn Long Ngự Phong nằm trong lòng Vân Như Yên, cũng nữa không nhận được hướng đi Trương Đình bọn họ.”Yên tỷ tỷ cùng Hoàng thượng làm sao bây giờ? Không thể để cho bọn họ vẫn nằm ở chỗ này a!” Thẳng đến bụi tư tư mở miệng bọn họ đám người kia mới có thể quá thân tới,”A! Được rồi, thái y! Chúng ta có mang đến thái y!” Lý Triết sắc mặt ửng đỏ đích nhìn Bùi Tư Tư nói.”Nọ vẫn còn ngăn ra gì chứ? Vẫn còn cho bọn hân nhìn một chút có thể cứu chữa không a!” Bùi Tư Tư tức giận đích trừng mắt nhìn hân. Trương Đình mang theo thái y bước nhanh hướng tới chỗ Long Ngự Phong. Nếu không phải thời gian không đúng hân nhất định sẽ cười to đi ra, chưa từng có người dám như vậy cùng Lý tướng quân nói chuyện, nha đầu kia... Sách sách...

“Thái y thế nào?” Bùi Tư Tư cuống quýt đích hỏi tới,”Vân tiểu thư đến là không có việc gì, bất quá phiền toái đích chính là Hoàng thượng rồi, may mắn là trên kiềm không có độc, này hai ngày các lão thần sẽ tự mình chiếu cố Hoàng thượng, các người yên tâm đi!”

“Người là nói Hoàng thượng còn có thể cứu?” Trương Đình kích động vong ngã đích ôm lấy thái y.”Có thể cứu chữa, chỉ là không thể tại di động cũng không có thể có nữa gì sai lầm, mong rằng tướng quân cùng thị Vệ đại nhân các người tự mình bảo vệ tốt Hoàng thượng.”

“Nơi này hân là.” Thái y yên tâm đích đi giao được đi. Trong phòng đích người cũng thả quyết tâm tới...

Kinh mấy ngày nữa đích điều trị Long Ngự Phong đã có thể xuống giường rồi.”Không phải nói Yên nhi không có chuyện gì sao? Vì sao còn không tỉnh lại?”

“Hoàng thượng, Vân tiểu thư tưởng rằng ngài đã chết, trong ý thức của nàng không muốn tỉnh lại, dùng được vật cũng vô dụng a” Long Ngự Phong đau lòng nhìn Vân Như Yên,”Yên nhi người mau tỉnh lại a! Chỉ cần người có thể tỉnh lại là có thể chứng kiến trẫm rồi, chúng ta cũng không nữa ra đi.”

“Hoàng thượng ngài phải bảo trọng long thể a! Nếu Yên tỷ tỷ chứng kiến nhất định sẽ đau lòng, ngài yên

tâm, Yên tỷ tỷ nhất định có thể tỉnh lại đích” Bùi Tư Tư mấy ngày nay nhìn bọn họ khắc sâu đích cảm tình không chỉ một lần đích cảm động đích khóc thành tiếng tới.

“Các người đều lui ra đi, trẫm muốn cùng Yên nhi nói hội thoại, còn có vương thái y, trẫm đích thương mấy ngày nay mau chóng chữa cho tốt, Lý Triết người cũng kiểm kê một chút binh lực nha!” Trương Đình cùng Lý tướng quân thật sâu đích nhìn Long Ngự Phong, bọn họ biết hần muốn, từ mấy ngày trước chứng kiến Vân Như Yên vì hần mà chảy ra huyết lệ nọ một khắc khởi bọn họ liền biết hần cũng sẽ vì nàng báo thù, nàng thẳng đến hần đích thâm tình...

“Người muốn phụ trách!” Nói xong nghiêng thân hướng môi của nàng hôn tới...

Vân Như Yên tỉnh lại lần thứ hai đã sau giờ Ngọ rồi, cả phòng cũng không tìm được Long Ngự Phong,”A! Hần không nói cho ta biết tên của hần. Uy! Người ở nơi đâu a?” Nói chạy đi ra ngoài”Vân tiểu thư!” Ngoài cửa đích thị vệ đã gặp nàng đi ra gấp hướng nàng hành lễ,”Hần đâu?”

“Hần?” Thị vệ kỳ quái đích nhìn nàng, không rõ nàng nói tới ai.”Chính là tên nam nhân rất đẹp từ trong phòng đi ra a” “Hoàng thượng?” Thị vệ kinh ngạc đích nhìn nàng, không rõ nàng đối Hoàng thượng kỳ quái đích xưng hô,”Hoàng thượng đi ra ngoài làm việc rồi, Vân tiểu thư như đối bụng thủ hạ có thể trước vì ngài chuẩn bị thiện thực.

” Hoàng thượng? Hần là Hoàng thượng? Hoàng thượng như thế nào sẽ vậy tuổi còn trẻ? Cụ nói thái tử cũng có mười bảy mười tám tuổi làm sao có thể a? Còn là chờ hần quay lại hỏi một chút tốt lắm, bọn họ khẳng định nói đích không là một người. Nói không chừng hần sẽ là hoàng thượng hộ vệ bọn họ mới hiểu lắm, đúng! Chính là như vậy!”Hảo, phải nhanh điểm nga, ta hảo dễ dàng” “Thuộc hạ cái này đi làm”

“Yên nhi, người thức dậy?” Long Ngự Phong vừa vào cửa liền thấy nàng ngăn người ra. “Người đã trở lại? Được rồi, người còn không có nói cho ta biết tên ni! Ta tỉnh lại cũng tìm không được người, cũng không biết làm sao mới tìm được người” khuôn mặt nhỏ nhắn của Như Yên gần như muốn khóc rồi, kỳ quái, từ lúc nào mà nàng không muốn xa hần rồi, chỉ bất quá mới cùng một chỗ một ngày rồi, nhưng khi nàng không nhìn thấy hần lòng nàng liền đau đến không thể thở.

”Yên nhi, người lên gọi ta Ngự Phong, chỉ tới sao? Chỉ có chúng ta hai người đích lúc mới có thể như vậy bảo” Ngự Phong? Tên này nghe rất quen thuộc a, hình như nàng đã kêu lên trăm ngàn lần. “Nọ bình thường ta như thế nào kêu người?”

“Ngoan, gọi ta Hoàng thượng”

“Hoàng thượng? Người không phải đã có thái tử rồi? Hơn nữa thái tử cũng lớn như vậy rồi, người như thế nào vẫn còn trẻ như vậy? Hơn nữa ta sẽ không cùng người cộng thị một phu đích” hần như thế nào đã quên? Yên nhi đích trí nhớ trở lại bọn họ lần đầu gặp mặt thì rồi.

“Yên nhi, không sai ta là có cá thái tử, nhưng lại có cá công chúa, năm nay mười tuổi rồi, thái tử gọi là Long Phi Phàm công chúa gọi là Long Vô Điệp. Bọn họ là do người sinh cho ta, hơn nữa trừ người ra, ta không có bất kì người nào khác a”

“Người đùa phải không? Như vậy không vui đâu a!” Đầu tiên là cái bụng của nàng, bây giờ còn có thêm hai hài tử.

“Yên nhi tới, đến nơi này của ta, ngạo mạn chậm nói cho người biết” Long Ngự Phong một thanh đem nàng kéo vào trong lòng,”Người bây giờ mất trí nhớ rồi, trí nhớ chỉ dừng lại tại chúng ta lần đầu gặp mặt thì, khi đó cụ nay đã mười năm rồi, mười năm trước ta là cá thái tử, khi đó chúng ta gặp nhau sau lại bởi vì hiểu lầm người rồi đi, mấy tháng trước chúng ta vừa đoàn tụ, người lại sinh cho trẫm hai hài tử, trẫm phong bọn họ là thái tử công chúa, trước hai ngày phong cho người, người đột nhiên rời đi hoàng cung, không biết vì nguyên nhân gì, trẫm đến nay cũng không điều tra ra”

“Ta đây vừa tại sao lại mất đi trí nhớ?” “Người bị một điểm thương liền đi trí nhớ rồi” Long Ngự Phong không muốn nói cho nàng biết nhiều như vậy, có lẽ như vậy đối nàng là hay, bất kể là nguyên nhân gì tóm lại nàng ở bên cạnh hần thì tốt rồi. “Người sau này đi nơi nào cũng mang theo ta có được hay không? Nhìn không thấy người ta hảo tâm đau nhức.”

“Yên tâm đi! Bất kể ta ở nơi đâu cũng sẽ biết người đích lo lắng cùng sợ hãi, ta đều sẽ mau chóng cảm thấy bên cạnh người.” “Người không tại nói, người làm sao có thể biết ma!”

“A a... Chúng ta thần giao cách cảm a!” Yên nhi lần này tỉnh lại biến đích phá lệ không muốn xa rời hần rồi, có lẽ là một chuyện tốt nha?

“Yên tỷ tỷ, người rốt cuộc thức dậy?” Bùi Tư Tư đã chạy tới kích động đích ôm lấy Vân Như Yên. “Thả ta ra! Người là ai a?”

“Yên nhi, không có việc gì, nàng là hảo tỷ muội của người Bùi Tư Tư” Long Ngự Phong từng bước từng bước giới thiệu với nàng, vẫn ôm chặt lấy nàng, không muốn tại làm cho nàng lần nữa lại bị kinh hãi.

“Hoàng thượng, Vân tiểu thư làm sao vậy?” Lý Triết phát hiện Vân Như Yên có điểm bất thường nhìn phía Long Ngự Phong.

“Yên nhi mất trí nhớ rồi” Long Ngự Phong sững nịch nhìn Vân Như Yên, “Như vậy cũng rất tốt, như vậy nàng có thể khoái khoái lạc lạc đích rồi. Bây giờ đối trẫm tới nói nàng khôi phục không khôi phục trí nhớ cũng giống nhau, chỉ cần nàng có thể ở bên trẫm thì tốt rồi”

“Hoàng thượng...”

“Cái gì cũng không nên nói rồi, chuẩn bị chuẩn bị ngay hôm đó quay về kinh nha! Yên nhi, mang người đi ra ngoài chơi chơi khỏe không?” Vân Như Yên vừa nghe đi ra ngoài chơi cao hứng hôn Long Ngự Phong, “Người đối đãi hảo hảo nga, sư phó của ta cho tới bây giờ cũng không mang ta đi ra chơi! A a, đi thôi! Hoàng thượng, người không cần cười yêu mị như vậy có được không?” Vân Như Yên thật sự chịu không được đích tươi cười, mỗi lần nhìn hần cười là nàng không nhịn được chảy nước miếng

“Yêu mỹ?” Lý Triết cùng Trương Đình kinh ngạc nhìn Vân Như Yên.

”Vốn chính là vậy ma! Các người nhìn hần xinh đẹp như vậy, vẫn còn cười đích nộ yêu mỹ. Căn bản là điên đảo chúng sanh ma!” “Là là là ha ha ha...” Lý Triết, Trương Đình không hình tượng đích cười to đi ra.

“Yên nhi...” Long Ngự Phong tức giận trừng mắt nhìn nàng. Nha đầu kia thật nộ nàng không có biện pháp, không, phải nói hần không thôi đến trừng phạt nàng. Ngày kế Vân Như Yên lại là sau giờ ngọ tỉnh lại, từ khi mang thai tới giờ không hiểu sao nàng đặc biệt thích ngủ, “Hoàng thượng, Hoàng thượng người ở nơi đâu?” Nàng không tìm được thân ảnh của Long Ngự Phong liền khoá oà lên.

“Yên nhi, ta ở chỗ này, ta ở chỗ này” Long Ngự Phong cảm thấy tim của hần đau đớn khó nhịn hần biết nàng thức dậy, tại tìm hần.

“Người vừa đi nơi nào rồi? Ta tìm không được người!”

“Trẫm phải đi phân phó hôm nay chúng ta hồi cung chuyện đi, người xem trẫm đây không phải là tới này rồi sao?”

“Vậy người có phải hay không sẽ không nữa lại rời đi ta rồi” “Sẽ không rồi, đói bụng sao?” Long Ngự Phong phái người đi xuống chuẩn bị ngọ giải quyết tốt hậu quả, nhẹ nhàng đích ôm lấy nàng, xem ra từ rừng cây vây công, hần ở trước mặt nàng rồi ngã xuống sau nàng tại trong tiềm thức không muốn tỉnh lại, cho dù thức dậy, cũng không nguyện tin tưởng hần chết ở trước mặt nàng đích tin tức mới có thể mất đi trí nhớ, nhưng tiềm thức trong cũng không nguyện hoàn toàn quên hần, mới có thể đem trí nhớ dừng lại tại bọn họ lần đầu gặp mặt. Bây giờ nàng chỉ phải rời khỏi hần sẽ cảm giác được bất an, ai! Còn là mau chóng mang nàng hồi cung tốt lắm, nói không chừng hần vào triều thì có hài tử cùng nàng cũng sẽ hảo điểm. “Ngự phong...”

“Ân? Chuyện gì?”

“Ta không muốn cùng người tách ra, cho dù người muốn làm sự cũng phải theo ý ta lấy được địa phương khỏe không?” Nàng không rõ tại sao chính mình sẽ ly không ra hần, chỉ cần không nhìn thấy hần, lòng của nàng liền đau đớn khó nhịn. Chỉ có ở bên cạnh hần nàng mới có thể cảm giác được an ổn

“Hảo, trẫm đáp ứng người, mau dùng thiện nha, một hồi chúng ta liền xuất phát hồi cung” chỉ cần có thể cùng hần cùng một chỗ nơi nào cũng giống nhau...

7. Chương 7

“Mẹ, người đã trở lại, Điệp nhi cùng ca ca cũng rất nhớ người!” Long Vô Điệp bay nhanh vào lòng Vân Như Yên

“Đây là hài tử của ta?”

“Đúng, nàng là tiểu công chúa Điệp nhi, còn đây là Phàm nhi. Ba ngày sau trăm liên sắc phong cho người, như vậy chúng ta có thể vĩnh viễn ở cùng một chỗ, tại cũng không có bất luận kẻ nào có thể đem chúng ta ra đi”

“Hảo, ta tất cả nghe theo người” Vân Như Yên hạnh phúc tựa vào người Long Ngự Phong. Từ nay về sau tại cũng sẽ không có người đem bọn họ ra đi, tại cũng sẽ không rồi...

“Như Yên, các người đã trở lại!”

“Yên nhi, đây là mẫu hậu, người từng lấy mẫu hậu làm nghĩa mẫu, đây là phụ hoàng, cũng là nghĩa phụ của người, người đích phong hào là Lâm Yên công chúa” lâm yên công chúa?,”A! Đau quá! Ngự phong đầu ta đau quá!” Long Ngự Phong ôm chặt lấy nàng, không biết vì sao chỉ vài chữ lâm yên công chúa lại đã kích nàng lớn như vậy.”Gloan, nghĩ không ra liên không cần suy nghĩ, chỉ cần ở bên cạnh ta thì tốt rồi, cái gì cũng không nhớ rõ cũng không quan hệ, chỉ cần chúng ta cùng một chỗ thì tốt rồi” Vân Như Yên nhìn thấy sự sẵn sàng của hắn mà cảm động đến phát khóc,”Nhưng mà ta nghĩ không ra con của chúng ta, nhớ không nổi mọi người, ta chỉ có người”

“Ta biết, không quan hệ chúng ta chậm rãi nhận thức bọn họ khỏe không?”

“Hoàng nhi, đây là chuyện gì?” Long lão gia nhìn Vân Như Yên tựa hồ với trước kia không giống nhau rồi, cũng không nhớ rõ bọn họ rồi

“Phụ hoàng, chuyện này lát nữa nói tiếp, bây giờ không thích hợp, chờ Yên nhi nghỉ ngơi rồi nói nữa nha! Được rồi phụ hoàng, từ lần này rời đi cùng sau ta bắt đầu cùng Yên nhi đích tâm tương liên ở cùng một chỗ, bất luận chúng ta gặp chuyện không may, đối phương cũng có thể cảm ứng đích đến, cho tới bây giờ thủy đích tương tư đến cuối cùng cảm ứng được đối phương đích phương hướng. Đây là chuyện gì?” Phụ hoàng sẽ biết sao?

“Đây không kỳ quái, từ ba trăm năm trước tổ tiên chúng ta đã có hiện tượng kỳ quái này rồi, rồi sau đó chúng ta mỗi đời quân vương chỉ có một sau, cũng không nạp phi tần. Bởi vì chúng ta thời đại quân vương cũng sẽ tìm được cùng mình tâm linh tương thông đích hoàng hậu. Theo tổ tiên lưu truyền tới nay nói, ba trăm năm trước đích hoàng đế là đa phi đa tần, hoang phế triều chánh, sau lại rất đã yêu một nữ tử, song nọ người nữ tử cho rằng hắn quá hoa tâm rồi không muốn tin tưởng hắn đối nàng đích yêu. Có một ngày nàng kia bị hoàng đế hậu cung đích phan phi hại chết, hoàng đế vì nàng, tại nàng đích linh trước thay nàng túc trực bên linh cửu, sau lại hoàng đế đích thành tâm cảm động rồi trời xanh. Nàng kia cạnh nhiên sống lại rồi, nhưng là dĩ người chết muốn sống lại, tất cần phải có trái tim, hoàng đế đem tim của hắn cho nàng. Từ nay về sau bọn họ cùng chung một lòng. Cứ thế chúng ta hoàng tộc mỗi đời quân vương chỉ cần gặp phải có thể sanh tử tương theo đích đàn bà sau sẽ gặp cùng nàng tâm linh tương tề, giống như dùng chung một cái tâm, đó cũng là tại sao chúng ta mỗi đời đế vương chỉ có hoàng hậu. Cũng là các người tại sao hiểu ý linh tương tề đích nguyên nhân” Long lão gia tiểu a a đích nhìn bọn họ

”Hoàng gia gia, ta lớn lên cũng sẽ cùng phụ hoàng giống nhau sao?” Long Phi Phàm hiếu kỳ sau này mình là cái dạng gì tử đích

“A a... Chờ người trưởng thành sẽ biết” Long Ngự Phong cười sờ sờ đầu của Long Phi Phàm, đem Vân Như Yên ôm chặt hơn rồi, a, bọn họ bây giờ là một lòng rồi...

Tường huy hoàng đích cung điện trung giảng đèn kết hoa nghênh đón rồi nó đích long trọng cuộc sống, hôm nay là phong sau đại điển, cổ nhạc hợp tấu, trong cung đình chúng quan viên toàn tới hạ lễ. Cả hoàng cung một mảnh phi thường náo nhiệt.

“Yên nhi, luy sao?” Long Ngự Phong giúp nàng đem đầu tóc chải gọn gàng, dìu nàng đi hướng bên giường. Từ khi nàng mang thai tới, thân thể của nàng dĩ nhiên không tốt bằng trước kia, hôm nay nhưng mà mệt

chết nàng rồi.

“Luy là có điểm, nhưng là ta thật là cao hứng nga, như vậy ta liền vĩnh viễn cùng ngươi ở cùng một chỗ”

“Phụ hoàng, chúng ta muốn gặp mẹ” Phàm nhi cùng Điệp nhi một ngày cũng không thấy được mẹ rồi

“Phàm nhi, điệp nhi, sau này các ngươi muốn an trong cung đích quy củ bảo mẫu hậu rồi, không thể nữa lại bảo mẹ rồi biết không?” Long Ngự Phong dạy bảo hai cái tiểu hài tử kia cách xưng hô.

“Nọ mới vừa vào cung thì tại sao không như vậy bảo?” Điệp nhi bất mãn đích quyết khởi cái miệng nhỏ nhắn, “Khi đó ngươi mẫu hậu cũng không chánh thức phong sau, bảo không được, nhưng từ hôm nay sau này muốn kêu” hần ôm lấy Điệp nhi hôn nàng một chút

“Phụ hoàng, hôm nay mẫu hậu rất đẹp đúng không?” Điệp nhi thuận miệng liền đổi giọng rồi “Không, ngươi mẫu hậu tại phụ hoàng đích trong mắt mỗi ngày cũng rất đẹp” Phàm nhi mắt lé phiêu rồi hần một cái “Buồn nôn đã chết! Đi Điệp nhi, xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng! Không nên ở chỗ này quấy rầy phụ hoàng mẫu hậu rồi!” Cát bước Phàm nhi Điệp nhi sau Long Ngự Phong đóng cửa lại hướng nàng đi tới

“Yên nhi, nghe được sao? Xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng a!” Vân Như Yên xấu hổ đỏ mặt, lộ vẻ đích càng thêm kiều mỵ rồi. Trong phòng một mảnh đêm xuân đích lửa nóng.

Đã chín tháng có bầu đích thân thể Vân Như Yên càng thêm công kênh rồi. Long ngự phong chỉ cần hạ hướng sau cũng thời khắc làm bạn nàng

“Hoàng thượng, ta bây giờ cũng xấu đã chết, ngươi có phải hay không cai không thích ta rồi?” Cái miệng nhỏ nhắn của Vân Như Yên tự thấy không an lòng

“Như thế nào được chứ? Ngươi vĩnh viễn là ta đích Yên nhi” Long Ngự Phong cười nhìn nàng, mấy ngày nay nàng toàn hỏi hần những câu khá là kỳ quái a.

“Ồ... Có thể mà! Ngươi xem ta bây giờ viên đích cùng cầu giống nhau, ngươi không thích ta rồi, ngươi thích nữ nhân khác rồi, ngươi vốn chính là Hoàng thượng gặp qua đích mỹ nhân hơn nhiều đi, làm sao có thể vẫn còn thích ta cái này bụng lớn như vậy đích đàn bà?”

“Ngoan, ngươi đừng suy nghĩ như vậy, trăm nơi nào có thể thích người khác? Trăm yêu nhất Yên nhi rồi, chờ ngươi sinh hạ hài tử liền trở về phục đến cùng một trước giống nhau rồi, đừng lo lắng” ai! Đàn bà chỉ cần mang thai sẽ trở nên kỳ quái, quả nhiên như thế a!

“Ngươi gạt ta!” Tiểu nữ nhân vẫn như cũ không chịu buông tha hần, “Ngươi cũng một tháng không chạm ta ở trên giường rồi! Không phải có nữ nhân khác là cái gì?” Vân không tươi đẹp giống như như thực thấu đích trướng tôm toàn thân đỏ bừng đích đứng ở đó quyết miệng. Long Ngự Phong bị lời của nàng sợ cháng váng, hần đích Yên nhi oán hần buổi tối ngủ không bình an?, nàng cũng biết vì nàng, hần cũng nhẫn đích rất khổ cực a, “Yên nhi, đó là bởi vì sợ thân thể của ngươi chịu không nổi a! Đừng suy nghĩ nhiều”

“Thật sự?”

“Thật sự!”

“Ta đây bây giờ muốn, bây giờ cho ta!”

“Hiện... Bây giờ?” Cung nữ bên cạnh nghẹn cười đích bộ dáng thoát nhìn thống khổ cực kỳ. “Đúng vậy, liền bây giờ, ta muốn ma!” Thê muốn, phu sao lại không làm? Long Ngự Phong không ôm lấy đã chín nhiều tháng đích nàng đuối sẽ tắm cung, cho lưu lại đích người một mảnh hạ nghĩ...

“A!” Một tiếng thống khổ đích tiếng gào từ vân không yên đích phù dung cung truyền ra. Chỉ thấy phù dung trong cung đích cung nữ thái giám luống cuống tay chân đích một tảng lớn, thống khổ thanh không ngừng từ trong nhà truyền ra, long ngự phong một khắc cũng dừng không được tới qua lại đi tới

“Hoàng nhi, đừng lo lắng, Như Yên sẽ không có việc gì...” Long phu nhân còn chưa nói xong đã bị thanh âm bên trong la hét một tiếng cắt đứt.

“Ta không muốn sinh rồi, không muốn sinh rồi, đau quá! Ngự Phong, người gạt ta, người nói sẽ tùy thời ở bên cạnh ta, ta không muốn sinh rồi!” Vân Như Yên dích trợn trợn khóc tiếng la sớm đã làm rối loạn tâm của Long Ngự Phong, tim của hắn vì nàng đau đớn khó nhịn,”Yên nhi”

“Hoàng thượng, không thể vào, sẽ có điềm xấu”

“Tránh ra! Yên nhi, ta ở chỗ này, ta sẽ cùng người đích, không lừa người” Vân Như Yên suy yếu nhìn hắn, đôi mắt gập đầu. Gắt gao dích cần hắn đưa tới tay”Hoàng thượng!”

“Đừng động trẫm, chiếu cố hảo hoàng hậu!” Long Ngự Phong nhìn nàng thống khổ, vì nàng đau lòng, hận không thể thay nàng chịu khổ. Nàng tại sinh phạm nhi cùng điệp nhi thì, lại có người nào tại bên người nàng? Nàng là Yên nhi của hắn. Là hoàng hậu của hắn, hắn vì nàng đau lòng.”Một canh giờ trước, Yên nhi như thế nào còn không sinh?” Yên nhi đã đau nhức rồi đã lâu như vậy sẽ có chuyện gì sao?

“Hoàng thượng, nhanh, người thích trẻ con đã đi ra rồi, hoàng hậu ngài nữa lại cố gắng đi”

“A...”

“Yên nhi...” Vân không đem tay hắn giảo phá rồi, huyết theo tay hắn lưu tiến miệng của nàng trong. Nhưng là hắn không chút sợ đau nhức, hắn biết Yên nhi so với hắn càng đau nhức. Vân Như Yên dích đau đớn vừa suốt giảng co rồi một nén hương lâu rồi cuộc nghênh đón tới bọn hắn hải tử.

“Hoàng thượng hoàng hậu, chúc mừng chúc mừng là cá Tiểu công chúa”

“Yên nhi, người khổ cực rồi”

“Ngự phong, đau không?” Nàng đau lòng nhìn tay hắn, nàng đem hắn giảo tổn thương, nhưng hắn ngay cả một chút nhíu mày cũng không.

“Đau nhất chính là tâm, nhìn người khổ cực như vậy trẫm đau lòng a!”

“Ngự phong” nàng nhào vào trong ngực của hắn, coi như vừa rồi nàng nữa lại đau nhức, bởi vì hắn nói đã không đau rồi.

“Yên nhi, người mệt mỏi, nghỉ ngơi trước một hồi nha!” Xem nàng bộ dáng yếu ớt, làm cho nàng ngủ một hồi liền khá hơn nhiều nha?”

“Ân, người cũng đi bằng bỏ một chút vết thương đi thôi!”

Long Ngự Phong vừa đi nàng liền lụy dích mê man quá khứ.”Phụ hoàng, ngài cho hải tử một cái tên nha!” Long Ngự Phong ôm hải tử đi hướng Long lão phụ phụ

“Ân, hảo, chúng ta tìm cho tiểu công chúa một cái tên, gọi là Long Điệp Nhã, các người cảm giác được ni?”

“Điệp nhã? Hảo, gọi là Điệp Nhã, sắc phong là Điệp Nhã công chúa nha!” Long Ngự hôn lên mặt của tiểu nữ nhi, lặp lại cái tên của nó.

” Phụ hoàng, chúng ta cũng muốn nhìn muội muội một chút .”Phạm nhi muốn nhìn một chút chính mình mới đến đích muội muội có phải hay không cùng Điệp nhi muội muội giống nhau đáng yêu”

”oa! Nàng hảo tiểu nga, cũng thật đáng yêu nga!”

Hắn quyết định rồi tốt đau quá cô muội muội này, nàng hảo tiểu, cần hắn dích bảo vệ.” Phụ hoàng, muội muội hảo lại ức, nàng so với đúng là giống nhau, vẫn ngủ cũng không đứng dậy chơi.”

Điệp nhi quyết miệng nhìn ca ca,”muội muội quá nhỏ rồi, không thể cùng chúng ta cùng nhau chơi đùa, ca ca cùng người chơi được rồi! Chờ nàng trưởng thành nữa lại cùng người chơi!” Phạm nhi rất có tự giác làm ca ca, bảo vệ muội muội là trách nhiệm của hắn , tổng muội muội chơi, sung ái muội muội là giấc mộng của hắn. Chỉ cần muội muội vui sướng hắn liền cao hứng. “A a... Phạm nhi làm thật là tốt! Các người tổng hoàng gia gia cùng muội muội chơi, phụ hoàng đi chiếu cố các người đích mẫu hậu, có chuyện gì tìm đến phụ hoàng khỏe không?”

“ hảo, phụ hoàng mau đi đi!”

Long Ngự Phong nhẹ nhàng đi tới giường của Vân Như Yên, vuốt tóc của nàng, nàng còn chưa tỉnh lại. Long Ngự Phong lặng lẽ nhìn chăm chú vào nàng, nhớ tới đoạn đường khó khăn trở ngại mà bọn họ phải đi, cho tới bây giờ hắn còn không có tra ra nàng lần trước tại sao phải rời khỏi hắn, chỉ cần hắn một ngày tra không được cũng không thể an tâm.

“Hoàng thượng?” Vân Như Yên mới vừa mở mắt ra liền chứng kiến hắn dùng ánh mắt phức tạp nhìn nàng, cổ tình đau có lo lắng cũng có không an. Nàng không rõ hắn đang lo lắng cái gì, tại sao như vậy bất an.

“Người thức dậy, đói sao?” Hắn đích ôn nhu có thể đem nàng tan chảy rồi, nhưng mà nàng luôn mơ hồ cảm giác được hắn có rất đại đích tâm sự, thân thủ xoa mặt của hắn, “Không đói bụng, có thể nói cho ta biết sự tình trong lòng người không?”

“Ngay cả trẫm chính mình cũng không biết trẫm sở lo lắng đích là cái gì nên như thế nào nói cho người biết a!”

“Vậy không cần suy nghĩ, một ngày nào đó sẽ chân tướng rõ ràng đích không phải sao?”

“Đó cũng là trẫm sở lo lắng, lo lắng thật tương rõ ràng ngày đó người sẽ bị thương tổn, gần đây trẫm tổng cảm giác được tâm thần không yên, không biết sẽ phát sinh chuyện gì!” Đến bây giờ này từng chiếu cố Yên nhi đích cung nữ còn là không tìm được, đến tốt cùng là ai có thể đem các nàng giấu đích tốt như vậy?

Không nghĩ tới một tháng xuống tới vân không yên đích vóc người khôi phục đích tốt như vậy, một điểm cũng nhìn không ra mới vừa sinh quá hài tử đích dấu hiệu. Đây không, buổi tối vừa cúi kính rồi, “Ồ... Ta liền biết người không thích ta rồi! Người chán ghét ta!”

“Như thế nào sẽ như vậy ? Đừng loạn suy nghĩ, chúng ta là cùng nhất tâm, ta như thế nào sẽ không thích lòng ni?” Long Ngự Phong không biết thán bao nhiêu tức giận. Một tháng này tới nàng đều không yên tĩnh qua.

“Nhưng mà người cũng không bính ta!” Điều ngoa đích đàn bà không thuận theo không buông tha.” Đây không phải là bận tâm người đích thân thể ma! Người vừa mới sinh sản hoàn cần tĩnh dưỡng a”

“Đây xem như người đem ta biếm lãnh cung rồi sao?”

“Như thế nào sẽ? Trẫm không phải mỗi ngày cùng người ở một chỗ sao? Cùng người đồng giường cộng tắm a”

“Nhưng chỉ có không bính ta!”

“Người... Ai!” Hắn thật sự không biết nói cái gì rồi, nàng không biết hắn lo lắng thân thể của nàng sao?” Hừ! Quên đi, ta đói bụng, theo ta ăn một chút gì nha!” Hôm nay như thế nào liền như vậy quên đi? Dĩ vãng không đều phải náo đến thật lâu sao? Hắn thật sự nghĩ không ra.” Như thế nào đều là lật đích?” Long Ngự Phong nhìn Vân Như Yên, hắn hoài nghi cái thứ này có thể ăn sao?

“Đây là sự trừng phạt cho người, người phải ăn!” Tiêu chuẩn đích điều ngoa hoàng hậu. Long Ngự Phong ở trong lòng ám phụ.” Yên nhi, mau cho trẫm nước, người muốn lật chết trẫm a!”

“Hảo hảo hảo, nước tới tới, nhanh lên một chút uống nha!” Lúc này Vân Như Yên khoé miệng nở ra một nụ cười quỷ dị, “Quên đi, hôm nay bỏ qua cho người!”

“Thật đúng là cảm tạ hoàng hậu đại ân nột!” Nha đầu kia, thật đúng là muốn cả chết trẫm a? Hôm nay xem như qua cửa rồi. Xem ra phải cẩn thận nàng ngày mai sẽ như thế nào rồi. Vân không yên đột nhiên tại hắn nhĩ sau thổi một hơi, hai tay không an phận đích hoạt đến trước ngực của hắn, “Qua cửa rồi sao? Ân?” Hắn cảm giác trong cơ thể một cỗ nhiệt lưu chảy vào thân thể,

8. Chương 8

“Hoàng thượng, tra ra cung nữ từng hầu hạ hoàng hậu nương nương rồi”

“Ở nơi đâu?” Rốt cuộc tra được các nàng đích hạ lạc rồi, thoát nhìn hết thấy đều phải chân tướng rõ ràng rồi.” Kỳ thật các nàng cũng không có rời đi kinh thành. Các nàng giấu ở một nhà thanh lâu trong, mới vừa

tra ra nọ gia thanh lâu đích phía sau màn đích chủ tử đúng là hoàng hậu” là Yên nhi, vậy là tại sao?”Hỏi ra nguyên nhân rồi sao?”

“Các nàng nói tại hoàng hậu rời đi đích ngày ấy, hoàng hậu tiếp kiến quá hàn lâm học sĩ đích phu nhân, cũng chính là Thừa tướng chi nữ Tần Như Mộng.” Tần Như Mộng? Nàng như thế nào sẽ tiến cung? Nàng cùng Yên nhi cái gì quan hệ? “Bọn họ nói cái gì rồi?”

“Các nàng nói, ngày ấy tần Như Mộng đối hoàng hậu nói ngài muốn kết hôn lâm yên công chúa, nhưng khi thì không ai biết hoàng hậu chính là lâm yên công chúa. Còn nói rồi về một năm trước hoàng hậu đích bức họa chuyện, mặc dù nàng lúc ấy đối hoàng hậu không có nói rõ ràng, nhưng hình như hoàng hậu đã biết... Đã biết...”

“Đã biết cái gì? Nói mau!”

“Là ngài công bố đích hoàng hậu đích bức họa ở trên giang hồ đích”

“Cái gì? Trẫm? Nguyên lai đây là nguyên nhân Yên nhi lúc ấy rời đi trẫm đích , người nói Tần Như Mộng tại sao sẽ đối Yên nhi nói này?”

“Hoàng thượng, này vẫn còn không rõ ràng lắm sao? Mười một năm trước, hoàng hậu từ ngài thái tử cung sau khi rời đi, Tần Như Mộng không phải cũng khởi đồ cho thuốc đối ngài không phải sao? Có thể nghĩ nàng đối ngài đích thái tử phi hoàng hậu vị diêm nhớ đã lâu. Vậy nàng phải làm như vậy thuộc hạ cho rằng là nàng cho rằng là hoàng hậu đích xuất hiện mới làm cho nàng không cách nào trở thành ngài đích thái tử phi. Mới có thể tiến hành trả thù.”

“Ân, người nói không sai, bây giờ muốn tra được càng chuẩn xác đích bằng chứng, nếu không y Thừa tướng tại chiến bất hảo đắc tội a!”

“Là, thuộc hạ cái này đi làm” kỳ quái rồi, Tần Như Mộng tìm đích cung đình họa sĩ tại sao chịu giúp nàng giấu diếm? Lần trước từ họa sĩ bên trong như thế nào đề ra nghi vấn cũng bàn hỏi không ra tới. Rốt cuộc là người nào như vậy trung với nàng?

“Hoàng thượng, đang suy nghĩ gì ni?”

“Yên nhi, sao người lại tới đây? Đi, chúng ta đi ngự hoa viên đi thôi!”

“Làm sao vậy? Người có chuyện gì không?”

“Phụ hoàng mẫu hậu ngày mai chính là rời đi kinh thành rồi, đêm nay chúng ta đồng thời dùng thiện nha! Kêu lên hai hài tử.”

“Phụ hoàng mẫu hậu phải đi rồi?” Vân Như Yên kinh hô. Như thế nào nhanh như vậy?

“Đây là tâm nguyện của bọn họ không phải sao? Chúng ta muốn giữ lại họ cũng khó a !”

“Ta rõ ràng người nói, chỉ là ta không nở ma!”

“Ngoan, sau này bọn họ sẽ trở lại gặp chúng ta đích” ai! Phụ hoàng mẫu hậu vừa đi, hy vọng Yên nhi sẽ không cảm giác tịch mịch nhàm chán...

“Hoàng gia gia, các người muốn thường quay lại xem điệp nhi nga, nếu không điệp nhi cai muốn các người!”

“A a... Điệp nhi ngoan, hoàng gia gia hoàng nãi nãi đều sẽ tưởng niệm chúng ta đích tiểu điệp nhi. Tiểu điệp nhi muốn nghe phụ hoàng mẫu hậu nói biết không? Còn muốn cùng ca ca đồng thời theo Cố muội muội có được hay không?”

“Hảo, Điệp nhi thích nhất muội muội rồi!” Người một nhà kỳ nhạc quang vinh quang vinh đích ăn muộn thiện.

“Người tiện nhân này, bây giờ Hoàng thượng điều tra ra rồi. Là người năm đó bức đi hoàng hậu, ta quả không được người, người về nhà tìm người cha nha, đừng liên lụy ta!”

“Họ Tại, người đây là ý gì? Đừng quên vị trí hiện giờ của người là do cha ta cho người!”

“Thì sao? Mấy năm này người đường đích cái kia cung đình họa sĩ ta nói cái gì rồi sao? Nếu không xem tại cha người cho ta thăng quan phát tài đích mặt mũi thượng, người nghĩ rằng ta sẽ cho phép người cho ta mang này nón xanh?”

“Người... Người đều biết rồi?” Tần Như Mộng sắc mặt chết bạch, không nghĩ chuyện bí ẩn vậy hẳn cũng biết.”Người nghĩ rằng ta không biết sao? Ta đã bảy năm không đụng đến người rồi, vậy mấy năm qua này người xoá sạch rồi mấy hài tử? Người nghĩ rằng ta không biết? Người tiện nhân này, nếu người không có cái gì, người cho là chỉ bằng năm đó người câu dẫn Hoàng thượng không có thể thành công nào đến dư luận xôn xao ta tại sao còn muốn lấy người? Nếu không cha người hứa hẹn ta chỉ muốn kết hôn người, ta đích đại lộ sẽ bay lên, người nghĩ rằng ta tại sao còn có thể muốn người? Sớm tại ta lấy người sau lúc liền hưởng người đích thức ăn Ri-ga rồi cho người tránh thai đích dược vật, nếu không người sợ rằng đến bây giờ vẫn còn không rõ tại sao người khác có thể hoà thượng hài tử của ta mà người không thể đích nguyên nhân nha? Ha ha ha...”

“Nguyên lai là như vậy? Người tại sao muốn làm như vậy?”

“Tại sao? Người nghĩ rằng ta sẽ cho một thứ đàn bà bản thủ như người sinh hạ hài tử cho ta sao? Ba năm sau ta liền lấy người vô sau vì đại cưới thiệp thất, cha người chẳng những không trách ta, vẫn còn cảm giác được xin lỗi ta. A a... Nghĩ không ra nha?”

“Ma quỷ!” Tần Như Mộng hoàn toàn rõ ràng rồi, năm đó không chỉ có đánh mất ngôi vị thái tử phi, ngay cả danh dự của nàng cũng bị huỷ hoại. Vân Như Yên chết tiết, chính là ta chết cũng sẽ kéo người xuống đi ngục cùng nhau. Bất quá ta cũng sẽ không bỏ qua tại càn.”Hảo ta đã biết, sáng mai ta liền rời đi” tại càn chỉ lo cao hứng cũng không thấy được Tần Như Mộng vẻ mặt âm hiểm đích nhìn mình.

“Các người đem bữa ăn khuya buông rời đi nha!” Tần Như Mộng từ trong lòng xuất ra chuẩn bị cho tốt đích độc dược, mặt âm trầm đem độc dược thả vào,”Tại Càn, người chớ có trách ta không để ý tình cảm, đây là người tự tìm!” Tần Như Mộng đến thư phòng cũng không có tìm được tại càn.”Lão gia ni?”

“Phu nhân, lão gia đang ở cùng nhị phu nhân.” Đã như vậy thì tiểu tiện nhân kia cũng không nên trách nàng rồi, muốn trách thì trách Tại Càn đi.”Lão gia, ngày mai ta liền rời đi, chúng ta vợ chồng một hồi hảo tụ hảo tán. Mới vừa làm cho nha hoàn chuẩn bị điểm ăn, chúng ta uống một chén như thế nào?”

“Người nghĩ rằng ta không biết người muốn cái gì? Trở về sợ người cha không dám sẽ đi đúng hay không?” Tại Càn biết, nàng cha cũng biết nàng làm đích hảo sự.”Lấy đi!”

“Gia, không cần ma! Thiếp thân cũng đói bụng, nếu tỷ tỷ đưa tới rồi, chúng ta liền thừa nàng cá tình ăn đi! Dù sao ngày mai tỷ tỷ cũng đi rồi, cho dù tỷ có chuyện gì xảy ra, chúng ta cũng không có liên quan, đúng không?”

“A a... Yêu thiếp nói rất đúng, tốt lắm, người để thức ăn xuống đi!” Hừ! Các người hai người chết cũng xứng đáng rồi.”A! Lão gia! Ta bụng đau quá. Lão gia cứu cứu ta!”

“Người đến a! Nhanh đi mời đại phu!” Tại Càn đau nhức đích quỳ rạp trên mặt đất khởi cũng không đứng dậy nổi. Đột nhiên một đôi chân đình ở trước mặt hẳn, đau đớn đích khó nhin đích ngẩng đầu nhìn người đến,”Là người! Là người cái này tiện phụ!”

“Không sai, là ta lão gia! Đây là ta đưa cho người đại giới! Người không phải sợ chết sao? Ta càng muốn người chết! Ha ha ha... Người cầu ta a! Quỳ xuống tới cầu ta, ta liền cho người giải dược!”

“Phu nhân, ta cho người quỳ xuống, giải dược mau mau cho ta!”

“Đồ vô dụng!” Tần Như Mộng một cước đem hẳn đá văng ra. Đi ra môn, phía sau đích tiếng kêu rên không một hồi liền đình chỉ...

“Hoàng thượng! Hàn lâm học sĩ Tại Càn bị người ta đầu độc chết ở trong nhà!”

“Cái gì?” Long Ngự Phong khiếp sợ đích đứng lên, không nghĩ tới vừa mới tra được Tần Như Mộng. Mới mấy ngày ngắn ngủi mà nàng đã ra tay với Tại Càn rồi. Là nguyên nhân gì mà nàng phải hạ sát hẳn ?, “Phái người điều tra Tần Như Mộng, là tình cùng nàng thoát không được quan hệ”

“Thưa Hoàng thượng, Tần Như Mộng đã mất tích rồi, tìm không được. Cũng không quay về phủ Thừa tướng!”

“Tuyên Thừa tướng tiến cung!” Tần Như Mộng sẽ đi nơi nào? Nếu không nhanh lên một chút tìm được nàng, Yên nhi liền có khả năng gặp nguy hiểm rồi.

“Thần tham kiến Hoàng thượng!”

“Miễn lễ! Thừa tướng đại nhân, người nên biết trăm tuyên người chuyện gì rồi nha!”

“Thần rõ ràng!”

“Thừa tướng cho rằng chuyện này nên như thế nào?” Thừa tướng trong nháy mắt già đi rất nhiều, từ nhỏ quá kiêu xâu Như Mộng rồi, hôm nay tạo thành đại họa như thế, “Liên y quốc pháp xử trí nha! Cựu thần cũng muốn cáo lão hồi hương rồi, Như Mộng làm ra cung!” Tần Như Mộng sẽ đi nơi nào? Nếu không nhanh lên một chút tìm được nàng, Yên nhi liền có khả năng gặp nguy hiểm rồi.”Thần tham kiến Hoàng thượng!”

“Cậu, ngài...”

“Hoàng thượng đừng nói nữa, cựu thần then đối với các người. Càng then với người phụ hoàng mẫu hậu đích đề bạt a!” Lão Thừa tướng lão lệ tung hoành đích rời đi, gia ra như thế gièm pha, còn có cái gì mặt khi này dưới một người trên vạn người đích vị trí a! Lão Thừa tướng chán chường đích rời đi. Long Ngự Phong hiểu rõ suy nghĩ trong lòng hắn. Hắn làm người trong sạch. Hôm nay trong nhà xuất hiện như thế xì-căng-đan, muốn hắn nếu đối mặt thế nhân? Nhưng đến tột cùng Tần Như Mộng đi nơi nào rồi?

“Như Mộng, ta không rõ, người biết rõ Hoàng thượng hạ lệnh bắt bộ người, vì sao người không nên tiến cung tới?”

“Hạo Lâm, người chưa nghe nói qua chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất sao? Bây giờ Hoàng thượng khẳng định đã phong tỏa rồi cửa thành, từng nhà đích lục soát sở ta, những người đó tại như thế nào lục soát cũng không dám lục soát hoàng cung tới không phải sao? Hơn nữa chỉ có ở chỗ này ta mới có thể báo thù a!”

“Nói là nói như vậy, nhưng mà võ công của hoàng hậu không phải kém, người mới học rồi năm sáu năm có thể đánh thắng được nàng sao?”

“Không thể không sẽ nghĩ biện pháp sao?” Chỉ cần ta vào được, ta còn sợ không có biện pháp sao? Trần Hạo Lâm nhìn khuôn mặt xinh đẹp của nàng, từ phía sau lưng ôm lấy nàng, “Ta nghĩ muốn. Cho ta được không?”

“Hạo lâm, ân... Không... Không nên ở chỗ này... Sẽ bị chứng kiến...”

“Yên nhi, người nhớ kỹ Tần Như Mộng sao?”

“Tần Như Mộng? A! Đau quá!” Vân Như Yên đau đón ôm lấy đầu, đau nhức, nàng đau quá.

“Yên nhi, không cần suy nghĩ!” Ôm chặt lấy nàng, cho dù nghĩ không ra cũng không quan hệ, hắn sẽ bảo vệ nàng. Vẫn còn phải nhanh một chút bắt được Tần Như Mộng a!

“Tần Như Mộng tìm được rồi sao?”

“Thưa Hoàng thượng! Còn không có!”

“Ân, Thừa tướng dẫn quan xa thái, thì có lâm khôn tạm thay mặt Thừa tướng chi chức, còn có mau chóng tìm được tần như... A!... Phốc...”

“Hoàng thượng! Mau truyền ngự y” trong lòng của Long Ngự Phong đột nhiên đau đến khó chịu, một đồng huyết mệnh tuôn ra.”Mau! Đến phủ dung cung!”

“Vân Như Yên nếu như người lại đây ta lập tức giết chết nó!” Tần Như Mộng biết mình đánh không lại nàng, không nghĩ tới dễ dàng đến gần con gái của nàng như vậy.”Buông tha điệp nhi”

“Mẫu hậu, mau cứu ta!” Vân Như Yên nhìn con gái mình khuôn mặt giàn giụa nước mắt, tâm đều nhanh nát.”Chỉ cần người buông tha Điệp nhi, ta cái gì cũng đáp ứng người!”

“Người lại đây, ta buông tha nàng”

“Nương nương không cần!” Vân Như Yên hoàn toàn nghe không được bọn họ đang nói cái gì, trong mắt chỉ còn lại sự an toàn của Điệp nhi.”Nương nương cẩn thận!” Theo tiếng la một đạo nhân ảnh từ bên người nàng hoạt xuống. Nàng xem đạo thân ảnh kia chậm rãi hoạt hạ, một loại giống như đã từng quen biết xâm nhập nàng đích trong óc.

“A!” Đau quá! Đau đau quá! Huyết đỏ tươi từ hốc mắt của nàng tuôn ra! Nàng nhìn thấy Long Ngự Phong lại ngã xuống trước mắt nàng lần nữa! Tại cũng không có tỉnh lại, Ngự Phong? Ngự Phong của ta đâu, “Ngự Phong của ta đâu? Có phải hay không các người đem hắc đoạt đi rồi? Đem hắc trả lại cho ta! Trả lại cho ta!” Vân không yên chán chường đích khóc ngã xuống đất.”Ngự phong đã chết. Hắc không thấy rồi, các người đem hắc ẩn nắp rồi!”

“A! Quý! Không phải Hoàng hậu nương nương! Nương nương?” Nàng đột nhiên bắt được thân tới được tay.”Đem Ngự Phong trả lại cho ta! Là người! Ta nhớ kỹ đích người, là người đoạt đi Ngự Phong, trả Ngự Phong lại cho ta”

“Vân Như Yên người đừng nghĩ sẽ gạt được ta, con gái người đang nằm trong tay ta!”

“Nữ nhi? Không! Nữ nhi của ta tại hoàng cung. Ngự Phong đã chết, ta phải tìm được hắc, nhất định là người là người đem hắc ẩn nắp rồi!” Người ở chỗ này cũng bị nàng cho hù dọa đích không thể động đây. Hai con mắt nàng đang chảy máu trông thật là kinh khủng. Sắc mặt tái nhợt giống như lệ quý! Tեն thuộc hạ chạy tới gần Long Ngự Phong.”Đây đã là lần thứ ba rồi Hoàng thượng!”

“Lý triết, người nói Yên nhi chảy máu lệ không phải là lần đầu tiên?”

“Ta nghe Tư tư nói lần đầu tiên là nàng và ngài không còn cảm ứng được nữa, cũng chính là lần ngại tự nhiên lại bị hôn mê ba ngày, lần thứ hai là ngài tại rừng cây đại chiến hay nàng đỡ nhất kiếm kia, nàng tưởng rằng lúc đó ngài đã chết”,Yên nhi, nàng...,”Yên nhi, trầm ở chỗ này, xem trầm không có chết, Ngự Phong ta luôn bên cạnh người a!”

“Ngự Phong liền ở bên cạnh ta? Ngự Phong không có chết?” Hình như từ trên trời truyền đến đích thanh âm đối nàng hô, nói với nàng rằng Ngự Phong chưa chết.

“Đúng, trầm ngay bên cạnh người, trầm là Ngự Phong của một mình người” hắc giúp nàng lau khô huyết lệ trên mặt, hắc đau lòng đến cực điểm rồi. Hắc thề từ nay về sau cũng không nữa sẽ nữa lại làm cho nàng khóc rồi.

“Ngự phong? Thật là người? Người là tới đón ta sao? Người như thế nào khóc?” Nàng nhú lại mi tâm đau đích nhìn hắc,”Đúng, trầm là của Ngự Phong của người, vĩnh viễn là Ngự Phong của người, chúng ta cũng không nữa sẽ ra đi”

“Ta liền biết người sẽ đến tiếp ta. Sẽ không bỏ lại ta, nhưng mà người đừng khóc, lòng của ta đau quá đau quá.” Kéo tay hắc đặt ở ngực.”Không cần bỏ lại ta, mang ta rời đi, không có người, ta không biết nên như thế nào sống sót”

“Ngoan! Nghe trầm nói! Trầm hảo hảo đích sống ở trước mặt của người, chỉ cần người tỉnh lại có thể chứng kiến trầm rồi, người sờ đây là tim đập, đây là trái tim thuộc về người, chỉ là một mình người, không có nữ nhân khác. Vĩnh viễn là người đích, chỉ cần người tỉnh lại, tỉnh lại chúng ta có thể ở cùng một chỗ. Tỉnh lại, trầm sẽ vẫn tống tại bên cạnh người đích”

“Thật sự? Người sẽ không rời đi ta sao?”

“Thật sự, tại cũng sẽ không rời đi người rồi” ánh mắt mê mang đích nhìn hắc, tựa hồ tìm không được tiêu cụ. Nhưng lại muốn xác định sự trung thực trong lời nói của hắc. Vân Như Yên nhẹ nhàng đích tựa ở trên người hắc, hắc hoàn tay ôm lấy nàng”Một mỗi liền nghỉ ngơi nha! Trầm sẽ vẫn tống tại bên cạnh người.” Ánh mắt của nàng gắt gao đích theo dõi hắc nhìn hồi lâu hồi lâu, lúc này mới nhắm hai mắt lại nằm ở nàng đích trong lòng ngủ thiếp đi, nhưng tay nàng vẫn như cũ gắt gao đích kéo y phục của hắc không chịu buông ra, sợ hắc chỉ là ảo ảnh, chỉ cần buông lỏng tay sẽ biến mất. Quay đầu lại nhìn về phía nọ một địa hù dọa ngu đích người, cùng trung tâm hộ chủ đích tiểu thái giám một cái xoay người nhìn về phía lý triết,”Nơi

này giao cho người rồi, đem cái kia tiểu thái giám cứu sống sau này chuyên ở lại bên cạnh hoàng hậu, Tần Như Mộng trước tiên tiến đại lao. Điệp nhi, mẫu hậu người hù dọa người rồi phải không?”

“Không, phụ hoàng người mang mẫu hậu đi nghỉ ngơi nha! Điệp nhi tìm ca ca tổng!”

“ điệp nhi thật ngoan!”Nữ lại nhìn nàng một cái, ôm Vân Như Yên quay về tẩm cung.

“Ngự phong! Ngự phong...”

“Yên nhi, trầm ở chỗ này, liền ở bên cạnh người” mê hoặc đích mở mắt ra, thân thủ hướng trên mặt của hắn vuốt ve,”Người còn sống? Là thật ? Không gạt ta!”

“Đúng, là thật, chúng ta thực đã thành thân rồi, cũng nữa không ai có thể đem chúng ta ra đi!”

“Chúng ta thành thân rồi? Lúc nào?”

“A a... Lần này trí nhớ của người lại nghe lưu ở nơi đâu rồi?”

“Ta đích trí nhớ dừng lại? Có ý tứ gì?”

“Chúng ta cũng thành thân gần một năm rồi, biết không?”

“Thật sự? Chúng ta đây có phải hay không liền sẽ không ra đi?” Nàng cao hứng đích ôm hắn, đột nhiên nàng nhớ ra cái gì đó sự, hướng bụng của mình vuốt ve,”Sờ nữa cũng mất, cũng sinh ra tới!”

“A?” Nàng kinh ngạc đích nhìn hắn.”A a... Mới vừa người ngủ đích lúc trầm cho người tìm thái y xem qua rồi. Thái y nói người là thụ quá lớn kích thích mà quên chuyện trước kia, hôm nay vừa bởi vì kích thích khôi phục trí nhớ, mới có thể đối này một năm trong phát sinh chuyện tạm thời tính mất trí nhớ. Có lẽ ngày mai hoặc từ nay trở đi người sẽ toàn bộ nhớ lại rồi” a! Tóc của nàng thật tốt sờ a!,”Ta mệt mỏi, thượng đi theo ta đồng thời ngủ!” Thân thủ tay kéo hắn trên giường, còn là ngủ ở trong lòng ngực của hắn thoải mái a!

Cả người nóng lên, cơ khát khó nhịn. Hắn kinh ngạc đích quay đầu xem nàng,”Người tại thực vật bên trong cái gì rồi?”

“Cái gì cũng không có, chỉ bất quá không khéo chính là người uống đích nọ chén trà”

“Ngộ...” Vân Như Yên cường hôn lên hắn. Tay cũng không an phận cực kỳ. Sau một khắc chủ đạo quyền sẽ tới rồi trong tay của hắn, nếu nàng không muốn hảo hảo nghỉ ngơi, vậy đừng trách hắn rồi. Vân không yên được đền bù mong muốn đích lộ ra cười gian, a a... Nhìn hắn đêm nay còn có thể cự tuyệt sẽ không rồi. Hôm nay đích đêm mới bắt đầu, còn có thể có chuyện gì phát sinh ni? Chỉ có bọn họ đã biết...

9. Chương 9

Trong ngự hoa viên, một đôi kim đồng ngọc nữ đang tựa vào nhau,”Hoàng thượng! Hỏi người một việc có được hay không?” Kiều mỹ đích thiên hạ làm nũng đích nị tại một vị mỹ nam tử đích trong lòng.

“Chuyện gì? Người nói!”

“Cái kia lâm yên công chúa là ai?” Đó không phải chính nàng sao? Chẳng lẽ còn không nhớ ra được?

“Ta đang nghĩ”

”Long Ngự Phong!” Kiều mỹ đích mỹ nhân trong nháy mắt biến thành người đàn bà chanh chua.

“Mẹ! Đó là chính người ngu ngốc, quái người nào? Người không cũng gặp qua hoàng gia gia rồi? Còn có thể không biết hắn nghĩa nữ lâm yên công chúa là ai?” Long Phi Phàm không khách khí đích phê bình mẫu hậu, mẫu hậu hảo ngu ngốc, may mắn hắn giống phụ hoàng đích giác đa, thật hoài nghi trên giang hồ như thế nào sẽ xưng nàng ban Dạ Tu La.

Người đàn bà chanh chua đích đầu đương tràng kịp thời.”Ta?” Long Vô Điệp cũng đi theo ca ca liếc mẫu hậu một cái, tâm lý còn không vong bổ sung, thật ngu ngốc! Nàng hảo đồng tình phụ hoàng ác!,”Phụ hoàng còn có thể có người khác sao?”

Người đàn bà chanh chua trong nháy mắt khôi phục hình tượng kiều mỵ mỹ nhân. Biến hóa cực nhanh làm cho người ta đường lưỡi,”Cái kia... Hoàng thượng... Nó tì chỉ sai rồi! Vẫn còn hy vọng ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân quá a! Nó tì nhất định sẽ hảo hảo bồi thường ngài đích nga!” Kiều mỵ đích thiên hạ lần nữa đích úy tiến nam nhân đích trong lòng, sử dụng nổi lên nàng lần nào cũng đúng đích làm nũng chiều sổ. Nam nhân chỉ là buồn cười đích lắc đầu. Tươi cười trong không có một tia tức giận dấu hiệu, nụ cười kia ngay cả băng cũng có thể hòa tan rồi. Long Phi Phàm đối mẫu hậu đảo cặp mắt trắng dã, ngu ngốc đích không có thuốc nào cứu được rồi. Thân thủ lôi kéo muội muội Long Vô Điệp đi tìm Tiểu muội muội Điệp Nhã chơi. Nhìn Điệp Nhã càng ngày càng đáng yêu rồi, hắn cũng càng ngày càng thích nàng rồi. Hy vọng nàng lớn lên không giống như mẫu hậu ngu ngốc

“Long Phi Phàm, thái độ như thế là sao hả? Ta nói như thế nào cũng là mẫu hậu người a!” Tiểu tử thói quen thực không đem nàng để vào mắt, từ khi hắn có phụ hoàng sau càng vô pháp vô thiên rồi.

“Người nào cho người ngu ngốc! May mắn ta không giống người, tương đối giống phụ hoàng, bằng không ta cái này thái tử còn là lui cho thỏa đáng rồi!” Nói xong không để ý tới cái kia giờ chân đích đàn bà, lôi kéo muội muội rời đi, hắn cũng không muốn muội muội cùng nàng trở nên giống nhau ngu ngốc, xem ra vẫn là đem điệp nhi cùng điệp nhã tiếp được hắn đích thái tử cung trụ tốt lắm, mẫu hậu liền giao cá phụ hoàng xử lý nha!

“Ngự phong, người xem hắn! Đem hắn đích thái tử vị cho rút lui rồi có được hay không? Nhìn hắn sau này như thế nào kiều ngao!” Mỹ nhân tức giận giờ chân, hướng ôm nam nhân của nàng xin giúp đỡ.

“Thái tử vị không phải nói rút lui có thể rút lui, hơn nữa chúng ta liền này một đứa con trai, rút lui rồi thái tử vị cho ai a?” Hắn đương nhiên biết nàng chỉ nói là nói mà thôi, cũng không thật. Con nữ nhi đi xa sau tiểu mỹ nhân đột nhiên nhớ tới rồi một việc. Bất mãn đích nắm một người nam nhân.

“Vừa làm sao vậy Yên nhi?” Nam tử chẳng những không tức giận ngược lại mang theo sủng nịch cười nhìn nàng.

“Không công bình! Nhân gia vừa thấy người liền thích người rồi, nhưng người không phải!” Mỹ nhân bủn môi thở phì phì đích bộ dáng đáng yêu cực kỳ. Làm cho người ta không nhận được đích muốn bắt được nợ mê người đích cái miệng nhỏ nhắn ân ái một phen.

“Ai nói đích? Trẫm cũng là vừa thấy người liền thích người rồi!”

“Vậy người nói chúng ta lần đầu tiên nữa lại nơi nào thấy đích?”

“Tại chợ thượng, trẫm đích tiểu khát cái”

“Làm sao người biết... Ngộ...” Mỹ nhân còn chưa nói xong đã bị hôn lên. Nam tử thâm tình đích hôn nàng, đem nàng vẫn đích chẳng biết nay tịch ra sao tịch.

Về phần hắn làm sao biết bọn họ lần đầu tiên ở nơi đâu gặp mặt, a a... Còn là chính nàng chậm rãi suy nghĩ nha!

~~~ Toàn Thư Hoàn ~~~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoa-thai-thai-tu-gia>